

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W RZESZOWIE**

al. Józefa Piłsudskiego 38, 35-001 Rzeszów
WOOS.420.1.1.2024.PW.75

Rzeszów, dnia 23 czerwca 2025 r.

**DECYZJA
o środowiskowych uwarunkowaniach**

Działając na podstawie:

- art. 104 i art. 108 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572);
- art. 71 ust. 2 pkt 1, art. 73 ust. 1, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. a oraz lit. f, art. 80, art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r., poz. 1112, ze zm.);

po rozpatrzeniu wniosku z dnia 01 lipca 2024 r., znak: 2934/N.000567/ANK/2024 (ostatecznie uzupełniony przy piśmie z dnia 20 sierpnia 2024 r., znak: 3952/N.000567/ANK/2024), Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. z siedzibą w Warszawie, reprezentowanego przez Pełnomocnika – Panią Annę Kulczak, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „**Budowa gazociągu DN1000 MOP 8,4 MPa relacji Rozwadów – Strachocina wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi. Odcinek II: Głuchów – Strachocina**” oraz niżej wymienionej dokumentacji, m.in.:

- Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (27 czerwiec 2024 r.) oraz uzupełnionego Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (wersja jednolita, 17 grudnia 2024 r.) i jego uzupełnienia (25 marca 2025 r.) – autorzy: ANTEA POLSKA S.A., ul. H. Dulęby 5, 40 – 833 Katowice – zespół Autorów pod kierownictwem Pani Anny Kulczak,
- mapy przedstawiającej dane sytuacyjne i wysokościowe, sporządzonej w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wniosek, oraz obejmującej obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie,
- mapy z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie ono oddziaływać;

ustalam

środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia pn.: „**Budowa gazociągu DN1000 MOP 8,4 MPa relacji Rozwadów – Strachocina wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi. Odcinek II: Głuchów – Strachocina**”, w wariancie nr I.

Inwestor: Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. z siedzibą w Warszawie
ul. Mszczonowska 4, 02 – 337 Warszawa

Określam:

I. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia

W ramach przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego przewidziano:

- budowę odcinka gazociągu DN1000, MOP 8,4 MPa relacji Głuchów – Strachocina, o długości ok. 79 km, przebiegającego przez teren gmin: Łańcut i Markowa, powiat łańcucki,

Jawornik Polski, powiat przeworski, Hyżne, Dynów i Błażowa, powiat rzeszowski, Nozdrzec, Brzozów i Dydnia, powiat brzozowski oraz Sanok, powiat sanocki, wraz z automatycznymi stacjami ochrony katodowej gazociągu z możliwością monitoringu oraz światłowodem, układanym wzdłuż gazociągu;

- budowę Komory Śluzy nadawczo-odbiorczej tłoka DN1000 na obszarze Węzła Głuchów (którego rozbudowa realizowana jest zgodnie z odrębnym postępowaniem);
- budowę zespołów zaporowo-upustowych (dalej „ZZU”): Husów (km ok. 8+700 gazociągu, zlokalizowany na terenie gminy Markowa, powiat łańcucki), Dylągówka (km ok. 23+085 gazociągu, zlokalizowany na terenie gminy Hyżne, powiat rzeszowski), Łubno (km ok. 39+545 gazociągu, zlokalizowany na terenie gminy Dynów, powiat rzeszowski) i Jabłonka (km ok. 60+975 gazociągu, zlokalizowany na terenie gminy Dydnia, powiat brzozowski) wraz z drogami dojazdowymi i zasilaniem energetycznym do obiektu;
- rozbudowę Węzła Gazowego Strachocina (km ok. 79+000), który zlokalizowany jest na terenie miejscowości Strachocina, na terenie gminy Sanok w powiecie sanockim.

Ponadto, w zakresie inwestycji przewiduje się przebudowę istniejącej infrastruktury, która koliduje bezpośrednio z projektowanym gazociągiem i jego strefą kontrolowaną lub może ograniczać możliwość prowadzenia prac budowlanych.

Teren, na którym będzie realizowane przedmiotowe przedsięwzięcie (zakres planowanego do zajęcia na czas budowy pasa montażowego, który jest tożsamy z przewidywanym terenem realizacji przedsięwzięcia) przedstawiono na Załączniku Nr 2 do niniejszej decyzji pn.: „*Mapa określająca lokalizację przedsięwzięcia*”.

II. Warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji, eksploatacji i likwidacji lub użytkowania, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:

1. Prace budowlane będą prowadzone pod ścisłym nadzorem przyrodniczym, w skład którego wejdą specjaliści z zakresu ornitologii, herpetologii, chiropterologii, entomologii, teriologii, ichtiologii i botaniki. Nadzór będzie obejmować kontrolę wdrażania zaproponowanych działań minimalizujących oddziaływanie przedsięwzięcia i ich skuteczności, aktualizację stanu i zasięgu występowania chronionych gatunków i siedlisk, ze szczególnym uwzględnieniem przedmiotów ochrony obszaru sieci Natura 2000, celem wykazania możliwości realizacji prac, wstrzymania prac w uzasadnionych przypadkach, ewentualne wskazanie dodatkowych działań minimalizujących, niezbędnych do wdrożenia.

Zakres zadań członków nadzoru przyrodniczego obejmować będzie w szczególności:

- przeprowadzenie szkolenia dla pracowników prowadzących prace,
- kontrolę zasiedlenia przez bociana czarnego i orlika krzykliwego gniazd, zlokalizowanych w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia, a w przypadku potwierdzenia lęgów wstrzymania prac również w ich pobliżu,
- nadzorowanie prac przygotowawczych, w szczególności wycinki drzew i krzewów (pod kątem ich zasiedlenia przez chronione gatunki), zdjęcia wierzchniej warstwy glebowej (humusu) wraz z roślinnością, itp.,
- nadzorowanie wykonywania zabezpieczeń drzew i krzewów nieprzeznaczonych do wycinki, a narażonych na uszkodzenia podczas prac budowlanych,
- nadzorowanie wykonywania ogrodzeń zabezpieczających zinwentaryzowane stanowiska chronionych gatunków i płaty siedlisk przyrodniczych (w tym strefy ochronnej wokół gniazd bociana czarnego i orlika krzykliwego), zlokalizowanych w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia),
- kontrolowanie powstających w obrębie placu budowy rozlewisk, kolein, kałuż, celem sprawdzenia przed ich zasypaniem, czy nie są one zasiedlone przez płazy, w którymkolwiek stadium rozwoju (prace te mogą być również prowadzone przez przeszkolonych pracowników),
- nadzorowanie wykonywania tymczasowych grodzień herpetologicznych, kontrolowanie ich stanu technicznego; zbieranie każdego dnia, dwa razy dziennie,

rano i wieczorem, gromadzących się wzdłuż nich zwierząt, wybieranie także tych z ewentualnych pułapek łownych oraz przenoszenie ich w odpowiednie siedliska (prace związane ze zbieraniem i przenoszeniem płazów mogą być również prowadzone przez przeszkolonych pracowników),

- wydostawanie (odławianie) i przenoszenie zwierząt (w którymkolwiek stadium rozwoju) z obrębu placu budowy, poza zasięg oddziaływania robót budowlanych, w odpowiadające danemu gatunkowi siedlisko (prace te mogą być również prowadzone przez przeszkolonych pracowników),
- sprawdzanie podczas budowy, codziennie rano przed rozpoczęciem robót, a następnie bezpośrednio przed zasypaniem wykopów, pod kątem ewentualnego występowania w nich uwięzionych zwierząt (prace te mogą być również prowadzone przez przeszkolonych pracowników),
- nadzorowanie sposobu zagospodarowania humusu na placu budowy w celu uniknięcia zasypywania lokalnych obniżień terenu, terenów podmokłych, siedlisk przyrodniczych i innych cennych przyrodniczo miejsc;
- nadzorowanie sposobu zagospodarowania humusu zanieczyszczonego szczątkami, kłaczami roślin inwazyjnych,
- kontrolę realizacji schronień zastępczych dla ptaków i nietoperzy,
- nadzorowanie wykonywania nasadzeń drzew na terenie siedlisk leśnych, po zakończeniu prac budowlanych,
- kontrolowanie ponownego wprowadzenia roślin i elementów siedlisk chronionych na obszar inwestycji, po zakończeniu prac budowlanych,
- uzyskanie decyzji zezwalających na wykonywanie czynności zabronionych w stosunku do chronionych gatunków roślin, grzybów i zwierząt.

Czas trwania nadzoru przyrodniczego i jego skład osobowy należy dostosowywać do lokalnych uwarunkowań przyrodniczych, terminu i rodzaju prowadzonych prac budowlanych. Nadzór ten ma trwać od momentu rozpoczęcia prac, w których niezbędne jest zapewnienie nadzoru, do ich zakończenia. Z każdego dnia kontroli należy wykonać notatkę zawierającą: datę, czas trwania wizyty, kilometraż, stwierdzone zagrożenia, wprowadzone działania oraz dokumentację fotograficzną.

2. Zaplecza budowy i bazy materiałowo-sprzętowe będą lokalizowane poza granicami specjalnego obszaru ochrony siedlisk Nad Husowem PLH180025, poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią, poza obszarami osuwiskowymi oraz terenami zagrożonymi ruchami masowymi, w miejscach wcześniej sprawdzonych i zaakceptowanych przez nadzór przyrodniczy oraz nie będą lokalizowane (w miarę możliwości) w odległości mniejszej niż:

- 50 m od granic obszarów sieci Natura 2000, tj.: specjalnego obszaru ochrony siedlisk Nad Husowem PLH180025 oraz specjalnego obszaru ochrony siedlisk Kościół w Dydni PLH180034,
- 10 m od stwierdzonych stanowisk roślin i zwierząt chronionych, znajdujących się poza ww. obszarami sieci Natura 2000,
- 50 m od stwierdzonych chronionych siedlisk przyrodniczych, znajdujących się poza ww. obszarami sieci Natura 2000,
- 50 m od granic stref ochrony pośredniej ujęć wód podziemnych,
- 50 m od cieków wodnych – Dopływ z Kol. Albigowa, Tarnawka, Ryjak, Mlecзка, Łęg, Szklarka, Harta, ciek „bez nazwy” w gminie Dynów, Łubienka, Baryczka, Magierka, Magiera, Stara Rzeka (Świnka), Niebocki potok, Stobnica, Różowy, Dolański;
- 100 m terenów zabagnionych lub zawodnionych oraz od zbiorników wodnych (naturalnych i sztucznych),
- 50 m od terenów leśnych.

Ponadto, zaplecza budowy i bazy materiałowo-sprzętowe nie będą lokalizowane w pobliżu obiektów użyteczności publicznej (szkoły, przedszkola, szpitale itp.).

3. Dopuszcza się lokalizację w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią parku maszynowego niezbędnego do wykonania przekroczenia bezwykopowego cieku Harta.

4. Realizacja przedsięwzięcia prowadzona będzie etapowo, z podziałem na odcinki, których długość będzie zależała od występujących obiektów gazowych, ukształtowania terenu, przekroczeń bezwykopowych lub zagospodarowania terenu.
5. Prace realizacyjne (przygotowawcze, budowlane i montażowe) w rejonie zabudowy chronionej pod względem akustycznym będą prowadzone wyłącznie w porze dziennej (tj. pomiędzy godzinami 06.00 – 22.00). Ograniczenie to nie dotyczy prac, których realizacja z przyczyn technologicznych nie może zostać przerwana, np. na odcinkach wykonywanych metodami bezwykopowymi, odwadniania wykopów.
6. Na etapie realizacji zadania przy zabudowie chronionej akustycznie, jeśli inne działania organizacyjne nie przyniosą poprawy, zastosowane zostaną przenośne, tymczasowe ekrany akustyczne (np. o wysokości ok. 2 m, długości ok. 1,2 m), o izolacyjności akustycznej 25 dB lub uciążliwe akustycznie prace zaplanowane zostaną w czasie nieobecności mieszkańców. Ww. ekrany zostaną zlokalizowane w km ok. 63+335 – 63+355, strona prawa gazociągu (Niebocko 202), km ok. 67+885 – 67+905, strona prawa gazociągu (w miejscowości Grabówka) i km ok. 71+230 – 71+240, strona lewa gazociągu (Lalin 29) oraz dodatkowo w miejscach, gdzie stwierdzona zostanie taka konieczność w trakcie prowadzenia prac.
7. Teren zaplecza budowy, placów składowych oraz teren pasa montażowego aktualnie realizowanego odcinka gazociągu wyposażony będzie w sorbenty.
8. Tankowanie sprzętu budowlanego (np. koparki, spycharki) odbywać się będzie na terenie baz materiałowo-sprzętowych lub zapleczy budowy, wyznaczonych poza obrębem pasa montażowego. Tankowanie samochodów ciężarowych lub dostawczych odbywać się będzie na stacjach paliw.
9. Teren w punktach tankowania oraz w miejscach lokalizacji kontenerów na odpady niebezpieczne, zostanie utwardzony i uszczelniony, np. poprzez zastosowanie płyt betonowych, folii geoizolacyjnej przykrytej warstwą piasku.
10. Ewentualne awarie wykorzystywanego podczas prowadzonych prac sprzętu będą natychmiast likwidowane, a zanieczyszczony w wyniku awarii grunt usuwany i przekazywany do unieszkodliwienia jako odpad.
11. Wymiany płynów eksploatacyjnych w wykorzystywanych na placu budowy maszynach będą odbywały się jedynie w punktach serwisowych, poza terenem prowadzenia prac.
12. Zaplecza techniczne inwestycji będą zaopatrywane w wodę do celów socjalno-bytowych (sanitarnych) z sieci wodociągowej (w przypadku wynajęcia budynku podłączonego do sieci wodociągowej) lub wody zakupionej i dostarczonej na teren zaplecza w zbiornikach. Na teren prac budowlanych woda pitna dostarczana będzie w opakowaniach jednostkowych (butelki).
13. W obrębie każdego z odcinków roboczych, na terenie pasa montażowego, zostaną wyznaczone miejsca lokalizacji przenośnych urządzeń sanitarnych (np. kabiny typu Toi-Toi, sanitariaty kontenerowe), ze szczelnymi zbiornikami na ścieki, które będą systematycznie opróżniane przez specjalistyczne firmy. Zawartość toalet będzie wywożona do oczyszczalni ścieków. W przypadku głównego zaplecza budowy (tzw. biuro budowy) możliwe będzie jego tymczasowe podłączenie (w zależności od lokalnej infrastruktury) do sieci kanalizacji sanitarnej.
14. Teren planowanych prac zamknie się w wyznaczonym pasie montażowym wynoszącym ok. 58 m dla obszarów nieleśnych i ok. 38 m w obszarach leśnych, z dopuszczeniem lokalnego zwiększenia jego szerokości.
Ponadto, z uwagi na konieczność minimalizacji ingerencji w środowisko przyrodnicze (w tym płaty chronionych siedlisk, gatunki fauny/ flory) pas montażowy będzie zawężany zgodnie z poniższymi tabelami (szczegółowa lokalizacja zawężeń pasa montażowego zgodnie z Załącznikiem nr 2 do niniejszej decyzji pn.: „*Mapa określająca lokalizację przedsięwzięcia*”):

Lp	Kod i nazwa siedliska, w tym obszarów cennych przyrodniczo	Przybliżony kilometrą gazociągu: Położenie siedliska – strona gazociągu: P/L powierzchnia płatu siedliska (ha)	Dopuszczalna szerokość pasa montażowego (m) / strona zawężenia: P/L	Dopuszczalna maksymalna powierzchnia ingerencji w płat siedliska (ha, %), po zawężeniu pasa montażowego
1	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio- Carpinetum, Tilio- Carpinetum</i>)	10+445 – 10+885 P + L 5,34 ha	15 – 8 m / L	ok. 0,095 ha, tj. 1,8 %
2	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio- Carpinetum, Tilio- Carpinetum</i>)	14+640 – 15+055 P + L 6,31 ha	35 m / P+L 11 m / L	ok. 0,52 ha, tj. 8 %
3	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio- Carpinetum, Tilio- Carpinetum</i>)	14+645 – 14+830 P + L 2,6 ha	15 m / P	ok. 0,04 ha, tj. 1,5 %
4	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio- Carpinetum, Tilio- Carpinetum</i>)	15+055 – 15+360 L 2,6 ha	11 m / L	Po zawężeniu pasa do 11 m – brak ingerencji w siedlisko
5	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio- Carpinetum, Tilio- Carpinetum</i>)	15+060 – 15+760 P+L 15,46 ha	35 m / P + L	ok. 2,3 ha, tj. 14,76 %
6	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio- Carpinetum, Tilio- Carpinetum</i>)	15+480 – 16+230 L 3,55 ha	11 m / L	Po zawężeniu pasa do 11 m – brak ingerencji w siedlisko
7	9130 Żyzne buczyny	15+650 – 16+480 L 12,04 ha	11 m / L	Po zawężeniu pasa do 11 m – brak ingerencji w siedlisko
8	9130 Żyzne buczyny	15+675 – 16+175 P + L 8,27 ha	35 m / P + L	ok. 1,34 ha, tj. 16 %
9	9130 Żyzne buczyny	16+050 – 16+435 P + L 5,06 ha	35 m / P + L 32 m / P + L	ok. 1,1 ha, tj. 21,6 %
10	9130 Żyzne buczyny	16+165 – 16+720 P + L 10,87 ha	31 m / P + L	ok. 0,7 ha, tj. 6 %
11	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio- Carpinetum, Tilio- Carpinetum</i>)	16+510 – 16+900 P + L 4,2 ha	32 m / P + L	ok. 0,39 ha, tj. 9 %

Lp	Kod i nazwa siedliska, w tym obszarów cennych przyrodniczo	Przybliżony kilometraż gazociągu: Położenie siedliska – strona gazociągu: P/L powierzchnia płatu siedliska (ha)	Dopuszczalna szerokość pasa montażowego (m) / strona zawężenia: P/L	Dopuszczalna maksymalna powierzchnia ingerencji w płat siedliska (ha, %), po zawężeniu pasa montażowego
12	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio- Carpinetum, Tilio- Carpinetum</i>)	16+665 – 17+115 P + L 3,11 ha	7 m / L	ok. 0,84 ha, tj. 27 %
			30 m / P + L	
13	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio- Carpinetum, Tilio- Carpinetum</i>)	16+720 – 17+100 P 4,73 ha	23 m / P	ok. 0,31 ha, tj. 7 %
14	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio- Carpinetum, Tilio- Carpinetum</i>)	17+075 – 17+610 L 9,52 ha	11 m / L	ok. 0,02 ha, tj. 0,2 %
15	9130 Żyzne buczyny	17+080 – 17+715 P + L 12,89 ha	35 m / P + L	ok. 1,56 ha, tj. 12 %
16	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio- Carpinetum, Tilio- Carpinetum</i>)	17+975 – 18+160 P + L 3,55 ha	32 m / P+L oraz drogi dojazdowej 13 m / P	ok. 0,22 ha, tj. 6,2 %
17	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio- Carpinetum, Tilio- Carpinetum</i>)	18+050 – 18+300 P + L 1,26 ha	43 m / P + L	ok. 0,23 ha, tj. 18 %
18	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio- Carpinetum, Tilio- Carpinetum</i>)	18+085 – 18+240 P + L 1,59 ha	32 m / P + L	ok. 0,35 ha, tj. 22 %
19	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio- Carpinetum, Tilio- Carpinetum</i>)	18+235 – 18+335 P 0,12 ha	32 m / P	ok. 0,02 ha, tj. 18 %
20	<i>Calthion palustris</i>	18+305 – 18+345 L 0,72 ha	27 m / L	ok. 0,07 ha, tj. 10 %
21	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio- Carpinetum, Tilio- Carpinetum</i>)	18+405 – 18+690 P 3,73 ha	27 m / P	ok. 0,02 ha, tj. 0,6 %
22	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio-</i>	18+685 – 18+950 P + L 3,21 ha	37 m / P + L	ok. 0,86 ha, tj. 27 %

Lp	Kod i nazwa siedliska, w tym obszarów cennych przyrodniczo	Przybliżony kilometraż gazociągu: Położenie siedliska – strona gazociągu: P/L powierzchnia płatu siedliska (ha)	Dopuszczalna szerokość pasa montażowego (m) / strona zawężenia: P/L	Dopuszczalna maksymalna powierzchnia ingerencji w płat siedliska (ha, %), po zawężeniu pasa montażowego
	<i>Carpinetum, Tilio- Carpinetum)</i>			
23	9130 Żyzne buczyny	19+260 – 19+745 P + L 23,75 ha	32 m / P + L	ok. 1,9 ha, tj. 8 %
24	9130 Żyzne buczyny	19+365 – 20+495 P + L 25,95 ha	41 m / P + L	ok. 1,14 ha, tj. 4,4 %
25	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio- Carpinetum, Tilio- Carpinetum)</i>	19+450 – 20+225 L 2,41 ha	24 m / L	ok. 0,02 ha, tj. 0,7 %
26	9130 Żyzne buczyny	20+560 – 20+950 P + L 10,7 ha	38 m / P + L	ok. 1,5 ha, tj. 14 %
27	9130 Żyzne buczyny	20+915 – 21+595 P + L 19,56 ha	38 m / P + L	ok. 0,3 ha, tj. 1,5 %
28	9130 Żyzne buczyny	20+935 – 21+860 P + L 14,93 ha	32 m / P + L	ok. 0,63 ha, tj. 4,2 %
29	9130 Żyzne buczyny	22+545 – 23+025 L 6,21 ha	16 m / L	Po zawężeniu pasa do 16 m – brak ingerencji w siedlisko
30 ¹⁾	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	0+225 – 0+275 P 0,13 ha	30 m / P	Po zawężeniu pasa do 30 m – brak ingerencji w siedlisko
31 ¹⁾	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	0+400 – 0+537 P + L 0,59 ha	19 m / L	ok. 0,32 ha, tj. 54 %
32	9130 Żyzne buczyny	27+300 – 27+655 P + L 4,85 ha	15 m / L	ok. 0,14 ha, tj. 3 %

Lp	Kod i nazwa siedliska, w tym obszarów cennych przyrodniczo	Przybliżony kilometraż gazociągu: Położenie siedliska – strona gazociągu: P/L powierzchnia płatu siedliska (ha)	Dopuszczalna szerokość pasa montażowego (m) / strona zawężenia: P/L	Dopuszczalna maksymalna powierzchnia ingerencji w płat siedliska (ha, %), po zawężeniu pasa montażowego
33	9130 Żyzne buczyny	29+350 – 29+730 P + L 3,39 ha	32 m / P + L	ok. 1,15 ha, tj. 34 %
34	9130 Żyzne buczyny	29+395 – 29+840 L 7,8 ha	20 m / L	ok. 0,02 ha, tj. 0,3 %
35	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Gallio- Carpinetum</i> , <i>Tilio- Carpinetum</i>)	30+090 – 30+405 L 12,74 ha	34 m / L	ok. 0,19 ha, tj. 1 %
36	9130 Żyzne buczyny	30+500 – 30+810 P 0,8 ha	14 m / P	ok. 0,003 ha, tj. 0,4 %
37	9130 Żyzne buczyny	35+265 – 35+715 L 7,79 ha	26 m / L	ok. 0,08 ha, tj. 1 %
38	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	35+735 – 35+900 P + L 0,67 ha	32 m / P	ok. 0,22 ha, tj. 32 %
39	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	45+720 – 45+760 P + L 0,25 ha	19 m / L	ok. 0,12 ha, tj. 46,6 %
40	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	48+660 – 49+270 P + L 16,1 ha	38 m / P + L	ok. 2 ha, tj. 12 %
41	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	49+640 – 49+780 P + L 0,9 ha	40 m / P + L	ok. 0,37 ha, tj. 12 %
42	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	50+815 – 50+880 L 0,17 ha	25 m / L	ok. 0,04 ha, tj. 23 %
43	<i>Calthion palustris</i>	51+275 - 51+405 P + L 0,41 ha	40 m / P	ok. 0,34 ha, tj. 83 %
44	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	51+995 – 52+050 P + L 1,46 ha	19 m / L	ok. 0,21 ha, tj. 15 %

Lp	Kod i nazwa siedliska, w tym obszarów cennych przyrodniczo	Przybliżony kilometraż gazociągu: Położenie siedliska – strona gazociągu: P/L powierzchnia płatu siedliska (ha)	Dopuszczalna szerokość pasa montażowego (m) / strona zawężenia: P/L	Dopuszczalna maksymalna powierzchnia ingerencji w płat siedliska (ha, %), po zawężeniu pasa montażowego
45	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	52+095 – 52+235 P + L 0,96 ha	42 m / P + L	ok. 0,26 ha, tj. 27 %
46	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	52+260 – 52+435 P 0,86 ha	20 m / P	ok. 0,03 ha, tj. 4 %
47	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	53+035 – 53+120 L 0,63 ha	20 m / L	Po zawężeniu pasa do 20 m – brak ingerencji w siedlisko
48	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	53+060 – 53+110 P + L 0,42 ha	21 m / P	ok. 0,08 ha, tj. 21 %
49	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	53+205 – 53+405 P + L 2,26 ha	21 m / P	ok. 0,44 ha, tj. 19,5 %
50	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	53+255 – 53+380 L 0,87 ha	18 m / L	ok. 0,01 ha, tj. 1 %
51	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	53+515 – 53+655 L 0,93 ha	21 m / L	Po zawężeniu pasa do 21 m – brak ingerencji w siedlisko
52	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	53+685 – 54+285 P + L 8,57 ha	40 m / P + L	ok. 1,26 ha, tj. 15 %
53	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	53+715 – 54+215 P + L 2,85 ha	48 m / P + L	ok. 0,58 ha, tj. 20 %
54	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	54+040 – 54+225 P + L 1,84 ha	54 m / P + L	ok. 0,3 ha, tj. 17 %
55	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	54+275 – 54+430 P + L 1,14 ha	22 m / P	ok. 0,5 ha, tj. 44 %
56	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	54+885 – 54+965 L 0,93 ha	34 m / L	ok. 0,05 ha, tj. 6 %

Lp	Kod i nazwa siedliska, w tym obszarów cennych przyrodniczo	Przybliżony kilometrą gazociągu: Położenie siedliska – strona gazociągu: P/L powierzchnia płatu siedliska (ha)	Dopuszczalna szerokość pasa montażowego (m) / strona zawężenia: P/L	Dopuszczalna maksymalna powierzchnia ingerencji w płat siedliska (ha, %), po zawężeniu pasa montażowego
57	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	54+940 – 55+505 P + L 7,39 ha	40 m / P + L	ok. 1,25 ha, tj. 17 %
57 ²⁾	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	0+000 – 0+695 P + L 7,39 ha	40 m / P + L	ok. 0,37 ha, tj. 5 %
58	9130 Żyzne buczyny	57+580 – 58+335 P + L 9,45 ha	11 m / L	ok. 0,17 ha, tj. 2 %
59	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	61+610 – 61+840 P 3,57 ha	22 m / P	Po zawężeniu pasa do 22 m – brak ingerencji w siedlisko
60	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	64+670 – 64+785 L 0,59 ha	36 m / L	ok. 0,03 ha, tj. 5 %
61	9130 Żyzne buczyny	67+320 – 68+230 P + L 46,03 ha	21 m / L	ok. 0,92 ha, tj. 2 %
62	6430 Ziołorośla górskie (<i>Adenostylion alliariae</i>) i ziołorośla nadrzeczne (<i>Convolvuletalia sepium</i>)	69+625 – 69+920 P + L 0,7 ha	34 m / L	ok. 0,2 ha, tj. 29 %
63	9130 Żyzne buczyny	69+695 – 70+400 P + L 14,73 ha	32 m / P + L	ok. 1,03 ha, tj. 7 %
64	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	76+445 – 76+515 L 0,38 ha	9 m / L	ok. 0,01 ha, tj. 2 %
65	9130 Żyzne buczyny	77+075 – 77+760 P + L 12,67 ha	35 m / P	ok. 0,64 ha, tj. 5 %
66	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	78+390 – 78+460 P + L 0,33 ha	21 m / P	ok. 0,17 ha, tj. 53 %
67	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	78+820 – 78+885 P + L 0,72 ha	34 m / P	ok. 0,3 ha, tj. 42 %

¹⁾ odcinek równoważny wariantu preferowanego nr 2

²⁾ odcinek równoważny wariantu preferowanego nr 5

Lp	Nazwa gatunku	Przybliżony kilometraż gazociągu: Położenie płątu – strona gazociągu: P/L powierzchnia płątu (ha)	Dopuszczalna szerokość pasa montażowego (m) / strona zawężenia	Dopuszczalna maksymalna powierzchnia ingerencji w płąt gatunku (ha, %), po zawężeniu pasa montażowego
1	Czosnek niedźwiedzi	18+257 P 0,11 ha	33 m / P	ok. 0,098 ha, tj. 89 %
2	Podkolan biały	34+405 – 34+470 P + L 0,17 ha	23 m / P	ok. 0,09 ha, tj. 50 %
3	Podkolan biały	34+495 – 34+560 L 0,21 ha	13 m / L	ok. 0,003 ha, tj. 1 %
4	Podkolan biały	47+710 – 47+760 P + L 0,14 ha	23 m / P	ok. 0,05 ha, tj. 33 %
5	Podkolan biały	47+755 – 47+835 P 0,21 ha	23 m / P	ok. 0,1 ha, tj. 46 %
6	Czosnek niedźwiedzi	61+205 – 61+295 P 0,48 ha	45 m / P 21 m / P	ok. 0,14 ha, tj. 30 %
7	Płonnik pospolity	16+215 – 16+340 P + L 0,86 ha	26 m / P	ok. 0,41 ha, tj. 47 %
8	Płonnik pospolity	16+410 – 16+545 P 0,84 ha	26 m / P	ok. 0,24 ha, tj. 28 %
9	Płonnik pospolity	16+575 – 16+680 P 0,42 ha	26 m / P	ok. 0,08 ha, tj. 9,5 %
10	Płonnik pospolity	35+470 – 35+485 L 0,042 ha	32 m / L	ok. 0,035 ha, tj. 83 %

15. Jako drogi tymczasowe do terenu realizacji przedsięwzięcia, w jak największym stopniu wykorzystywane będą istniejące drogi, a planowane do zorganizowania tymczasowe drogi dojazdowe do pasa montażowego będą zlokalizowane poza obszarami przyrodniczo cennymi (miejscami występowania chronionych siedlisk oraz gatunków fauny i flory). Po zakończeniu prac na danym odcinku gazociągu drogi tymczasowe zostaną rozebrane, a grunty przywrócone do stanu sprzed rozpoczęcia prac.
16. Na całym odcinku przebiegającym w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Nad Husowem PLH180022, tj. w km gazociągu ok. 14+695 – 19+710 oraz ok. 20+070 – 21+970, wszelkie prace związane z realizacją przedmiotowego zamierzenia będą wykonywane poza sezonem lęgowym ptaków, przypadającym na okres od 01 marca do 15 października.
Dopuszcza się wykonywanie prac na tym terenie w terminie od 01 września do 15 października, jednak po wcześniejszym dopuszczeniu przez ornitologa z nadzoru przyrodniczego, na podstawie kontroli m.in. siedlisk bociana czarnego. Obserwacje te

- powinny się odbyć nie wcześniej niż 5 dni przed rozpoczęciem prac.
17. Na odcinku gazociągu przebiegającym w obrębie stref ochrony gniazd orlika krzykliwego, wszelkie prace związane z realizacją przedmiotowego zamierzenia będą wykonywane poza sezonem lęgowym ptaków, przypadającym na okres od 01 marca do 15 października.
Dopuszcza się wykonywanie prac na tym terenie w terminie od 01 września do 15 października, jednak po wcześniejszym dopuszczeniu przez ornitologa z nadzoru przyrodniczego, na podstawie kontroli m.in. siedlisk orlika krzykliwego. Obserwacje te powinny się odbyć nie wcześniej niż 5 dni przed rozpoczęciem prac.
 18. Przed rozpoczęciem prac i planowanym zajęciem kolejnych odcinków pod planowane prace, członkowie nadzoru przyrodniczego dokonają przeglądu terenu planowanej budowy, pod kątem obecności chronionych gatunków. W przypadku kolizji z chronionymi gatunkami roślin i grzybów (w przypadku występowania pojedynczych okazów) będą one przenoszone w siedliska zastępcze, bądź ewentualne niszczone (osobniki/ stanowiska), po wcześniejszym uzyskaniu zezwolenia na odstąpienie od zakazów w stosunku do gatunków roślin lub grzybów objętych ochroną gatunkową.
W siedliska zastępcze będą przenoszone osobniki z gatunków np. dzwonek szerokolistny, podkolan biały, centuria pospolita, cebulica dwulistna, ciemiężycza.
 19. Zinwentaryzowane chronione siedliska oraz stanowiska roślin objętych ochroną gatunkową i roślin żywicielskich chronionych gatunków motyli krasopani hera i czerwńczyka nieparka, tj. sadźca konopiastego oraz szczawiu polnego i szczawiu kędzierzawego, zlokalizowane w bezpośrednim sąsiedztwie prowadzonych prac i narażone na przypadkowe zniszczenie (w odległości do ok. 10 m od pasa montażowego), zostaną odgradzone i czytelnie oznakowane na granicy pasa montażowego, na czas prowadzenia prac, aby nie doszło do nieumyślnego ich zniszczenia.
 20. Bezpośrednio przed rozpoczęciem prac w dolinach rzek i w rejonie cieków, członkowie nadzoru przyrodniczego dokonają dodatkowego przeglądu brzegów objętych pracami, pod kątem obecności chronionych gatunków. W przypadku kolizji z chronionymi gatunkami będą one przenoszone w odpowiadające im siedliska zastępcze. Prace w danej lokalizacji rozpoczną się bezpośrednio po wykonaniu tej kontroli.
 21. Rozpoczęcie prac ziemnych na danym odcinku gazociągu (zdjęcie wierzchniej warstwy gleby (humusu)), w tym usunięcie roślinności, zostanie przeprowadzone poza okresem wzmożonej aktywności fauny, w tym poza okresem lęgowym ptaków, tj. poza okresem od 01 marca do 15 października.
W przypadku konieczności wykonywania tych prac w ww. okresie lęgowym, możliwe jest ich wykonanie po przeprowadzeniu kontroli przez specjalistów nadzoru przyrodniczego pod kątem występowania chronionych gatunków zwierząt w okresie 1 – 3 dni przed planowanym terminem zdjęcia humusu (z wyjątkiem prac prowadzonych w sąsiedztwie stref ochrony gniazd bociana czarnego i orlika krzykliwego). W razie stwierdzenia występowania chronionych gatunków, zdejmowanie humusu należy wstrzymać do momentu opuszczenia danego terenu przez te zwierzęta (np. do zakończenia lęgów, wyprowadzenia młodych) lub do momentu uzyskania stosownych zezwoleń na odstąpienie od zakazów obowiązujących w stosunku do chronionych gatunków.
 22. Zdjęcie wierzchniej warstwy gleby (humusu) na terenie planowanych ZZU i rozbudowy Węzła Gazowego Strachocina, będą prowadzone od środka ku brzegom terenu, zajętego do realizacji przedmiotowych prac, aby umożliwić zwierzętom bezpieczne opuszczenie terenu prowadzonych prac ziemnych.
 23. Urobek z wykopów budowlanych magazynowany będzie w obrębie pasa montażowego. Masy ziemne będą magazynowane w odległości co najmniej 10 m od koryt rzek/ cieków. Jeżeli z uwagi na ukształtowanie terenu, zaistnieje ryzyko spłynięcia mas ziemnych do cieków podczas deszczy, przyzmy usypanej w danym miejscu ziemi, zostaną zabezpieczone od strony cieku (np. geotkaniną).
 24. Zdjęty w czasie prowadzenia prac ziemnych humus będzie gromadzony osobno i na czas prowadzenia prac zostanie zabezpieczony przed zanieczyszczeniami,

zmieszaniem z rodzimym gruntem oraz nadmiernym przesuszeniem i utlenieniem, a następnie wykorzystany do odtworzenia powierzchni terenu prowadzonych prac.

25. Zdejmowanie humusu w miejscach występowania siedlisk: 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*), *Calthion palustris* i 6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*) oraz w miejscach występowania roślin żywicielskich motyli krasopani hera i czerwoczyka nieparka, tj. sadzca konopiastego oraz szczawiu polnego i szczawiu kędzierzawego, prowadzone będzie po zakończeniu sezonu wegetacyjnego lub materiał roślinny zostanie zabezpieczony do wykorzystania po zakończeniu robót.

Przybliżona lokalizacja ww. miejsc znajduje się w poniższej tabeli:

Lp.	Rodzaj siedliska / gatunek	Przybliżony kilometr
1	<i>Calthion palustris</i>	ok. 18+305 – 18+330
2	Sadziec konopiasty	ok. 18+080
3	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 23+930 – 24+030
4	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 35+735 – 35+830
5	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 41+630 – 41+745
6	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 45+725 – 45+760
7	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 46+670 – 46+735
8	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 48+720 – 49+200
9	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 49+640 – 49+765
10	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 50+815 – 50+880
11	<i>Calthion palustris</i>	ok. 51+275 – 51+405
12	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 51+970 – 52+050
13	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 52+135 – 52+225
14	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 52+280 – 52+325
15	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 53+070 – 53+100
16	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 53+205 – 53+350
17	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 53+275 – 53+325
18	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 53+720 – 53+910
19	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 53+840 – 54+155
20	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 54+135 – 54+220
21	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 54+280 – 54+430
22	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 54+890 – 54+965
23	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 55+195 – 55+505
23 ¹⁾	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 0+070 – 0+260
24	Szczaw	ok. 61+240

Lp.	Rodzaj siedliska / gatunek	Przybliżony kilometr
25	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 64+735 – 64+765
26	6430 Ziołorośla górskie (<i>Adenostylion alliariae</i>) i ziołorośla nadrzeczne (<i>Convolvuletalia sepium</i>)	ok. 69+725 – 69+790
27	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 76+445 – 76+465
28	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 78+390 – 78+455
29	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 78+820 – 78+885
30 ²⁾	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	ok. 0+400 – 0+520

¹⁾ Odcinek równoważny wariantu preferowanego 5

²⁾ Odcinek równoważny wariantu preferowanego 2

26. W przypadku stwierdzenia w obrębie pasa montażowego miejsc, które porastają rośliny inwazyjne, miejsca te zostaną w widoczny sposób oznaczone, a następnie podczas realizacji zamierzenia, podjęte zostaną działania, które ograniczą rozprzestrzenianie się roślin inwazyjnych, zwłaszcza na obszary cennych siedlisk przyrodniczych, w tym m.in.:
- wycięte drzewa i krzewy należące do gatunków inwazyjnych lub obcego pochodzenia, zostaną usunięte z terenu budowy, łącznie z ich systemem korzeniowym,
 - z terenu wykonywanych robót selektywnie zostanie zdjęty płat humusu wraz z roślinami inwazyjnymi i usunięty z obszaru robót, celem przekazania do kompostowni lub unieszkodliwienia w inny skuteczny sposób (niedopuszczalne jest mieszanie tego humusu z humusem porośniętym roślinnością rodzimą),
 - osoby wykonujące prace związane z eliminacją roślin inwazyjnych zostaną przeszkolone w tym zakresie i nadzorowane.

Powyższe działania (zwłaszcza w kwestii dotyczącej zdjęcia humusu) prowadzone będą zwłaszcza w miejscach wskazanych w poniższej tabeli:

Lp.	przybliżony kilometr	Lp.	przybliżony kilometr
1	ok. km 4+450 – 4+505	24	ok. km 46+715
2	ok. km 16+954	25	ok. km 46+868
3	ok. km 18+265 – 18+335	25 ²⁾	ok. km 0+067
4	ok. km 19+765 – 20+040	26	ok. km 47+615 – 47+685
5	ok. km 19+935 – 20+040	27	ok. km 48+195 – 48+365
6	ok. km 22+410 – 22+495	28	ok. km 48+435 – 48+530
7	ok. km 23+140 – 23+310	29	ok. km 48+660 – 48+920
8	ok. km 23+315 – 23+380	30	ok. km 50+750 – 50+795
9	ok. km 23+496	31	ok. km 50+828
10	ok. km 23+543	32	ok. km 51+043
11	ok. km 24+440 – 24+470	33	ok. km 59+305 – 59+395
12	ok. km 25+030 – 25+140	34	ok. km 59+375 – 59+445
12 ¹⁾	ok. km 0+082 – 0+263	35	ok. km 69+574
13	ok. km 30+117	36	ok. km 71+295 – 71+460
14	ok. km 30+605 – 30+640	37	ok. km 71+435 – 72+220
15	ok. km 35+810	38	ok. km 72+715 – 73+260
16	ok. km 36+030 – 36+135	39	ok. km 73+715 – 74+560
17	ok. km 41+645	40	ok. km 74+465 – 74+585
18	ok. km 41+815 – 41+940	41	ok. km 76+895 – 77+010
19	ok. km 41+978	42	ok. km 76+980 – 77+125
20	ok. km 44+853	43	ok. km 78+320 – 78+430

Lp.	przybliżony kilometraż	Lp.	przybliżony kilometraż
21	ok. km 44+845 – 44+940	44	ok. km 78+540 – 78+650
22	ok. km 45+720 – 45+760	45	ok. km 78+810 – 78+940
23	ok. km 46+710	46	ok. km 78+925 – 79+000

¹⁾ odcinek równoważny wariantu preferowanego 2

²⁾ odcinek równoważny wariantu preferowanego 4

27. Wycinka drzew i krzewów zostanie ograniczona do minimum, tj. wynikać będzie wyłącznie z potrzeb realizacji przedsięwzięcia, nie wykroczy poza wyznaczony teren robót (pas montażowy, tymczasowe/ stałe drogi dojazdowe, przebudowa infrastruktury) i zostanie przeprowadzona poza okresem lęgowym ptaków, przypadającym na okres od 01 marca do 15 października.

W przypadku zaistnienia konieczności wycinki drzew/ krzewów w ww. okresie lęgowym, możliwe jest wykonanie prac jedynie w przypadku potwierdzenia przez członków nadzoru przyrodniczego (ornitologa) (obserwacje te powinny się odbyć w okresie 1 – 3 dni przed terminem planowanej wycinki), iż dane drzewo/ krzew nie jest wykorzystywane przez ptaki, jako miejsce gniazdowania, jak również, że jego wycinka nie będzie stanowiła zagrożenia dla innych gniazdujących w sąsiedztwie ptaków (z wyjątkiem wycinki w sąsiedztwie stref ochrony gniazd bociana czarnego i orlika krzykliwego).

W razie stwierdzenia występowania chronionych gatunków ptaków, wycinkę należy wstrzymać do momentu wyprowadzenia lęgów przez te gatunki, lub do momentu uzyskania stosowanych zezwoleń na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do chronionych gatunków ptaków.

Niezależnie od powyższego, usunięcie drzew i krzewów z pasa montażowego w lokalizacji stanowiska puszczyka uralskiego (ok. km 56+708), dopuszczalna jest tylko poza głównym sezonem lęgowym ptaków, tj. po 31 sierpnia, pod ścisłym nadzorem ornitologicznym.

Ponadto, wycinka drzew prowadzona będzie pod ścisłym nadzorem chiropterologa. Działanie to prowadzone będzie na całej długości pasa montażowego.

28. Wycinka drzew, w szczególności starych, dziuplastych, zostanie poprzedzona kontrolą specjalistów nadzoru przyrodniczego pod kątem występowania chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów (w tym porostów). Po przeprowadzeniu wycinki, ścięte pnie drzew dziuplastych zostaną ponownie poddane szczegółowym oględzinom i pozostawione w miejscu ich ścięcia na 24 godziny, z uwagi na potencjalne kryjówki nietoperzy (działanie to umożliwi wylot nietoperzy w przypadku ich ewentualnej obecności). W razie stwierdzenia występowania na przewidzianych do wycinki drzewach chronionych gatunków, wycinka zostanie wstrzymana do momentu opuszczenia drzew przez zwierzęta lub do momentu uzyskania stosowanych zezwoleń na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do chronionych gatunków.

29. Prace ziemne oraz inne prace związane z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych, prowadzone w zasięgu rzutu pionowego koron drzew i krzewów nieprzeznaczonych do wycinki i co najmniej 2 m na zewnątrz od tego zasięgu (w zakresie pasa montażowego), należy wykonywać w sposób jak najmniej im szkodzący, tj. w szczególności:

- a) grupy drzew/ krzewów wygrodzić płotem o wysokości min. 1,5 m, w sposób uniemożliwiający uszkodzenie pni;
- b) pnie drzew zabezpieczyć przed uszkodzeniami mechanicznymi na czas budowy, poprzez ich owinięcie, np. matami wiklinowymi lub słomianymi, a następnie ich oszalowanie deskami do wysokości 1,5 – 2 m (w zależności od wysokości drzewa);
- c) wykopy wykonywane w strefie korzeniowej drzew/ krzewów przeprowadzać ręcznie lub niewielkimi koparkami;
- d) przycinanie korzeni należy prowadzić ostrymi narzędziami tnącymi, niedopuszczalne jest rwanie i miażdżenie systemów korzeniowych, nie należy uszkadzać korzeni szkieletowych, odpowiedzialnych za statykę drzewa;

- e) w przypadku uszkodzenia korzeni, gałęzi lub pni należy podjąć działania ochronne: uszkodzone korzenie przyciąć pod kątem prostym, dokonując cięcia tam, gdzie zaczyna się żywy korzeń; pielęgnować należy wyłącznie rany świeże; w przypadku ran stycznych pielęgnacja sprowadza się wyłącznie do wyrównania brzegu rany ostrym narzędziem (należy przy tym uważać, aby nadmiernie nie poszerzać i nie pogłębiać rany), w przypadku ran poprzecznych – gałąź należy przyciąć „na obrączkę”; ran nie należy powlekać impregnatami i preparatami różnego rodzaju; dopuszczalnym nietoksycznym środkiem, którym można zabezpieczyć odkrytą miazgę przed wyschnięciem, jest preparat pełniący funkcję tzw. sztucznej kory (pokrywa się nim wyłącznie brzeg rany stycznej/poprzecznej); glebę w najbliższym otoczeniu uszkodzonych korzeni zastąpić w bardziej zasobną w składniki odżywcze;
 - f) pozostawianie odsłoniętych korzeni nie powinno trwać dłużej niż 2 godziny, wyjątek stanowi pozostawianie korzeni w słońcu trwające nie dłużej niż 1 godzinę i na powietrzu w dni wilgotne nie dłużej niż 8 godzin, do zabezpieczenia korzeni przed wysychaniem należy użyć np. wilgotnego torfu, mat lub tkanin jutowych, które należy regularnie zwilżać wodą, podobnie w okresie zimowym należy zabezpieczyć odsłonięte korzenie przed przemarzaniem za pomocą np. mat, koców lub warstwy torfu oszalanego deskami;
 - g) nie lokalizować baz materiałowo-sprzętowych (magazyny, składy, bazy transportowe), urobku z wykopów i odpadów powstających podczas prowadzenia prac budowlanych w zasięgu rzutu pionowego koron drzew i co najmniej 2 m na zewnątrz od tego zasięgu, szczególnie należy unikać magazynowania w pobliżu drzew/ krzewów cementu, wapna i gruzu;
 - h) nie obsypywać ziemią pni drzew powyżej wysokości 0,2 m ponad pierwotny poziom terenu i krzewów powyżej wysokości 0,1 m ponad pierwotny poziom terenu;
 - i) w przypadku konieczności obniżenia poziomu gruntu, pozostawić teren wokół drzew i krzewów w zasięgu wyznaczonym przez obrys korony na wzmocnionych konstrukcyjnie wzniesieniach.
30. W związku z planowaną wycinką drzew i usunięciem potencjalnych siedlisk ptaków, w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Nad Husowem PLH180025, na każdy hektar wylesionego terenu, zamontowane zostaną trzy budki lęgowe dla ptaków (w tym jedna budka typ A1 oraz dwie budki typ B), najlepiej z trocinobetonu. Na pozostałych terenach leśnych, wykonane zostaną trzy budki lęgowe typu B dla ptaków, na każdy hektar wylesionego terenu.
- Wszystkie budki zostaną zamontowane w sąsiedztwie wylesionego obszaru, w odległości do 100 m od jego granic, w miejscach wskazanych przez ekspertów z nadzoru przyrodniczego i w konsultacji z właściwym miejscowo nadleśniczym.
31. W związku z planowaną wycinką drzew i usunięciem potencjalnych siedlisk nietoperzy, w granicach obszaru specjalnej ochrony siedlisk Nad Husowem PLH180025, na każdy 1 hektar wylesionego terenu zamontowanych zostanie do dwóch schronów dla nietoperzy „walcowych” (okrągłe w przekroju) z trocinobetonu. Na pozostałych terenach leśnych zamontowany zostanie jeden schron dla nietoperzy na każdy hektar wylesionego terenu. Wszystkie schrony zostaną wykonane z trwałego materiału, najlepiej z trocinobetonu. Schrony zostaną zamontowane przed przeprowadzeniem wycinki roślinności, w pobliżu terenu planowanego przedsięwzięcia, w miejscach wskazanych przez ekspertów z nadzoru przyrodniczego i w konsultacji z właściwym miejscowo nadleśniczym.
32. Mając na uwadze realizację przedsięwzięcia w pobliżu cieków i zastoisk wodnych, stanowiących siedliska płazów, w przypadku zaistnienia możliwości ich wkraczania na plac robót oraz drogi dojazdowe (zwłaszcza okres migracji płazów), na czas realizacji przedsięwzięcia zastosowane zostaną tymczasowe ogrodzenia ochronne (np. płotki herpetologiczne), które zapobiegną wkraczaniu drobnej fauny, zwłaszcza płazów na obszar prac.
- Ogrodzenia tymczasowe wykonywane będą według poniżej wskazanych zasad:

- materiał użyty do wykonania ogrodzenia uniemożliwi przedostanie się płazów, zarówno w postaci dorosłej, jak i młodocianej; zaleca się użycie siatki plastikowej, z zastrzeżeniem, iż oczka siatki nie będą przekraczać wymiaru 0,5 x 0,5 cm lub płotków wygradzeniowych z tworzywa (np. agrowłókniny),
- wygradzenie będzie mieć wysokość min. 50 cm nad gruntem, min. 10 cm materiału należy wkopać w grunt,
- wygradzenia zapewnią ochronę przed przekraczaniem górnej krawędzi elementu, poprzez zastosowanie daszka/ przewieszki, o szerokości 10 cm nachylonego do pionowej powierzchni, pod kątem od 45° do 90°, skierowanego na zewnątrz terenu prac,
- zakończenia wygradzeń wyposażone będą w u-kształtne, tzw. „zawracacze”, o długości ramion min. 50 cm,
- szczelność wygradzeń będzie systematycznie kontrolowana.

Dokładna lokalizacja i sposób wykonania ogrodzeń ochronnych zostaną wskazane przez nadzór przyrodniczy, ze szczególnym uwzględnieniem odcinków:

Lp.	Przybliżony kilometraż gazociągu	Strona	Długość odcinka [m]
1	ok. km 14+595 – 14+800	P + L	ok. 205 m
2	ok. km 14+965 – 15+165	P + L	ok. 200 m
3	ok. km 15+165 – 15+235	L	ok. 70 m
4	ok. km 16+070 – 16+270	P + L	ok. 200 m
5	ok. km 16+340 – 16+440	P	ok. 100 m
6	ok. km 16+495 – 16+695	P + L	ok. 200 m
7	ok. km 17+510 – 17+720	P + L	ok. 210 m
8	ok. km 17+720 – 17+760	P	ok. 40 m
9	ok. km 18+030 – 18+070	P	ok. 40 m
10	ok. km 18+070 – 18+325	P + L	ok. 255 m
11	ok. km 18+710 – 18+810	P	ok. 100 m
12	ok. km 19+080 – 19+280	P + L	ok. 280 m
13	ok. km 23+190 – 23+290	P	ok. 100
14	ok. km 27+600 – 27+700	L	ok. 100 m
15	ok. km 29+145 – 29+505	P + L	ok. 360 m
16	ok. km 29+505 – 29+695	L	ok. 330 m
17	ok. km 30+305 – 30+505	P + L	ok. 200 m
18	ok. km 35+045 – 35+145	L	ok. 100 m
19	ok. km 35+255 – 35+455	P + L	ok. 200 m
20	ok. km 35+605 – 35+845	L	ok. 240 m
21	ok. km 35+845 – 36+080	P + L	ok. 235 m

Lp.	Przybliżony kilometraż gazociągu	Strona	Długość odcinka [m]
22	ok. km 40+955 – 41+565	P + L	ok. 610 m
23	ok. km 42+000 – 42+140	L	ok. 140 m
24	ok. km 42+465 – 42+565	L	ok. 100 m
25	ok. km 44+865 – 45+065	P + L	ok. 200 m
26	ok. km 45+195 – 45+295	L	ok. 100 m
27	ok. km 45+900 – 46+000	P	ok. 100 m
28	ok. km 46+615 – 46+815	P + L	ok. 200 m
29	ok. km 50+895 – 51+095	P + L	ok. 200 m
30	ok. km 56+395 – 56+495	P	ok. 100 m
31	ok. km 56+495 – 56+725	P + L	ok. 200 m
32	ok. km 59+865 – 59+965	P	ok. 100 m
33	ok. km 60+930 – 61+130	P + L	ok. 200 m
34	ok. km 67+460 – 67+560	L	ok. 100 m
35	ok. km 73+560 – 73+660	L	ok. 100 m
36	ok. km 78+565 – 78+665	L	ok. 100 m
37	ok. km 78+900 – 79+000	P + L	ok. 200 m

33. Wykopy budowlane pod gazociąg nie będą pozostawiane jako otwarte, na czas dłuższy niż okres niezbędny do ułożenia gazociągu i przeprowadzenia prób.
34. Znajdujące się na terenie budowy wykopy i inne potencjalne pułapki ekologiczne, do których mogą wpadać płazy (i inne zwierzęta), w przypadku konieczności czasowego pozostawienia ich jako otwarte, zostaną zabezpieczone w taki sposób, aby uniemożliwić im dostanie się do nich, lub też zastosowane zostaną rozwiązania umożliwiające samodzielne wydostanie się z nich (np. pochylnie, pozostawianie wyplaszczania jednej ze ścian – nie większe niż 1 : 2). Codziennie rano przed rozpoczęciem robót, a następnie bezpośrednio przed zasypaniem wykopów i innych zagłębień terenowych powstałych w trakcie prac budowlanych, sprawdzane będzie, czy nie zostały w nich uwięzione zwierzęta. Znajdujące się w „pułapkach” płazy i inne zwierzęta będą niezwłocznie uwalniane i przenoszone w odpowiednie danemu gatunkowi siedliska, poza strefę prowadzonych prac.
35. Podczas realizacji przedsięwzięcia, w przypadku konieczności stosować oświetlenia terenu (np. w przypadku konieczności prowadzenia prac po zmierzchu lub w sposób ciągły), wykorzystywane będzie oświetlenie sodowe lub LED, dające tzw. „ciepłe” widmo świetlne. Oświetlenie sodowe lub LED stosowane będzie również na terenie zaplecza budowy lub składów materiałowych.
36. Wykonawca prac nie będzie dopuszczał do tworzenia się w zasięgu prowadzonych prac budowlanych zastoisk z wodą, celem uniknięcia ich zasiedlenia przez płazy i złożenia skrzeku. W razie stwierdzenia zastoisk, po wykluczeniu ich zasiedlenia przez płazy lub gady przez członków nadzoru przyrodniczego, zostaną one jak najszybciej usunięte. W przypadku stwierdzenia jaj, larw i osobników dorosłych płazów lub gadów w zastoiskach wody na placu budowy – zostaną one odłowione i przeniesione

- w bezpieczne miejsce poza terenem realizacji przedsięwzięcia.
37. W przypadku usuwania drzew i krzewów, których karpiny mogą być miejscem zimowej hibernacji płazów, karpiny te z terenu realizacji robot będą usuwane w terminie po 01 marca lub pod nadzorem herpetologa.
 38. Drogi montażowe, przy prowadzeniu prac na terenach podmokłych, nienośnych lub słabonośnych wykonane będą np. w formie materaca z kruszywa skalnego w otulinie z geowłókniny zagęszczanego mechanicznie walcem statycznym, a po przeprowadzaniu prac budowlano-montażowych związanych z ułożeniem gazociągu, zostaną zlikwidowane.
 39. Odwodnienia wykopów, w razie konieczności ich wykonania, prowadzone będą odcinkami.
 40. Prowadzone będzie ograniczenie czasowe niezbędnych odwodnień wykopów tak, aby nie spowodowały zmian stosunków wodnych (tj. trwałego obniżenia zwierciadła wód gruntowych) w rejonie projektowanej inwestycji, które mogłyby znacząco zmieniać warunki siedliskowe otaczających terenów.
 41. Dobór metody odwodnienia wykopów przewiduje się w zależności od rodzaju gruntu, jego przepuszczalności i zagłębienia dna wykopu w stosunku do ustabilizowanego poziomu wody gruntowej. W gruntach przepuszczalnych lub półprzepuszczalnych, o dużym napływie wody gruntowej, odwodnienie zostanie wykonane z użyciem zestawów igłofiltrów, studni depresyjnych lub drenaży poziomych.
 42. W przypadku prowadzenia odwodnienia powierzchniowego wykopów (pompowanie wody wprost z wykopu), w celu zmniejszenia ilości zawiesiny w wodzie, stosowane będą mobilne odстойniki (osadniki), a wszystkie osadzone w obrębie osadnika cząstki stałe zostaną po zakończeniu rozplantowane po powierzchni terenu.
 43. Wody z odwodnienia wykopów będą okresowo lub stale odprowadzane do najbliższego cieku lub rowu, bądź do ziemi poprzez deszczowanie na terenach leśnych i rolnych lub do istniejących sieci kanalizacji deszczowej.
 44. W przypadku odwadniania wykopów w sąsiedztwie terenów podmokłych cennych przyrodniczo, nastąpi powtórne odprowadzenie wody do ziemi poza pasem montażowym gazociągu, w sposób zabezpieczający teren przed czasowym przesuszeniem (np. przez rozdeszczowanie).
 45. W przypadku czasowego obniżenia poziomu wód w przydomowych studniach w efekcie realizacji przedsięwzięcia, mieszkańcom nieruchomości zlokalizowanych w sąsiedztwie pasa budowlano-montażowego, zaopatrujących się w wodę z własnych ujęć, woda w okresie tym będzie dowożona beczkowozami.
 46. Ciągi drenarskie w obszarach zmeliorowanych, przerwane w związku z realizacją przedmiotowego przedsięwzięcia zostaną odbudowane pod nadzorem właściciela sieci drenarskich.
 47. Przekroczenia cieków: Dopływ z Kolonii Albigowa (w km cieku ok. 2+131), Ryjak (w km cieku ok. 4+110), Mleczka (w km cieku ok. 45+000), Szklarka (w km cieku ok. 9+845), Harta (w km cieku ok. 5+963), dwóch cieków „bez nazwy” w gminie Dynów (w km jednego cieku ok. 0+157 oraz w km drugiego cieku ok. 0+305), Łubienka (w km cieku ok. 9+938), Baryczka (w km cieku ok. 12+352), Magierka (w km cieku ok. 17+156), Stara Rzeka (w km cieku ok. 12+543), Niebocki Potok (w km cieku ok. 8+320), Stobnica (w km cieku ok. 46+055), Różowy (w km cieku ok. 6+305), wykonane zostaną przy wykorzystaniu metod bezwykopowych, natomiast przekroczenia cieków Tarnawka (w km cieku ok. 10+070), Łęg (w km cieku ok. 10+360), Magiera (w km cieku ok. 0+432) oraz Dolański (w km cieku ok. 2+464), wykonane zostaną metodą wykopu otwartego.
 48. Przekroczenia cieków będą wykonywane (w miarę możliwości) w okresie minimalnych przepływów wody w tych ciekach.
 49. Przekroczenie metodą wykopu otwartego cieków Tarnawka, Łęg, Magiera oraz Dolański będzie realizowane w następujący sposób:
 - przygotowanie liry gazociągu, tj. odcinka gazociągu, który będzie ułożony w wykopie, izolacja miejsca połączeń spawanych rury, przy czym wszystkie te operacje będą

- prowadzone poza terenem cieków oraz przed rozpoczęciem prac ziemnych,
 - rozpoczęcie odwadniania terenu, następnie zdjęcie wierzchniej warstwy ziemi z terenu, który przewidziany jest pod wykop i odłożenie go w ten sposób, aby nie mieszał się z martwicą pochodzącą z głównego wykopu, niezwłocznie po wykonaniu wykopu ułożenie liry i po sprawdzeniu prawidłowości jej posadowienia zamontowanie obciążników zabezpieczających gazociąg przed wypieraniem, następnie zasypanie wykopu warstwami po ok. 20 – 30 cm, z jednoczesnym zagęszczaniem i rozplantowanie lub wywiezienie nadwyżki gruntu, po zamknięciu wykopów zakończenie odwadniania, uformowanie i zagęszczenie skarp w miejscach przekopów, a finalnie doprowadzenie do stanu sprzed rozpoczęcia prac, ze szczególnym uwzględnieniem naprawy ubezpieczeń dennych i brzegowych (jeżeli występują).
- 50. Przekroczenie cieków metodą wykopu otwartego realizowane będzie przy niezahamowanym przepływie wody. Powyżej przekroczenia wykonana zostanie przegroda (grodza), a przepływ w cieku zostanie zachowany poprzez tymczasowe, lokalne zarurowanie cieków i wprowadzenie wody do rurociągu ułożonego w korycie cieków lub poza nim – „by pass”.
Po zakończeniu prac, koryto cieków zostanie przywrócone do stanu sprzed rozpoczęcia budowy, tj. dno i skarpy zostaną odbudowane (zgodnie z wymaganiami określonymi przez zarządcę cieków w pozwoleniu wodnoprawnym). Brzegi cieków zostaną umocnione na szerokości wykopu otwartego – długość umocnienia odcinka brzegu cieków (mierzona z obu stron osi gazociągu) nie będzie mniejsza niż 3 m.
- 51. W przypadku zastosowania przepompowywania wody zgromadzonej za grodzą zamykającą przepływ powyżej miejsca przekroczenia metodą wykopu otwartego, rurociąg ssawny zostanie wyposażony w zabezpieczenia przed zassaniem ryb, np. w specjalne kosze lub siata.
- 52. Dopuszcza się realizację tymczasowych przejazdów na ciekach: Dopływ z Kolonii Albigowa (w km cieków od ok. 2+095 do ok. 2+165), Tarnawka (w km cieków od ok. 10+020 do ok. 10+105), Mleczka (w km cieków od ok. 44+970 do ok. 45+040), Łęg (w km cieków od ok. 10+315 do ok. 10+415), Szklarka (w km cieków od ok. 9+805 do ok. 9+895), ciek „bez nazwy” w km gazociągu ok. 32+425 (w km cieków od ok. 0+280 do ok. 0+470), Łubienka (w km cieków od ok. 9+838 do ok. 9+975), Magierka (w km cieków od ok. 17+126 do ok. 17+206), Magiera (w km cieków od ok. 0+392 do ok. 0+468), Stara Rzeka (w km cieków od ok. 12+513 do ok. 12+598), Niebocki Potok (w km cieków od ok. 8+285 do ok. 8+410), Różowy (w km cieków od ok. 6+280 do ok. 6+345), Dolański w km cieków od ok. 2+449 do ok. 2+514), w zakresie przewidywanego pasa montażowego, poprzez wykonanie brodu lub zarurowanie cieków (urządzenia tymczasowe na czas wykonywania prac budowlanych). W przypadku wykonania brodu, w korycie cieków poniżej brodu, na czas użytkowania brodu, ułożone zostaną bale słomy lub siana w kostkach, które umożliwią ograniczenie emisji zawiesiny oraz zatrzymanie i zebranie ewentualnych wycieków paliw i płynów eksploatacyjnych.
- 53. Po likwidacji przejazdów tymczasowych koryta cieków zostaną umocnione na całej szerokości przejazdu, przy czym zabezpieczenie koryta zostanie wykonane na długości nie większej niż 30 m.
- 54. Do odbudowy dna i brzegów cieków (po przekroczeniu metodą wykopu otwartego oraz po likwidacji przejazdów tymczasowych) stosowane będą materiały naturalne np. ziemia, piasek, kamienie, drewno, maty trawiaste, darń, pędy wikliny (np. do utworzenia narzutu kamiennego, kieszki faszynowej, materaca faszynowego, płotka faszynowego, itp.). W razie konieczności, celem zachowania stabilności dna i skarp cieków jako uzupełnienie stosowane będą inne materiały, np. geowłóknina, geokrata, geosiatka, itp. (zgodnie z wymaganiami określonymi przez zarządcę cieków w pozwoleniu wodnoprawnym).
- 55. Prace związane z przekroczeniem cieków metodą bezwykopową prowadzone będą poza ustabilizowaną linią brzegową, bez zatrzymywania i zakłóceń naturalnego przepływu wody.

W przypadku zastosowania technologii bezwykopowej, nie będą wykonywane umocnienia dna i skarp cieków. Odległość lokalizowania komór przewiertowych, maszyn, urządzeń, a także materiałów używanych do wykonywania prac wyniesie min. 5 m od brzegu koryta tych cieków.

56. Płuczka w ramach operacji pojedynczego przewiertu będzie poddawana odzyskowi. Po odseparowaniu urobek i zwierciny będą magazynowane okresowo w szczelnych pojemnikach w miejscu placu maszynowego dla wykonywanego przewiertu.
57. Na etapie realizacji przedsięwzięcia woda do celów technologicznych (płuczka wiertnicza) pobierana będzie z cieków powierzchniowych oraz (w razie potrzeby) z wodociągów.
58. Pobór wody z cieków, tj. z rzek m.in. Sawa, Ryjak, Mleczka, Harta, Baryczka, Magierka, Stara Rzeką, Niebocki Potok, Stobnica, w celu sporządzenia płuczki wiertniczej będzie odbywał się przy wysokim i średnim stanie wód w danym cieku, z wydajnością pozwalającą na zachowanie przepływu nienaruszalnego. Woda pobierana będzie etapami, osobno dla każdego przewiertu.
59. W przypadku braku możliwości poboru wody z cieków, pobór wody do celów sporządzenia płuczki wiertniczej realizowany będzie z lokalnych wodociągów lub woda będzie dowożona beczkownikami na plac budowy do zbiorników buforowych.
60. Stosowana podczas przekraczania przeszkód terenowych metodą bezwykopową płuczka wiertnicza będzie substancją biodegradowalną i nietoksyczną. Po zakończeniu wiercenia odpady wiertnicze będą przekazywane do podmiotów posiadających odpowiednie zezwolenia na transport i utylizację odpadów, a transport będzie odbywał się dedykowanymi środkami transportu, np. cysternami asenizacyjnymi.
61. Próby hydrauliczne szczelności i wytrzymałości rurociągu zostaną poprzedzone czyszczeniem i kalibrowaniem gazociągu. Proces czyszczenia, kalibracji, a następnie prób ciśnieniowych będzie przebiegał dla tych samych odcinków gazociągu, z wykorzystaniem przygotowanych stanowisk pracy. Czyszczenie gazociągu będzie przebiegać następująco: czyszczenie wstępne (przedmuchiwanie sprężonym powietrzem z równoczesnym przepuszczeniem piankowych tłoków czyszczących, które ma na celu usunięcie z przewodów zanieczyszczeń pozostałych z prac montażowych, jak drobinki żelaza, pyły, piasek) oraz czyszczenie zasadnicze (wtłoczenie do rurociągu wody ok. 10 % objętości badanego odcinka przed tłok).
62. Woda na potrzeby czyszczenia gazociągu oraz prób hydraulicznych (szczelności i wytrzymałości) gazociągu pobierana będzie przy wysokim i średnim stanie wód z cieków: Sawa, Ryjak, Mleczka, Harta, Baryczka, Magierka, Niebocki Potok, Stobnica, Stara Rzeką.
63. W przypadku braku możliwości poboru wody z cieków, pobór wody do prób ciśnieniowych realizowany będzie z lokalnych wodociągów (woda zostanie dowieziona beczkownikami na miejsce próby) lub pobliskich stawów i zbiorników wodnych, bądź nastąpi przepompowanie wody z innego odcinka rurociągu po wykonanej próbie szczelności.
64. Zrzut wody po próbach hydraulicznych następować będzie – w przypadku poboru wody z rzek/ cieków, do tych samych cieków, w przypadku poboru z wodociągów, do oczyszczalni ścieków lub stacji uzdatniania wody.
65. Woda po przeprowadzonym czyszczeniu gazociągu i próbach hydraulicznych, przed zrzutem do cieków, będzie badana w zakresie wskaźnika pH oraz zawartości zawiesiny ogólnej. Przed zrzutem do cieków będzie oczyszczana w mobilnym osadniku. Będą to urządzenia mobilne wchodzące w skład zespołu/ zestawu do napełniania i opróżniania gazociągu po próbie. Po wstępnym oczyszczeniu zawartość osadników będzie wywożona na składowisko odpadów.
66. W celu ustalenia wielkości przepływu wody w rzece, z której pobierana będzie woda na cele technologiczne, prowadzony będzie pomiar głębokości zwierciadła wody (przy użyciu łaty wodowskazowej). Pomiar objętości pobieranej wody wykonywany będzie za pomocą przepływomierza.

67. Pobór wody z danego cieką nie będzie powodować ingerencji w dno i skarpy. W punktach pobierania wody nie będą wykonywane umocnienia koryta cieką.
68. Maksymalny strumień pobieranej jednorazowo wody z rzek nie będzie przekraczać 0,05 – 0,1 m³/s (180 – 360 m³/h), a dla małych cieków 0,015 – 0,05 m³/s (ok. 50 – 180 m³/h). Rurociągi ssawne będą wyposażone w zabezpieczenia przed zassaniem ryb, np. specjalne kosze lub sita.
69. Odprowadzeniu wody do odbiornika prowadzone będzie w ilości nie większej niż 0,1 m³/s oraz dostosowanej do lokalnych warunków w cieką, tak aby wahania lustra wody oraz zmiany fizyko-chemiczne były jak najmniejsze. Zrzut prowadzony będzie metodą natryskową (rozdeszczowanie) lub z wykorzystaniem płyty podkładowej (rozwiązania pozwalają na uniknięcie naruszenia osadów dennych w ciekách).
70. Ewentualne tymczasowe zabezpieczenie skarpy cieką przed naruszeniem i rozmyciem przy odprowadzaniu wody zostanie wykonane punktowo, tj. w miejscu lokalizacji rurociągu wylotowego wody, poprzez ułożenie na skarpie cieką płyty podkładowej (z tworzywa sztucznego, betonowej, stalowej lub z materiału drewnopochodnego), pod rurociąg wylotowy wody. Ułożenie płyty podkładowej (bez ingerencji w strukturę skarpy), będzie krótkotrwałe, na czas odprowadzania wody. Po zakończeniu odprowadzenia wody do danego cieką, płyty zostaną zdemontowane.
71. Przy przejściach osi gazociągu przez formy takie jak: wysokie skarpy, osuwiska oraz tereny zagrożone ruchami masowymi, w tym w szczególności w km ok. 19+315 – 19+355 oraz 51+145– 51+240 gazociągu, tj. w miejscach stwierdzonych osuwisk, prace budowlane prowadzone będą pod nadzorem geologa.
72. W miejscach występowania stwierdzonych form osuwiskowych (w km ok. 19+315 – 19+355 oraz 51+145– 51+240 gazociągu), celem scharakteryzowania jakości górotworu oraz monitorowania ewentualnego przemieszczenia mas ziemnych przed, jak i w trakcie prac budowlanych, wykonane zostaną otwory rdzeniowe wraz z montażem kolumny rur inklinometrycznych. Oprócz montażu inklinometrów, na osuwisku w km ok. 51+145– 51+240 wykonane zostaną dodatkowo dwa piezometry.
73. Prace budowlane na obszarach osuwiskowych, terenach zagrożonych ruchami masowymi oraz odcinkach ze stromymi skarpami będą prowadzone w okresach bezdeszczowych. Wykopy należy wykonywać w kierunku prostopadłym do linii spadku terenu oraz możliwie krótkimi odcinkami z jednoczesnym zasypywaniem i odpowiednim zagęszczeniem.
74. W trakcie prac budowlanych w obrębie oraz sąsiedztwie wykazanych stanowisk archeologicznych, prowadzony będzie nadzór archeologiczny. Prowadzona będzie weryfikacja wykazanych stanowisk archeologicznych, a w przypadku natrafienia na takie obiekty, prace na odcinku, gdzie stwierdzono występowanie obiektów archeologicznych zostaną wstrzymane na czasu prowadzenia badań archeologicznych, które pozwolą zachować dziedzictwo kulturowe dla społeczeństwa.
75. Po zakończeniu realizacji przedsięwzięcia usunięte zostaną wszelkie pozostałe po budowie zanieczyszczenia i niewykorzystane materiały, w tym zawleczone przez wiatr na tereny sąsiednie, a na naruszonych obszarach przeprowadzić rekultywację, całego pasa roboczego, której celem będzie doprowadzenie terenu do stanu możliwie najbliższemu stanowi sprzed budowy, wykorzystując zebrane wcześniej masy ziemne i humus.
76. W ramach rekultywacji terenu realizacji przedsięwzięcia, na trasie przedmiotowego gazociągu, pod nadzorem przyrodniczym, przeprowadzone zostaną działania polegające na:
- odtworzeniu cennych przyrodniczo siedlisk łąkowych, tj. 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*), *Calthion palustris* i 6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*), poprzez obsianie gatunkami roślin właściwymi dla danego rodzaju siedliska;
 - odtworzeniu chronionych siedlisk przyrodniczych będących przedmiotami ochrony w specjalnym obszarze ochrony siedlisk Nad Husowem PLH180025, tj. (poza 6 m strefą bezdrzewną zlokalizowaną wzdłuż osi gazociągu), poprzez obsadzenie

rodzimi gatunkami, właściwymi dla typu siedliska, uwzględniając poniższe lokalizacje:

Lp.	Siedlisko	Zalecane gatunki	Przybliżony kilometr	Strona gazociągu
1	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio-Carpinetum</i> , <i>Tilio-Carpinetum</i>)	dąb szypułkowy, grab, lipa drobnolistna, klon jawor, leszczyna, jarzab pospolity	ok. km 14+695 – 14+880	L+P
2			ok. km 14+700 – 14+830	P
3			ok. km 15+060 – 15+690	L+P
4	9130 Żyzne buczyny	buk, jodła pospolita, sosna zwyczajna, modrzew europejski, świerk pospolity, dąb szypułkowy, grab pospolity, klon jawor	ok. km 15+685 – 16+070	L+P
5			ok. km 16+060 – 16+400	L+P
6			ok. km 16+380 – 16+615	L+P
7	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio-Carpinetum</i> , <i>Tilio-Carpinetum</i>)	dąb szypułkowy, grab, lipa drobnolistna, klon jawor, leszczyna, jarzab pospolity	ok. km 16+590 – 16+730	L+P
8			ok. km 16+720 – 17+110	L+P
9			ok. km 16+725 – 16+905	P
10	9130 Żyzne buczyny	buk, jodła pospolita, sosna zwyczajna, modrzew europejski, świerk pospolity, dąb szypułkowy, grab pospolity, klon jawor	ok. km 17+110 - 17+625	L+P
11	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio-Carpinetum</i> , <i>Tilio-Carpinetum</i>)	dąb szypułkowy, grab, lipa drobnolistna, klon jawor, leszczyna, jarzab pospolity	ok. km 17+315 – 17+385	L
12			ok. km 18+045 – 18+135	L+P
13			ok. km 18+130 – 18+235	L+P
14			ok. km 18+230 – 18+290	L+P
15			ok. km 18+265 – 18+340	P
16			ok. km 18+400 – 18+420	P
17			ok. km 18+685 – 18+950	L+P
18			ok. 18+405 – 18+690	P
19			ok. 18+685 – 18+950	L+P
20	9130 Żyzne buczyny	buk, jodła pospolita, sosna zwyczajna, modrzew europejski, świerk pospolity, dąb szypułkowy, grab pospolity, klon jawor	ok. km 19+320 – 19+745	L+P
21			ok. km 20+055 – 20+490	L+P
22	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio-Carpinetum</i> , <i>Tilio-Carpinetum</i>)	dąb szypułkowy, grab, lipa drobnolistna, klon jawor, leszczyna, jarzab pospolity	ok. km 20+170 – 20+210	L
23	9130 Żyzne buczyny	buk, jodła pospolita, sosna zwyczajna, modrzew	ok. km 20+565 – 20+945	L+P

Lp.	Siedlisko	Zalecane gatunki	Przybliżony kilometraż	Strona gazociągu
24		europejski, świerk pospolity, dąb szypułkowy, grab pospolity, klon jawor	ok. km 20+945 – 21+245	L+P
25			ok. km 21+240 – 21+580	L+P

77. Wykonane w ramach rekultywacji terenu realizacji przedsięwzięcia nasadzenia podlegały będą kontroli ich udatności, przez okres do 3 lat od ich wykonania, a w przypadku stwierdzenia ubytków nasadzenia będą ponawiane.
78. Powstający na terenie rozbudowanego Węzła Gazowego Strachocina kondensat z okresowego tłokowania gazociągu oraz z pracy filtrseparatorów będzie magazynowany w podziemnym, szczelnym, stalowym zbiorniku, połączonym z instalacją kontroli i pomiaru poszczególnych elementów i urządzeń obiektu węzła gazowego.
79. Odbiór kondensatu powstającego podczas funkcjonowania Węzła Gazowego Strachocina będzie prowadzony na terenie utwardzonym – podczas odbioru pod złączki węzła ssawnego podkładane będą tace przeciwozlewne.
80. Rozbudowany Węzeł Gazowy Strachocina, podczas jego dalszej eksploatacji, będzie wyposażony w sorbenty.
81. W przypadku planowanych przeglądów/ remontów/ konserwacji instalacji, kontrolowany upust gazu na zespołach zaworów-upustowych (ZZU) i węzłach gazowych, podczas ich eksploatacji, realizowany będzie wyłącznie w porze dziennej (tj. pomiędzy godzinami 06.00 – 22.00).

III. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, wymienionych w art. 72 ust. 1 ww. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

1. Uwzględnić zalecenia wynikające z punktu I i II niniejszej decyzji.
2. Gazociąg zostanie wykonany z materiałów zapewniających maksymalną niezawodność eksploatacji, z zastosowaniem czynnej (ochrona katodowa) i biernej (izolacja rur) ochrony antykorozyjnej oraz monitoringiem sieci, pozwalającym na szybkie wykrywanie oraz reagowanie w przypadku stanów awaryjnych.
3. Wszystkie obiekty naziemne niezbędne do obsługi gazociągu będą się znajdować poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią.
4. W przypadku przejścia gazociągu pod ciekami zostanie on ułożony na głębokości min. 1 m pod stabilnym dnem danego cieku.
5. W miejscach występowania wysokiego poziomu wód gruntowych (tam gdzie będzie to niezbędne), w miejscach przekraczania cieków metodą rozkopu oraz na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, gazociąg będzie dociążany (np. dociążenie gazociągu betonowymi obciążnikami siodłowymi, pierścieniowymi lub innego typu rozwiązaniami technicznymi zapobiegającymi wypieraniu gazociągu przez wody gruntowe).
6. Wody opadowe lub roztopowe z dachów kontenerów znajdujących się w obrębie ZZU Husów, ZZU Dylągówka, ZZU Łubno i ZZU Jabłonka, będą odprowadzane na tereny przyległe w granicach danego obiektu. Wody opadowe lub roztopowe z dróg i terenów utwardzonych w obrębie ww. ZZU, za pomocą spadków porzecznych i podłużnych będą odprowadzane na tereny przyległe.
7. Odprowadzenie wód opadowych lub roztopowych z nawierzchni utwardzonych Węzła Gazowego Strachocina zostanie zrealizowane przy wykorzystaniu istniejącej kanalizacji deszczowej, która w razie potrzeby zostanie rozbudowana o nowe elementy. Wody opadowe lub roztopowe z dachów kontenerów będą odprowadzone na przyległy, przepuszczalny teren.

8. W przypadku konieczności oświetlenia terenu rozbudowanych węzłów gazowych i ZZU, zostanie ono ograniczone do niezbędnego minimum i wykonane w sposób minimalizujący zanieczyszczenie światłem i wabienie fauny, np. poprzez wykorzystanie lamp LED, stosowanie oświetlenia mniej intensywnego, o cieplej barwie, skierowanie światła na elementy, które ma oświetlać oraz ograniczenie jego rozpraszania.

IV. Nakładam obowiązek monitoringu środowiska

1. Zaplanowany i przeprowadzony zostanie monitoring porealizacyjny w 1, 3 i 5 roku (min. po dwie obserwacje w wyznaczonych terminach) od zakończenia prac związanych z budową gazociągu na danym odcinku, służący ocenie wykorzystania terenu będącego w zasięgu możliwego oddziaływania inwestycji przez ptaki objęte ochroną strefową, tj. bociana czarnego oraz orlika krzykliwego ze szczególnym uwzględnieniem oceny wykorzystania gniazd, objętych ochroną strefową przez te gatunki ptaków. Metodyka ww. monitoringu powinna być opracowana na podstawie metod stosowanych w nauce i z uwzględnieniem lokalnych uwarunkowań przyrodniczych. Po każdym okresie monitoringu, do 31 stycznia następnego roku, należy przekazać do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie raport z prowadzonego monitoringu porealizacyjnego, zawierający informacje nt. przyjętej metodyki prowadzonych kontroli terenowych wraz ze stosownym ich uzasadnieniem oraz uzyskanych wynikach. Do ww. raportu należy dołączyć stosowną dokumentację fotograficzną. Należy przedstawić analizy ukazujące skutki przyrodnicze w związku z realizacją przedmiotowej inwestycji wraz ze wskazaniem potrzeby wprowadzenia ewentualnych dodatkowych działań ochronnych wraz z opisem sposobu i terminu ich wykonania.
- W przypadku opuszczenia gniazd objętych ochroną strefową przez ww. gatunki ptaków, Inwestor na własny koszt, po zasięgnięciu opinii ornitologa, przygotowuje zastępcze siedliska lęgowe dla ww. gatunków. Po ewentualnym zrealizowaniu siedlisk zastępczych, należy przedstawić wyniki monitoringu potwierdzające ich zasiedlenie.

V. Decyzji zostaje nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie wpłynął wniosek z dnia 01 lipca 2024 r., znak: 2934/N.000567/ANK/2024 (ostatecznie uzupełniony przy piśmie z dnia 20 sierpnia 2024 r., znak: 3952/N.000567/ANK/2024), Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. z siedzibą w Warszawie, reprezentowanego przez Pełnomocnika – Panią Annę Kulczak, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa gazociągu DN1000 MOP 8,4 MPa relacji Rozwadów – Strachocina wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi. Odcinek II: Głuchów – Strachocina”.

Jednocześnie do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie przedłożono wniosek Pełnomocnika Inwestora z dnia 01 lipca 2024 r., z prośbą o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymagał uzupełnienia pod względem formalnym. Dlatego też, tut. Organ pismami z dnia 09 lipca 2024 r., znak: WOOS.420.1.1.2024.PW.2 oraz z dnia 07 sierpnia 2024 r., znak: WOOS.420.1.1.2024.PW.8, wezwał Pełnomocnika Inwestora do uzupełnienia brakujących dokumentów i informacji. Wniosek, pod względem formalnym, został ostatecznie prawidłowo skompletowany zgodnie z art. 74 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w dniu 21 sierpnia 2024 r.

Do wniosku dołączono wymagane prawem dokumenty, m.in.: Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (dalej „Raport ooś”), zawierający dane określone w art. 66

ww. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Informacja o złożonym wniosku została umieszczona w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie, prowadzonym przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie w systemie Ekoportal pod numerem 955/2024, natomiast o złożonym Raporcie ooś pod numerem 1367/2024.

Planowane przedsięwzięcie zalicza się do grupy przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzenie procedury oceny oddziaływania na środowisko jest obligatoryjne, na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy.

Na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1 oraz art. 73 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z § 2 ust. 1 pkt 20 lit. c, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839, ze zm.), tj. *„instalacje do przesyłu substancji lub mieszanin, w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.)*, zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1907/2006”, *niebędących produktami spożywczymi, w tym gazu, o średnicy zewnętrznej nie mniejszej niż 800 mm i długości nie mniejszej niż 40 km, wraz z towarzyszącymi tłoczniami lub stacjami redukcyjnymi, przy czym tłocznie lub stacje redukcyjne budowane, montowane lub przebudowywane przy istniejących instalacjach przesyłowych nie są przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko*”, realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. a oraz lit. f ww. ustawy jest organem właściwym do wydania żądanej decyzji, gdyż przedsięwzięcie jest mogącą zawsze znacząco oddziaływać na środowisko instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu, w tym wodoru oraz przedsięwzięcie realizowane będzie w ramach inwestycji towarzyszących inwestycjom w zakresie terminalu, wymienionych w art. 38 pkt 2 lit. q ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2024 r., poz. 1286, ze zm.), tj.: *„budowa gazociągu Rembelszczyzna – Wronów – Rozwadow – Strachocina wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi na terenie województw mazowieckiego, lubelskiego i podkarpackiego”*.

Liczba stron postępowania w niniejszej sprawie przekracza 10, stąd zgodnie z art. 74 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, do doręczeń korespondencji zastosowano przepisy art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego. W związku z powyższym, w przedmiotowym postępowaniu zastosowanie miały przepisy określone w art. 74 ust. 3aa ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, obwieszczeniem z dnia 23 sierpnia 2024 r., znak: WOOŚ.420.1.1.2024.PW.10, powiadomił strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego, zmierzającego do wydania niniejszej decyzji.

W toku postępowania Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, pismami z dnia 23 sierpnia 2024 r., znak: WOOŚ.420.1.1.2021.PW.11 oraz WOOŚ.420.1.1.2024.PW.12, w trybie art. 77 ust. 1 pkt 2 i pkt 4 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wystąpił odpowiednio do Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego o wydanie opinii dotyczącej realizacji

ww. przedsięwzięcia oraz do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, celem uzgodnienia warunków realizacji ww. przedsięwzięcia.

Podkarpacki Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w opinii z dnia 28 sierpnia 2024 r., znak: SNZ.9020.6.1.2024.RD, uwzględniając informacje zawarte w Raporcie ooś zaopiniował pozytywnie realizację ww. przedsięwzięcia, wskazując warunek, aby zaprojektowanie i realizacja inwestycji nastąpiły przy pełnym uwzględnieniu technologii, parametrów, rozwiązań zaleceń i zabezpieczeń, zaproponowanych w sporządzonym dla przedmiotowego przedsięwzięcia Raporcie ooś.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie w postanowieniu 11 września 2024 r., znak: R.RZŚ.4900.21.2024.JJ, uzgodnił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Po analizie przedłożonego Raportu ooś stwierdzono, że nie przedstawia on w sposób dostateczny wszystkich zagadnień istotnych z punktu widzenia ochrony środowiska, wynikających z ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Dlatego pismem z dnia 01 października 2024 r., znak: WOOŚ.420.1.1.2024.PW.17, wezwano Inwestora do jego uzupełnienia. Uzupełnienie Raportu ooś (wersja jednolita Raportu ooś, z dnia 17 grudnia 2024 r.) zostało przedłożone przy piśmie Pełnomocnika Inwestora, tj. Pani Anny Kulczak, z dnia 17 grudnia 2024 r., znak: 6466/N.000567/ANK/2024.

Po wpłynięciu do tut. Urzędu uzupełnienia Raportu ooś (wersja jednolita), Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, pismem z dnia 23 grudnia 2024 r., znak WOOŚ.420.1.1.2024.PW.25, zwrócił się do Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego, o zajęcie ponownej opinii dotyczącej realizacji ww. przedsięwzięcia lub podtrzymania stanowiska wyrażonego w opinii z dnia 28 sierpnia 2024 r., znak: SNZ.9020.6.1.2024.RD, natomiast pismem z dnia 23 grudnia 2024 r., znak WOOŚ.420.1.1.2024.PW.26, zwrócił się do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie z prośbą o zajęcie ponownego stanowiska dotyczącego realizacji ww. przedsięwzięcia lub podtrzymania stanowiska wyrażonego w postanowieniu z dnia 11 września 2024 r., znak: R.RZŚ.4900.21.2024.JJ.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie wydał ponowne postanowienie z dnia 08 stycznia 2025 r., znak: R.RZŚ.4900.21.2024.JJ, którym uzgodnił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, natomiast Podkarpacki Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny pismem z dnia 13 stycznia 2025 r., znak: SNZ.9020.6.1.2024.RD, podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, wyrażone w opinii z dnia 28 sierpnia 2024 r., znak: SNZ.9020.6.1.2024.RD.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie stwierdził, że uzupełniony Raport ooś nadal nie przedstawia w pełni wszystkich zagadnień istotnych z punktu widzenia ochrony środowiska, wynikających z ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Dlatego pismem z dnia 31 stycznia 2025 r., znak: WOOŚ.420.1.1.2024.PW.34, ponownie wezwano Inwestora do jego uzupełnienia. Uzupełnienie Raportu ooś (z dnia 25 marca 2025 r.) zostało przedłożone przy piśmie Pełnomocnika Inwestora, tj. Pani Anny Kulczak, z dnia 25 marca 2025 r., znak: 1398/N.000567/ANK/2025.

Po wpłynięciu do tut. Urzędu uzupełnienia Raportu ooś, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, pismem z dnia 31 marca 2025 r., znak WOOŚ.420.1.1.2024.PW.43, zwrócił się do Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego, o zajęcie ponownej opinii dotyczącej realizacji ww. przedsięwzięcia lub podtrzymania stanowiska wyrażonego w opinii z dnia 28 sierpnia 2024 r., znak: SNZ.9020.6.1.2024.RD, natomiast pismem z dnia 31 marca 2025 r., znak WOOŚ.420.1.1.2024.PW.44, zwrócił się do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie z prośbą o zajęcie ponownego stanowiska dotyczącego realizacji ww. przedsięwzięcia lub podtrzymania stanowiska wyrażonego w postanowieniu z dnia 08 stycznia 2025 r., znak: R.RZŚ.4900.21.2024.JJ.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie wydał ponowne postanowienie z dnia 15 kwietnia 2025 r., znak: R.RZŚ.4900.21.2024.JJ, którym uzgodnił

warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Tut. Organ, ustalając warunki realizacji i eksploatacji przedmiotowego przedsięwzięcia kierował się, m.in. stanowiskiem przedstawionym w ww. postanowieniu Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie, przy czym, na podstawie dokumentacji, w części uszczegółowiono zapisy określające ograniczenia i wymagane rozwiązania.

Podkarpacki Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny pismem z dnia 08 kwietnia 2025 r., znak: SNZ.9020.6.1.2024.RD, ponownie podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, wyrażone w opinii z dnia 28 sierpnia 2024 r., znak: SNZ.9020.6.1.2024.RD.

W toku postępowania w dniach **od 04 kwietnia 2025 r. do 05 maja 2025 r.** zapewniono udział społeczeństwa – zgodnie z art. 79 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisko i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Obwieszczeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 31 marca 2025 r. znak: WOOS.420.1.1.2024.PW.46, podano do publicznej wiadomości informacje o przedłożonym wniosku wraz z informacją o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wszczęciu postępowania, przedmiocie decyzji, która ma być wydana, organie właściwym do wydania decyzji oraz organach właściwych do wydania opinii/ uzgodnień, możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy i miejscu wyłożenia jej do wglądu, możliwości i terminie składania uwag, z zachowaniem 30-dniowego terminu ich składania oraz organie właściwym do ich rozpatrzenia. Zostało ono zamieszczone na tablicy ogłoszeń i Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Rzeszowie i tablicach ogłoszeń/ stronach internetowych: Urzędu Gminy Łańcut, Urzędu Gminy Markowa, Urzędu Gminy Hyżne, Urzędu Miasta i Gminy w Jaworniku Polskim, Urzędu Gminy Dynów, Urzędu Miejskiego Białowej, Urzędu Gminy Nozdrzec, Urzędu Gminy Dydnia, Urzędu Miejskiego w Brzozowie oraz Urzędu Gminy Sanok.

Podczas przeprowadzonego udziału społeczeństwa w wyznaczonym terminie do tut. Urzędu nie wpłynęły wnioski i uwagi do przedmiotowej sprawy.

Przed wydaniem niniejszej decyzji zapewniono możliwość wypowiedzenia się co do zebranych dowodów zgodnie z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez obwieszczenie z dnia 15 maja 2025 r. znak: WOOS.420.1.1.2024.PW.67. W związku z ww. obwieszczeniem, w tut. Urzędzie żadna ze stron postępowania nie wyraziła chęci zapoznania się ze zgromadzoną dokumentacją, jak również nie zostały wniesione żadne uwagi do postępowania.

Przedmiotowe przedsięwzięcie polegało będzie na budowie gazociągu DN1000, MOP 8,4 MPa Głuchów – Strachocina, o długości ok. 79 km w ramach inwestycji *„Budowa gazociągu Rembelszczyzna – Wronów – Rozwadów – Strachocina wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi na terenie województw mazowieckiego, lubelskiego i podkarpackiego”*.

W skład gazociągu wchodzić będą odcinki liniowe oraz obiekty towarzyszące, których budowa jest niezbędna z punktu widzenia prawidłowego i bezpiecznego funkcjonowania inwestycji m.in.: węzły gazowe, zespoły zaporowo-upustowe, drogi dojazdowe i zasilanie energetyczne dla obiektów, automatyczne stacje ochrony katodowej gazociągu z możliwością monitoringu oraz światłowodów.

Trasa projektowanego gazociągu biegnie od połączenia z Węzłem Gazowym Głuchów, w kierunku południowym, do połączenia z planowanym do rozbudowy Węzłem Gazowym Strachocina.

Planowany gazociąg objęty będzie systemem ochrony katodowej, który wraz z izolacją zewnętrzną rur stanowić będzie zabezpieczenie gazociągu przed korozją. Wzdłuż gazociągu zostanie ułożona linia światłowodowa, która będzie wykorzystywana do sterowania pracą gazociągu, monitorowania ochrony katodowej oraz ewentualnie w przyszłości strefy kontrolowanej gazociągu.

Ponadto w zakresie inwestycji przewiduje się przebudowę sieci uzbrojenia podziemnego i nadziemnego podmiotów trzecich, które kolidują bezpośrednio z projektowanym gazociągiem i jego strefą kontrolowaną lub mogą ograniczać możliwość prac

w pasie montażowym. Istniejąca infrastruktura podziemna, z którą krzyżował się będzie projektowany gazociąg obejmować będzie: kanalizację sanitarną, deszczową, wodociągi, gazociągi, kanalizację kablową, kable telekomunikacyjne, elektroenergetyczne linie kablowe i sygnalizacyjne oraz ciągi drenarskie w obszarach zmeliorowanych.

Przedsięwzięcie będzie realizowane etapowo. Przewidywany czas realizacji inwestycji to lata 2025 – 2028.

Na etapie opracowania materiałów do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 4 i pkt 5 przywołanej na wstępie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, przeanalizowano wariant proponowany przez Wnioskodawcę, będący jednocześnie wariantem najkorzystniejszym dla środowiska wraz z uzasadnieniem jego wyboru i racjonalny wariant alternatywny oraz przeanalizowano opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodejmowania przedsięwzięcia.

Opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodejmowania przedsięwzięcia.

W przypadku niepodjęcia realizacji planowanego przedsięwzięcia teren pozostałby w nienaruszonym stanie. Zaniechanie realizacji w skali mikroekologii będzie korzystne dla środowiska, szczególnie mając na uwadze brak wystąpienia krótkotrwałej emisji substancji do powietrza i hałasu (powodowanych pracą maszyn i urządzeń używanych przy montażu gazociągu, a także poruszaniem się środków transportu surowców i materiałów używanych do budowy). Ponadto, w przypadku braku podejmowania zadania nie dojdzie do ewentualnego zaburzenia przepływu cieków (związanego z przejściem przez nie metodą wykopową, ani związane z wykonaniem brodów/ zarurowaniem na czas budowy), a gleba nie ulegnie częściowemu przekształceniu. Dodatkowo środowisko przyrodnicze nie poniesie strat związanych z koniecznością usunięcia drzewostanów kolidujących z pasem montażowym, nie zostaną naruszone siedliska zwierząt, a do krajobrazu nie zostaną wprowadzone dodatkowe stałe elementy, jakimi byłyby naziemne obiekty gazowe i słupki znacznikowe gazociągu. Przy niepodjęciu realizacji przedsięwzięcia, niemożność zapewnienia zwiększonych dostaw gazu, będzie wiązała się z brakiem możliwości zastąpienia tradycyjnych źródeł energii wytwarzanej z paliw stałych. W tym kontekście zaniechanie realizacji przedsięwzięcia będzie miało negatywny wpływ na klimat, w związku z brakiem możliwości zmniejszenia emisji zanieczyszczeń do powietrza mającej miejsce w procesie energetycznego spalania paliw stałych.

Wariant alternatywny

Dla całości przedsięwzięcia wyznaczono dwa warianty lokalizacji przedmiotowego gazociągu – Wariant I, o długości ok. 79 km, będący wariantem preferowanym oraz Wariant II, o długości ok. 85,1 km, będący wariantem alternatywnym. Obydwa warianty przebiegają współbieżnie na ok. 65 % długości gazociągu. Główne, znaczące różnice dotyczą sześciu odcinków, o łącznej długości ok. 33,7 km, w których wariant II oddala się od Wariantu I maksymalnie na odległość ok. 5,7 km.

Odcinek wariantowy 1, o długości ok. 2,3 km (w kilometrażu wariantu preferowanego od ok. 18+800 do ok. 20+000), obejmuje odcinek w zakresie lasów Nadleśnictwa Kańczuga, oraz obszar na północ od zabudowań miejscowości Grzegorzówka. Wariant ten nie jest preferowany ponieważ jest dłuższy o blisko 50 % (ok. 1,1 km) od wariantu preferowanego, w tym o ok. 0,3 km w obrębie terenów leśnych Nadleśnictwa Kańczuga, co przekłada się na konieczność większych nakładów realizacyjnych oraz zwiększoną ingerencję w środowisko naturalne. Dodatkowo na trasie wariantu alternatywnego występują lokalne zbliżenia do istniejącej zabudowy.

Odcinek wariantowy 2, o długości ok. 1,7 km (w kilometrażu wariantu preferowanego od ok. 26+975 do ok. 29+275), obejmuje odcinek w zakresie lasów Nadleśnictwa Kańczuga, odsunięty w kierunku południowo-wschodnim od wariantu preferowanego. Wariant alternatywny choć jest krótszy o ok. 0,5 km od wariantu preferowanego, prowadzony jest przez

teren bardziej skomplikowany pod względem geologicznym oraz wykonawczym. Dodatkowo na odcinku ok. 0,3 km trasa wariantu alternatywnego przecina siedlisko przyrodnicze 9130 Żyzne buczyny.

Odcinek wariantowy 3, o długości ok. 3,4 km (w kilometrażu wariantu preferowanego od ok. 41+975 do ok. 44+345), obejmuje odcinek w zakresie lasów Nadleśnictwa Kańczuga, odsunięty w kierunku południowo-wschodnim od wariantu preferowanego. Trasa wariantu alternatywnego jest wyraźnie dłuższa od wariantu preferowanego (różnica ok. 1 km) co przekłada się na konieczność większych nakładów realizacyjnych oraz zwiększoną ingerencję w środowisko naturalne. Trasa przebiega również przez obszar cenniejszy środowiskowo niż wariant preferowany (m.in. występowanie licznych gatunków chronionych oraz przekroczenie dwóch siedlisk przyrodniczych 6510 Niżowe i górskie świeże łąki).

Odcinek wariantowy 4, o długości ok. 6,8 km (w kilometrażu wariantu preferowanego od ok. 48+925 do ok. 51+855), obejmuje ominięcie miejscowości Izdebki. Trasa wariantu alternatywnego, poza tym, że jest zdecydowanie dłuższa od wariantu preferowanego, swoim zasięgiem obejmuje również większy zakres obszarów leśnych, w tym tereny należące do Nadleśnictwa Brzozów. W obrębie pasa montażowego obu wariantów występują siedliska przyrodnicze (m.in. 6510 Niżowe i górskie świeże łąki), natomiast ich ilość jest większa na wariantcie alternatywnym. Również na obu wariantach występują lokalne zbliżenia do istniejącej zabudowy.

Odcinek wariantowy 5, o długości ok. 11,2 km (w kilometrażu wariantu preferowanego od ok. 54+335 do ok. 66+510), obejmuje ominięcie zabudowań przysiółka Rudawiec w miejscowości Izdebki, terenów leśnych Nadleśnictwa Brzozów oraz miejscowości Jabłonka i Niebocko. Trasa wariantu alternatywnego na powyższym odcinku jest o ok. 2 km krótsza od wariantu preferowanego. W obrębie pasa montażowego obu wariantów występują siedliska przyrodnicze, jednak na przeważającym odcinku, gdzie trasa wariantu alternatywnego prowadzona jest terenem łąk i nieużytków, zidentyfikowano bardzo liczne obszary siedlisk przyrodniczych 6510 Niżowe i górskie świeże łąki. Z kolei na końcowym odcinku wariantu alternatywnego, trasa na długości ok. 0,5 km przecina siedlisko przyrodnicze 9130 Żyzne buczyny.

Odcinek wariantowy 6, o długości ok. 8,2 km (w kilometrażu wariantu preferowanego od ok. 68+160 do ok. 74+590), obejmuje ominięcie zabudowań miejscowości Grabówka oraz Lalin, a także terenów leśnych Nadleśnictwa Brzozów. Trasa wariantu alternatywnego jest o ok. 2 km dłuższa od wariantu preferowanego. Na trasie wariantu alternatywnego zidentyfikowane również geozagrożenia, m.in. grunty słabonośne, obszary podmokłe, a przede wszystkim tereny zagrożone ruchami masowymi oraz tereny osuwiskowe, znajdujące się na trasie powyższego wariantu oraz w jego sąsiedztwie. Zasadniczo cały teren gminy Sanok charakteryzuje się występowaniem geozagrożeń, jednak na trasie powyższego wariantu, ze względu na występującą zabudowę oraz istniejące gazociągi całkowite ich ominięcie byłoby niemożliwe. W obrębie pasa montażowego wariantu alternatywnego zidentyfikowano również występowanie siedlisk przyrodniczych 6510 Niżowe i górskie świeże łąki.

Podsumowując, wybór Wariantu II wiąże się ze zwiększonymi kosztami inwestycji oraz z dłuższym okresem realizacji zamierzenia (a w związku z tym dłuższym okresem np. emisji hałasu i emisji zanieczyszczeń do powietrza), nie pozwala na ominięcie (ograniczenie przekraczania) terenów zamieszkałych i zagospodarowanych, a także obszarów geozagrożeń (przede wszystkim obszarów osuwiskowych, terenów predysponowanych do ruchów masowych, czy wysokich skarp), które mogą znacząco utrudnić realizację gazociągu.

Wybór Wariantu II wiąże się również z większą ingerencją w obszary cenne przyrodniczo niż Wariant I. Przykładowo: w wariantcie alternatywnym wskazano na kolizyjność pasa montażowego z 5 typami chronionych siedlisk przyrodniczych w 107 miejscach, natomiast w wariantcie preferowanym w 63 miejscach; w wariantcie alternatywnym stwierdzono konieczność zajęcia całkowitego lub częściowego 49 stanowisk roślin objętych ochroną gatunkową, natomiast w preferowanym 22 stanowisk. Ponadto, część trasy gazociągu w Wariantcie II przebiegałaby w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Kościół w Dydni PLH180034, co wiązałoby się z ingerencją w ten obszar i przedmioty jego ochrony

(w Wariantcie I trasa pasa montażowego przebiega w odległości ok. 300 m od granic tego obszaru sieci Natura 2000).

W związku z powyższym Wariant II został odrzucony.

Wariant proponowany przez Wnioskodawcę będący jednocześnie wariantem najkorzystniejszym dla środowiska wraz z uzasadnieniem jego wyboru

Do realizacji wybrano wariant proponowany przez Wnioskodawcę – Wariant I, polegający na budowie gazociągu DN1000, MOP 8,4 MPa relacji Rozwadów – Strachocina, na odcinku Głuchów – Strachocina, o długości ok. 79 km wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi m.in.: węzeł gazowy, ZZZ, drogi dojazdowe, zasilanie energetyczne dla ZZZ, instalacje telemetryczne oraz automatyki sterującej, automatyczne stacje ochrony katodowej gazociągu z możliwością monitoringu oraz światłowód.

Przedmiotowy gazociąg realizowany będzie w granicach: powiatu łańcuckiego w obrębie gmin: Łańcut (ok. 11,8 km) i Markowa (ok. 7,9 km), powiatu przeworskiego w obrębie gminy Jawornik Polski (ok. 1,7 km), powiatu rzeszowskiego w obrębie gmin: Hyżne (ok. 6,8 km), Dynów (ok. 13,3 km) i Błażowa (ok. 3,4 km), powiatu brzozowskiego w obrębie gmin Nozdrzec (ok. 11,5 km), Brzozów (ok. 1,6 km) i Dydnia (ok. 12,4 km) oraz powiatu sanockiego w obrębie gminy Sanok (ok. 8,6 km).

W ramach projektu, projektuje się:

- budowę Komory Śluzy nadawczo-odbiorczej tłoka na obszarze Węzła Głuchów, którego rozbudowa realizowana jest zgodnie z odrębnym postępowaniem,
- budowę ZZZ Husów,
- budowę ZZZ Dylągówka,
- budowę ZZZ Łubno,
- budowę ZZZ Jabłonka,
- rozbudowę Węzła Gazowego Strachocina.

Trasa projektowanego gazociągu DN1000 relacji Głuchów – Strachocina w wariantcie preferowanym ma swój początek na Węźle Gazowym w miejscowości Głuchów, gdzie następuje połączenie z odcinkiem Rozwadów – Głuchów. Na początkowym odcinku, projektowany gazociąg przebiega przez tereny niezabudowane, rolne. Dalej, trasa projektowanego gazociągu na przeważającym odcinku prowadzona jest w odsunięciu od zidentyfikowanych terenów zagrożonych ruchami masowymi, tylko lokalnie przecinając takie obszary. Na kolejnym odcinku, gazociąg w dalszym ciągu prowadzony jest przez tereny rolne, w bezpiecznej odległości omija od północnej strony obszar okresowo aktywnego osuwiska oraz następuje równoległe prowadzenie projektowanego gazociągu DN1000 z istniejącym gazociągiem DN500 (odległość pomiędzy gazociągami wynosi około 40 – 45 m), z którym na dalszym odcinku następuje skrzyżowanie.

Następnie, trasa gazociągu biegnie terenem zagospodarowanym rolniczo, występuje przekroczenie bezwykopowe cieku „Dopływ z Kolonii Albigowa” oraz skrzyżowanie z wiązką gazociągów łączącą odwierty z Podziemnym Magazynem Gazu (PMG Husów).

W km ok. 8+700 wariantu preferowanego zlokalizowano pierwszy zespół zaporowo-upustowy ZZZ Husów, po którym projektowany gazociąg prowadzony jest przez tereny rolne oraz łąki na południe, w kierunku miejscowości Husów. Powyższy fragment projektowanego gazociągu prowadzony jest przez teren górniczy „Husów – Albigowa – Krasne 2”. Fakt ten wynika z wymagań warunków technicznych Inwestora, które zobowiązują do lokalizacji zespołu zaporowo-upustowego w bezpośrednim sąsiedztwie podziemnego magazynu gazu Husów, w celu umożliwienia w przyszłości bezpośredniego podłączenia do systemu MOP 8,4 MPa. Trasa projektowanego gazociągu została poprowadzona tak, aby w nawiązaniu do otrzymanych od zarządcy warunków, omijała czynne i nieczynne odwierty w zalecanych przez Zarządcę odległościach, odpowiednio 5 m dla odwiertów nieczynnych oraz 30 m dla odwiertów czynnych.

Następnie projektowany gazociąg, biegnący w kierunku południowym, omija od wschodu nieaktywne osuwisko, w pobliżu którego trasa gazociągu wraz z pasem montażowym została poprowadzona tak, aby uniknąć zbliżenia do doliny cieku po wschodnio-

północnej stronie. Na tym obszarze występuje także nieliczna, rozproszona zabudowa miejscowości Handzlówka.

Dalej trasa gazociągu prowadzona jest wzdłuż istniejącej drogi z płyt betonowych, z lokalnymi zawężeniami pasa montażowego wynikającymi z zidentyfikowanych podczas kartowania geozagrożeń (tereny osuwiskowe oraz zagrożone ruchami masowymi), następnie przekracza drogę gminną i dalej gazociąg prowadzony jest przez teren upraw rolnych i łąk, w odsunięciu od istniejącej zabudowy. Kolejno następuje ominięcie od strony północnej zidentyfikowanego nieaktywnego osuwiska oraz przekroczenie terenu rozproszonej zabudowy miejscowości Husów wraz z przekroczeniem istniejących dróg asfaltowych.

W km ok. 11+887 do 13+225 wyznaczono **odcinek równoważny 1** na wypadek powstania nowej zabudowy uniemożliwiającej budowę projektowanego gazociągu, a także ze względu na ukształtowanie terenu oraz zidentyfikowane podczas przeprowadzonego kartowania geologiczno-inżynierskiego, jak i w systemie osłony przeciwosuwiskowej (SOPO) tereny osuwiskowe zlokalizowane w pobliżu projektowanego gazociągu. Odcinek równoważny 1 został poprowadzony po wschodniej stronie drogi powiatowej. Gazociąg prowadzony jest tam przez teren upraw rolnych i łąk, w odsunięciu od istniejącej zabudowy. Z uwagi na uwarunkowania przedmiotowej inwestycji, które zakładają możliwość połączenia projektowanego gazociągu z istniejącym podziemnym magazynem gazu (PMG Husów) oraz zidentyfikowane geozagrożenia brak jest możliwości całkowitego ominięcia obszaru miejscowości Husów.

Po przekroczeniu powyższej miejscowości, trasa projektowanego gazociągu prowadzona jest w kierunku południowo-zachodnim przez teren upraw rolnych, przecinając na tym odcinku dwa rowy oraz ciek Tarnawka. Dalej trasa gazociągu przebiega przez teren leśny Nadleśnictwa Kańczuga. Trasę gazociągu poprowadzono wzdłuż istniejących duktów i dróg leśnych. Odsunięcie gazociągu w głąb terenu leśnego wynika z konieczności ominięcia zidentyfikowanych terenów zagrożonych ruchami masowymi, dróg pożarowych oraz placu do składowania drewna po wycince.

Kolejno trasa projektowanego gazociągu biegnie w kierunku południowym, jej przebieg zdeteminowany jest przez obiekt Kaplicy św. Huberta oraz stawy zlokalizowane na cieku Ryjak, po zachodniej stronie projektowanego gazociągu, który następnie przekraczany jest bezwykopowo. Dalej trasa gazociągu prowadzona jest przez teren leśny, w dostosowaniu do wyznaczonych oddziałów leśnych, gdzie następuje przekroczenie doliny rowu, którego południowy stok zidentyfikowano jako obszar osuwiskowy okresowo aktywny. Dalej trasa projektowanego gazociągu przebiega przez obszar rolny w pobliżu rozproszonej zabudowy miejscowości Grzegorzówka.

Następnie, trasa wariantu preferowanego prowadzona jest przez obszar leśny, gdzie teren istniejący mocno opada w kierunku cieku Mlecza. Końcowy fragment trasy gazociągu na tym odcinku prowadzony jest terenem o dużym nachyleniu, wynoszącym ok. 13°. Po przekroczeniu powyższego cieku, gazociąg kierowany jest na przeciwległe wzniesienie. Obszar w dolinie, po południowej stronie cieku został wstępnie zakwalifikowany podczas kartowania geologiczno-inżynierskiego jako zagrożony występowaniem gruntów organicznych.

Dalej trasa gazociągu prowadzona jest w górę wzniesienia, przez zidentyfikowane obszary zagrożone ruchami masowymi, jednocześnie omijając istniejące osuwiska. Następnie gazociąg prowadzony jest terenem leśnym do miejsca przekroczenia drogi, w pobliżu rozproszonej zabudowy w miejscowości Wólka Hyżneńska. Lokalne zbliżenie projektowanego gazociągu do istniejącego budynku wynosi ok. 70 m.

Dalej trasa przebiega przez teren łąk, gdzie lokalnie założono zawężenia pasa budowlano-montażowego związane ze zbliżeniem do istniejących dolin cieków do km ok. 23+085, gdzie zlokalizowano ZUZ Dylągówka, po czym następuje przekroczenie drogi powiatowej i trasa gazociągu kontynuowana jest w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż drogi, po jej południowej stronie, przez teren zagospodarowany rolniczo oraz teren łąk.

Dalej trasa projektowanego gazociągu przekracza drogę powiatową oraz teren leśny. Od tego miejsca, gazociąg biegnie szczytem wzniesienia po terenie stosunkowo płaskim, przez teren łąk oraz zadrzewień, omijając zabudowania przysiółka miejscowości Szklary,

zlokalizowane po południowej stronie od osi gazociągu, lokalne zbliżenia do istniejącej zabudowy na tym odcinku wynoszą nie mniej niż około 70 m.

Następnie trasa gazociągu zmienia swój kierunek na południowo-zachodni – następuje przekroczenie rozległej doliny, gdzie gazociąg przekracza teren zagrożony ruchami masowymi. Na początkowym fragmencie tego odcinka, lokalizacja osi gazociągu charakteryzuje się dużym spadkiem terenu wynoszącym ok. 14°. Po przekroczeniu powyższej doliny, oś gazociągu prowadzona jest w górę wzniesienia przez teren zadrzewiony oraz teren łąk, do miejsca przekroczenia drogi wojewódzkiej DW 877 w miejscowości Szklary.

Następnie gazociąg biegnie w kierunku południowo-zachodnim przez obszar łąk, pól uprawnych oraz rozproszonej zabudowy – zbliżenia do istniejącej zabudowy na tym odcinku wynoszą nie mniej niż około 40 m.

W związku z istniejącym zagospodarowaniem terenu, ryzykiem powstania nowej zabudowy w miejscowości Szklary uniemożliwiającej budowę projektowanego gazociągu oraz niekorzystnymi warunkami terenowymi, gdzie trasa gazociągu prowadzona jest przez obszar o dużym nachyleniu terenu, który podczas przeprowadzonego kartowania geologiczno-inżynierskiego został zidentyfikowany jako predysponowany do ruchów masowych – na powyższym fragmencie **od ok. km 24+911 do km 25+473** wskazano **odcinek równoważny 2**, który wyznaczony po południowo-wschodniej stronie wariantu preferowanego, który również przecina obszar zagrożony ruchami masowymi o dużym nachyleniu terenu.

Dalej projektowany gazociąg przekracza kolejno drogę powiatową 1425R oraz dolinę z okresowo występującymi podmokłościami, gdzie przez zachodnią skarpę prowadzony jest w górę wzniesienia przez teren łąk i pól uprawnych. W tym miejscu gazociąg przekracza lokalną drogę gminną z nawierzchnią tłuczniovą i na dalszym fragmencie biegnie równoległe do niej przez teren łąk, po jej zachodniej stronie.

Od ok. km 25+808 do km 26+856, w miejscu dostępnym pomiędzy zabudowaniami, wyznaczono **odcinek równoważny 3** przekroczenia doliny oraz drogi powiatowej 1425R. Odcinek ten wyznaczono z uwagi na istniejącą zwartą zabudowę miejscowości Szklary oraz w związku z terenem osuwiskowym, zlokalizowanym po południowej stronie wariantu preferowanego, zidentyfikowanym podczas przeprowadzonego kartowania geologiczno-inżynierskiego oraz w rejestrze systemu osłony przeciwoświsiskowej. Powyższy obszar osuwiskowy znajduje się na północ od odcinka równoważnego 3.

Następnie, trasa gazociągu prowadzona jest przez teren leśny, pomiędzy dwiema dolinami cieków wraz z ich licznymi odnogami, gdzie na ścianach dolin wykształcone są okresowe osuwiska i dalej, również terenem leśnym, wzdłuż istniejących dróg i duktów leśnych. Na tym fragmencie trasa projektowanego gazociągu znajduje się w bezpiecznej odległości od zidentyfikowanych geozagrożeń. Dalej projektowany gazociąg biegnie przez teren łąk i lokalnych zadrzewień w odsunięciu od rozległego nieaktywnego osuwiska, znajdującego się na północ od osi gazociągu, po czym prowadzony jest wzdłuż obszaru leśnego Nadleśnictwa Kańczuga, celem ograniczenia wycinki oraz ominięcia osuwisk znajdujących się po południowej stronie od osi.

Od powyższej lokalizacji, trasa projektowanego gazociągu prowadzona jest w kierunku południowym przez tereny rolne i łąki, gdzie w odległości ok. 50 m od osi gazociągu występuje pojedyncza zabudowa. Dalej trasa gazociągu omija osuwisko oraz teren zagrożony ruchami masowymi, znajdujący się po wschodniej stronie od osi i w dalszym ciągu prowadzona jest w dół po zboczu, w kierunku doliny cieku Harta, przez obszar pól uprawnych oraz łąk.

Wariant preferowany został poprowadzony w dostosowaniu do istniejącej, zwartej zabudowy miejscowości Harta. Oś projektowanego gazociągu na powyższym odcinku biegnie przez teren z okresowo występującymi podmokłościami. Trasa gazociągu na tym fragmencie krzyżuje się z ciekami Harta (przekroczenie z wykorzystaniem metody bezwykopowej), rowami stanowiącymi jego dopływy oraz drogą powiatową 1426R.

Kolejny odcinek wariantu preferowanego prowadzony jest przez teren łąk i pól uprawnych, które wznoszą się łagodnie w kierunku południowo-zachodnim. Następnie, trasa prowadzona jest przez teren lokalnych zadrzewień oraz łąk, kontynuowany jest kierunek południowo-zachodni. Dalej gazociąg biegnie przez teren leśny pomiędzy dwoma dolinami

cieków wraz z ich licznymi odnogami, gdzie oś projektowanego gazociągu przecina zidentyfikowany teren zagrożony ruchami masowymi.

Po przekroczeniu powyższego obszaru, trasa prowadzona jest terenem łąk, nieużytków i lokalnych zadrzewień po północnej stronie drogi gruntowej, tak aby maksymalnie odsunąć się od form osuwiskowych, znajdujących się po jej południowej stronie. Po ominięciu terenu geozagrożeń następuje przekroczenie drogi gruntowej i od tego miejsca gazociąg prowadzony jest po jej południowej stronie. Projektowana trasa omija dolinę okresowo występującego cieku i biegnie przez teren łąk do miejsca skrzyżowania z drogą żwirową. Dalej gazociąg prowadzony jest równolegle do powyższej drogi, po jej zachodniej stronie do miejsca ponownego skrzyżowania.

Na kolejnym odcinku, trasa projektowanego gazociągu prowadzona jest przez teren łąk i pól uprawnych – jej przebieg jest wynikiem ustaleń z przedstawicielami gminy Błazowa oraz dostosowaniem jej do wytycznych miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w sprawie uchwalenia terenu działalności gospodarczej w miejscowości Futoma.

Dalej następuje przekroczenie drogi powiatowej 1437R - od tego miejsca trasa gazociągu biegnie pomiędzy dwoma dolinami cieków, gdzie zidentyfikowano tereny zagrożone ruchami masowymi i osuwiska, a następnie trasa gazociągu prowadzona jest szczytem wzniesienia przez teren łąk, pól uprawnych i obszar lokalnych zadrzewień. Na kolejnym fragmencie projektowany gazociąg przecina teren leśny Nadleśnictwa Strzyżów. Na tym obszarze występuje zbliżenie do pojedynczej zabudowy mieszkalnej, jednak odległość od osi jest nie mniejsza niż 35 m.

W km ok. 39+545 na terenie łąk, w pobliżu drogi gruntowej zlokalizowano ZZU Łubno. Dalej projektowany gazociąg krzyżuje się z drogą wojewódzką DW884 i wchodzi na teren leśny, gdzie omija od zachodniej strony teren zagrożony ruchami masowymi. Od tego miejsca trasa gazociągu biegnie grzbietem wzniesienia w kierunku południowo-wschodnim, wzdłuż drogi gruntowej, przez obszar łąk, nieużytków i pól uprawnych. Lokalnie przekraczane są fragmenty zadrzewionych i zakrzewionych gruntów rolnych. Na powyższym odcinku zidentyfikowano również obszary geozagrożeń w postaci osuwisk oraz terenów predysponowanych do ruchów masowych, jednak znajdują się one w bezpiecznej odległości od pasa budowlano-montażowego. Wyjątek stanowi jeden odcinek, gdzie w odległości ok. 40 m na południe od osi, zlokalizowana jest duża, okresowo aktywna forma osuwiskowa. Pas budowlano-montażowy został odsunięty od powyższej lokalizacji.

Dalej projektowany gazociąg zmienia kierunek na południowy i następuje zejście zboczem o dużym nachyleniu w kierunku doliny lokalnego rowu. Kolejno gazociąg krzyżuje się z wyeksploatowanym, dzikim wyrobiskiem i dalej biegnie przez teren leśny, gdzie na początkowym oraz końcowym odcinku, trasa przecina obszar zidentyfikowany jako zagrożony ruchami masowymi. W pobliżu projektowanej trasy zlokalizowana jest wiata gospodarcza, od której oś gazociągu odsunięta jest na odległość około 30 m, w tym miejscu wskazano również zawężenie pasa budowlano-montażowego. Na dnie doliny, gazociąg przez kilkadziesiąt metrów prowadzony jest wzdłuż rowu, który następnie zostaje przekroczony. Dalej trasa gazociągu prowadzona jest w górę zbocza o dużym nachyleniu, projektowana oś omija nieaktywne formy osuwiskowe, znajdujące się po obu stronach (najbliższa z nich w odległości ok. 20 m) i biegnie przez obszar leśny. Na odcinku tym nie zidentyfikowano żadnych geozagrożeń, które mogłyby mieć wpływ na budowę oraz przyszłą eksploatację gazociągu. Trasa prowadzona jest wzdłuż istniejących duktów i dróg leśnych.

Trasa projektowanego gazociągu kontynuowana jest w dół wzniesienia w kierunku doliny cieku Baryczka, wzdłuż którego znajdują się zabudowania miejscowości Wesoła. Całość trasy na powyższym odcinku prowadzona jest przez teren łąk, pól uprawnych oraz zadrzewionych gruntów rolnych. Na przeważającym fragmencie tego odcinka, gazociąg biegnie wzdłuż istniejącej drogi utwardzonej stanowiącej dojazd do turbin wiatrowych.

Kolejnym etapem projektowanej trasy jest bezwykopowe przekroczenie cieku Baryczka. W tej lokalizacji gazociąg przebiega w pobliżu istniejących budynków. Następnie, projektowana trasa prowadzona jest przez stosunkowo płaski teren łąk – obszar ten stanowi dolinę cieku Baryczka.

Na odcinku **od ok. km 46+749 do km 47+178** wyznaczono **odcinek równoważny 4**, który przekracza drogę gminną oraz ciek Baryczka w innej lokalizacji, tj. na północ od wariantu preferowanego, w miejscu dostępnym pomiędzy zabudowaniami. Odcinek ten wyznaczono w związku ze zidentyfikowanymi rozległymi obszarami osuwiskowymi na wschód od wariantu preferowanego, zwartą zabudową miejscowości Wesoła zlokalizowaną wzdłuż przekraczanej drogi gminnej oraz możliwą zabudową terenu.

Dalej trasa projektowanego gazociągu kieruje się na południe w stronę stoku o dużym stopniu nachylenia. Ze szczytu wzniesienia, trasa kontynuuje kierunek południowy, na wschód od osi gazociągu zidentyfikowano nieaktywne osuwisko - na tym fragmencie odpowiednio dostosowano pas montażowo-budowlany.

Następnie trasa gazociągu łagodnie wznosi się w kierunku południowo zachodnim, przekraczając tereny łąk i nieużytków, występuje przekroczenie drogi gruntowej i od tego miejsca projektowany gazociąg prowadzony jest w kierunku południowym, do doliny cieków Magiera oraz Magierka wzdłuż których zlokalizowane są zabudowania miejscowości Izdebki. Na tym odcinku trasa biegnie terenem łąk i pól uprawnych, po czym przebiega przez teren zadrzewionych gruntów rolnych oraz lasów i przecina teren zagrożony ruchami masowymi, w obrębie którego występuje szereg dolin cieków w odległości ok. 70 m od osi gazociągu.

Dalej projektowany gazociąg nadal prowadzony jest w dół doliny, w dalszym ciągu przecinając tereny zadrzewione oraz obszary łąk. Na tym odcinku trasa gazociągu biegnie przez teren o dużym nachyleniu przecinając teren zagrożony ruchami masowymi oraz obszar nieaktywnego osuwiska. Po wstępnych badaniach stwierdzono, że jest to osuwisko powierzchniowe, nie wykazujące głębokich ślizgów.

Następnie trasa gazociągu krzyżuje się z drogą asfaltową po czym, ze względu na zwartą zabudowę miejscowości Izdebki, trasa gazociągu prowadzona jest wzdłuż cieku Magierka, który to projektowany gazociąg przekracza bezwykopowo. Dalej trasa gazociągu krzyżuje się z drogą asfaltową po przekroczeniu której biegnie przez teren łąk i nieużytków pomiędzy linią zabudowy, a ciekiem Magiera. Ze względu na ograniczenia terenowe, pas budowlano-montażowy na tym fragmencie został zawężony. Na dalszym odcinku projektowany gazociąg przekracza ciek Magiera i prowadzony jest w górę wzniesienia przez teren rolny o dużym nachyleniu. Dalej, trasa prowadzona jest grzbietem wzniesienia w kierunku wschodnim, gdzie przekracza tereny rolne, łąki oraz drogi gruntowe stanowiące dojazd do pól. Oś gazociągu powyższym fragmencie prowadzona jest wzdłuż utwardzonej drogi żwirowej.

Od tego miejsca projektowany gazociąg ponownie zmienia kierunek na południowy i trasa gazociągu prowadzona jest w dół, zboczem o umiarkowanym nachyleniu. Następuje przekroczenie drogi powiatowej 20336R i dalej terenem łąk projektowany gazociąg prowadzony jest w kierunku przysiółka Rudawiec, stanowiącego część miejscowości Izdebki. Trasa gazociągu na tym obszarze biegnie w pobliżu zabudowań – omija obiekt gospodarczy oraz budynki mieszkalne. Dalej następuje przekroczenie rowu w lokalnym zagłębieniu terenowym i dalej trasa na krótkim odcinku prowadzona jest w górę wzniesienia, na szczycie którego następuje przekroczenie drogi asfaltowej. Kolejno gazociąg omija dwa zabudowania i dalej trasa gazociągu prowadzona jest przez obszar łąk w kierunku lasów Nadleśnictwa Brzozów.

Na odcinku **od ok. km 54+998 do km 55+972** wyznaczono dodatkowy **odcinek równoważny 5** przekroczenia przysiółka Rudawiec. Odcinek ten wyznaczono w związku ze zidentyfikowanymi podczas kartowania geologiczno-inżynierskiego rozległymi obszarami predysponowanymi do ruchów masowych oraz terenami osuwiskowymi, otaczającymi przysiółek Rudawiec zarówno od wschodniej, jak i zachodniej strony. Odcinek równoważny 5 poprowadzony jest na zachód od wariantu preferowanego, wykorzystując tereny łąk, które nie zostały zabudowane, jednak na powyższym obszarze istnieje ryzyko zabudowy. Na odcinku równoważnym 5 występują również zbliżenia do istniejącej zabudowy oraz głębokich dolin cieków.

Po przekroczeniu przysiółka Rudawiec, projektowany gazociąg prowadzony jest przez teren leśny, przecinając zidentyfikowany obszar zagrożony ruchami masowymi. Dalej trasa gazociągu przechodzi przez dolinę cieku po czym wznosi się od północno-zachodniej strony

po zboczu na szczyt wzniesienia. Następnie projektowany gazociąg kontynuuje swój przebieg w górę wzniesienia obszarem zalesionym w kierunku południowo-zachodnim, wzdłuż istniejących szlaków zrywkowych. Oś gazociągu prowadzona jest terenem o dużym nachyleniu wynoszącym ok. 9°, przecinając teren zagrożony ruchami masowymi, gdzie dodatkowo pas budowlano-montażowy przesunięto w kierunku wschodnim.

Następnie trasa gazociągu zmienia swój kierunek na południowo-wschodni i prowadzona jest przez teren łąk, wzdłuż wzniesienia, po czym ponownie zmienia ona swój bieg na kierunek południowy, a projektowany gazociąg prowadzony jest w dół przez teren łąk o dużym nachyleniu wynoszącym ok. 11°. Dalej trasa wariantu preferowanego przekracza rów, drogę gruntową oraz skarpe i dalej przez teren leśny Nadleśnictwa Brzozów prowadzona jest w górę wzniesienia o umiarkowanym nachyleniu.

Dalej trasa gazociągu biegnie w dół wzniesienia w kierunku południowo-wschodnim przez teren upraw rolnych. W km ok. 60+ 975 zlokalizowano ZZU Jabłonka. Następnie oś projektowanego gazociągu biegnie w kierunku południowym w dół doliny, gdzie następuje bezwykopowe przekroczenie cieku Stara Rzeka. Dalej projektowany gazociąg prowadzony jest przez skarpe o dużym nachyleniu terenu, przecinając teren leśny oraz obszar zagrożony ruchami masowymi. W związku z dużym zróżnicowaniem wysokościowym w ukształtowaniu terenu, na powyższym odcinku ograniczono zakres pasa budowlano-montażowego.

Na dalszym odcinku, trasa prowadzona jest w kierunku wschodnim przez obszar pól uprawnych oraz łąk o umiarkowanym nachyleniu terenu w bezpiecznej odległości od rozległego terenu zagrożonego ruchami masowymi znajdującego się na północ od trasy, po czym projektowany gazociąg biegnie przez obszar miejscowości Niebocko. Oś projektowanego gazociągu przekracza skarpe oraz niewielki rów, a następnie krzyżuje się z drogą wojewódzką DW835. Dalej trasa prowadzona jest przez teren rolny o dużym nachyleniu, w kierunku szczytu wzniesienia w odsunięciu od terenu zagrożonego ruchami masowymi, który znajduje się na północ od niej.

Na odcinku **od ok. km 62+118 do km 64+306** wyznaczono **odcinek równoważny 6** ze względu na konieczność ominięcia zidentyfikowanych podczas kartowania geologiczno-inżynierskiego rozległych obszarów predysponowanych do ruchów masowych, a także w związku z możliwością zabudowy. Odcinek równoważny 6 początkowo prowadzi przez teren rolny, następnie przecina obszar zwartej zabudowy wzdłuż drogi wojewódzkiej DW835 w miejscowości Jabłonka i dalej biegnie przez obszar upraw rolnych i łąk w górę wzniesienia, gdzie łączy się z wariantem preferowanym.

Dalej trasa projektowanego gazociągu prowadzona jest wzniesieniem, wzdłuż drogi asfaltowej przez obszar łąk i lokalnie zadrzewionych i zakrzewionych gruntów rolnych. Trasa gazociągu uwzględnia wydane na tym odcinku decyzje dotyczące możliwej zabudowy. Na powyższym odcinku występują lokalne zbliżenia do istniejącej zabudowy, jednak ich odległość od osi projektowanego gazociągu jest nie mniejsza niż 30 m od obiektów gospodarczych i 40 m od budynków mieszkalnych.

Następnie trasa projektowanego gazociągu kontynuuje swój bieg po północnej stronie drogi o nawierzchni asfaltowej, przez teren pól uprawnych oraz zadrzewionych i zakrzewionych gruntów rolnych, następuje przekroczenie drogi asfaltowej i na dalszym odcinku trasa prowadzona jest w kierunku południowo-wschodnim, wierzchołkami wzniesień na styku łąk, pól uprawnych, zadrzewionych gruntów rolnych oraz terenów leśnych Nadleśnictwa Brzozów. Trasa oraz zakres pasa budowlano-montażowego zaprojektowano w taki sposób, aby w jak największym stopniu ograniczyć wycinkę terenów leśnych. Trasa wariantu preferowanego biegnie w kierunku południowo-zachodnim, przez teren łąk i nieużytków z lokalnie występującymi zadrzewieniami. Nachylenie terenu na powyższym odcinku jest umiarkowane, nie przekraczające 10°, wyjątek stanowi końcowy fragment, gdzie nachylenie wynosi ok. 11°.

Dalej następuje przekroczenie projektowanym gazociągiem drogi asfaltowej, wzdłuż której znajdują się zabudowania miejscowości Grabówka. Odległość osi gazociągu od najbliższego budynku wynosi ponad 40 m. Następnie trasa gazociągu biegnie doliną cieku Grabówka, po czym następuje bezwykopowe przekroczenie powyższego cieku.

Na odcinku **od ok. km 68+675 do km 69+256** wyznaczono **odcinek równoważny 7** przekroczenia miejscowości Grabówka. Odcinek równoważny 7 zakłada poprowadzenie gazociągu dłuższą trasą na wschód od trasy preferowanej wykorzystując kolejną, dostępną przerwę w istniejącej zwartej zabudowie wzdłuż drogi na tym odcinku.

Po przekroczeniu bezwykopowym cieku Grabówka, trasa projektowanego gazociągu biegnie przez teren rolny w górę wzniesienia i dalej przez teren leśny. Na powyższym odcinku oś gazociągu przechodzi pomiędzy terenem zagrożonym ruchami masowymi wraz z osuwiskiem nieaktywnym oraz osuwiskiem nieaktywnym rozwiniętym na zboczu doliny cieku. Trasa projektowanego gazociągu kontynuowana jest wzdłuż istniejących duktów leśnych, gdzie przebiega pomiędzy dwoma terenami zagrożonymi ruchami masowymi wraz z jednym nieaktywnym osuwiskiem.

Kolejno oś gazociągu biegnie terenem łąk w dół wzniesienia o umiarkowanym nachyleniu, jedynie na końcowym odcinku nachylenie stoku jest większe niż 10°.

Następnie, trasa projektowanego gazociągu prowadzona jest przez teren łąk w dół wzniesienia o umiarkowanym nachyleniu, w kierunku zabudowań miejscowości Lalin. W tym miejscu następuje skrzyżowanie projektowanego gazociągu z drogą asfaltową oraz przekroczenie bezwykopowe cieku Stobnica. Dalej trasa biegnie w kierunku południowym przez obszar łąk, gdzie na krótkim fragmencie gazociąg przecina również teren leśny.

Na odcinku **od ok. km 70+614 do km 71+509** wyznaczono **odcinek równoważny 8** przekroczenia miejscowości Lalin w związku ze zwartą zabudową, a także możliwością zabudowy. Ze względu na ukształtowanie terenu, głębokie i strome jary oraz zidentyfikowane podczas kartowania geologiczno-inżynierskiego tereny osuwiskowe i tereny predysponowane do ruchów masowych występujące w bezpośrednim sąsiedztwie miejscowości, brak jest możliwości jej ominięcia. Odcinek równoważny 8 prowadzony jest na wschód od trasy preferowanej, jego trasa przekracza tereny podmokłe stanowiące prawdopodobnie lokalne rozlewisko cieku Stobnica, a następnie oś gazociągu przecina skarpe. Dalej trasa prowadzona jest terenem zadrzewionych gruntów rolnych o dużym nachyleniu terenu.

Kontynuując trasę wariantu preferowanego, oś gazociągu prowadzona przez teren łąk omija w bezpiecznej odległości zidentyfikowane tereny zagrożone ruchami masowymi znajdujące się na północ od trasy. Dalej projektowany gazociąg przekracza dolinę lokalnego rowu, omijając zidentyfikowane tereny zagrożone ruchami masowymi wraz z nieaktywnym osuwiskiem, znajdującymi się w bliskiej odległości od osi. Oba zbocza przekraczanej doliny charakteryzują się dużym nachyleniem terenu.

Następnie trasa preferowana prowadzona jest przez teren łąk, wzdłuż utwardzonej drogi leśnej. Na zachód od trasy gazociągu, w odległości około 30 m występuje głęboka dolina. Dalej kontynuowana jest trasa przez teren łąk, gdzie na krótkim odcinku oś gazociągu zbliża się na odległość około 35m od istniejącej zabudowy zagrodowej. Następnie trasa gazociągu przechodzi przez teren upraw rolnych, gdzie występują przekroczenia istniejących sieci gazowych DN300 i DN700 oraz linii WN 110kV relacji Sanok Trepcza – Dynów. Na kolejnym odcinku, oś gazociągu przekracza utwardzoną drogą żwirową, stanowiącą dojazd do obiektu sportowego w miejscowości Pakoszówka.

Dalej trasa biegnie przez teren zidentyfikowany podczas kartowania geologiczno-inżynierskiego jako podmokły. Następnie projektowany gazociąg kontynuuje swój bieg w kierunku południowym, gdzie krzyżuje się z rowem i dalej biegnie przez teren upraw rolnych do miejsca przekroczenia drogi wojewódzkiej DW886. Następnie trasa gazociągu nadal prowadzona jest przez teren użytkowany rolniczo, po czym następuje zmiana kierunku na północno-zachodni. Na powyższym odcinku oś gazociągu przecina teren górniczy „Jurówce-Srogów”.

Następnie zaprojektowano przekroczenie drogi powiatowej i dalej trasa gazociągu prowadzona jest w kierunku zachodnim, przez teren użytkowany rolniczo oraz łąki, wzdłuż istniejących gazociągów DN300 i DN700. Na powyższym odcinku zaprojektowano lokalne odejścia od istniejących sieci gazowych związane z koniecznością uniknięcia kolizji z istniejącymi słupami energetycznym oraz gazociągami kopalnianymi. Dodatkowo, na powyższym odcinku oś gazociągu przecina teren górniczy „Strachocina PMG-1”. Gazociąg kończy swój bieg w km ok. 79+000 na istniejącym Węźle Gazowym Strachocina.

Przy wyborze Wariantu I jako wariantu preferowanego do realizacji uwzględniono zarówno aspekty techniczne, jak np. istniejąca zabudowa, ukształtowanie terenu, czy występowanie geozagrożeń na obszarach fliszu karpackiego (tereny predysponowane do ruchów masowych, osuwiska), jak również zagadnienia, związane z ochroną środowiska.

Na niniejszym odcinku gazociągu, jako jeden z punktów pośrednich występuje istniejący Podziemny Magazyn Gazu w miejscowości Husów. Powyższy obiekt znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Nad Husowem PLH180025, w związku z czym, trasa projektowanego gazociągu już z definicji zadania musiała zostać zlokalizowana w jego pobliżu. Konieczność wyboru trasy gazociągu w obrębie tego obszaru Natura 2000, ze względu na charakter tego miejsca był przedmiotem szeregu rozmów i spotkań z przedstawicielami Nadleśnictwa Kańczuga, celem wypracowania optymalnej trasy w tym trudnym terenie. Trasę gazociągu w tym terenie starano się poprowadzić wzdłuż istniejącej drogi, celem zminimalizowania stopnia ingerencji w teren lasu oraz siedlisk chronionych.

Wybór Wariantu I, jest najbardziej korzystnym rozwiązaniem niwelującym większość negatywnych oddziaływań na chronione siedliska przyrodnicze (także występujące poza obszarami sieci Natura 2000), a także na rośliny chronione oraz tereny leśne. Po przeanalizowaniu trasy gazociągu pod względem możliwości technicznych oraz ukształtowania terenu, poprowadzenie rurociągu w całości poza obszarami chronionymi (w tym Natura 2000), cennymi siedliskami przyrodniczymi oraz obszarami leśnymi jest niemożliwe i nieracjonalne (w wariantcie tym wyeliminowano ingerencję w specjalny obszary ochrony siedlisk Kościół w Dydni PLH180034).

W związku z powyższym Wariant I, przy zastosowaniu planowanych działań minimalizujących, jest wariantem najkorzystniejszym dla środowiska. Został on także zaakceptowany przez Inwestora, jako wariant preferowany do realizacji.

Na trasie gazociągu występują m.in.: lasy, tereny zadrzewień i zakrzewień, użytki rolne, tereny komunikacji, tereny zabudowane, wody powierzchniowe.

Na potrzeby sporządzenia Raportu oś przeprowadzono inwentaryzację przyrodniczą terenu inwestycyjnego oraz obszaru w buforze do ok. 250 m od jego lokalizacji (od przybliżonej osi gazociągu), w tym grunty obejmujące strefę oddziaływania bezpośredniego (strefa „I” – obszar robót budowlanych, równoznaczny z pasem montażowym) i pośredniego (strefa „II” – obszar poza strefą I do granic bufora obserwacji). Badania terenowe w odniesieniu do poszczególnych elementów środowiska dostosowane zostały do fenologii grup i gatunków, aktywności i siedlisk występowania, okresów rozrodu, sezonowych wędrówek, dalekodystansowych i lokalnych migracji, czy okresów hibernacji. Opracowanie to zostało oparte o stosowane w nauce metodyki. Wykorzystano dostępne materiały kartograficzne i opracowania obejmujące teren lokalizacji przedsięwzięcia, jak również przepisy prawne odnoszące się do elementów przyrodniczych. Zgodnie z dokumentacją inwentaryzację prowadzono od kwietnia 2023 r. do kwietnia 2024 r.

Jak wynika z przedłożonej dokumentacji, na obszarze obserwacji przyrodniczych, obejmującym strefę I i II, zidentyfikowano ogółem 5 typów siedlisk przyrodniczych, wymienionych w załączniku I Dyrektywy Siedliskowej, tj.: 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*), 9130 Żyzne buczyny, 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Gallio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*), 6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*) oraz 6210 Murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea*). Wykazano kolizyjność pasa z tymi siedliskami w 63 miejscach w wariantcie preferowanym. Dodatkowo zidentyfikowano 9 płątów cennych eutroficznych łąk wilgotnych.

W przedłożonym Raporcie oś przedstawiono szereg rozwiązań projektowych, jak również działań ochronnych, wśród których są m.in. prowadzenie prac pod stałym nadzorem przyrodniczym, zabezpieczenie placu robót, czy też wskazanie dodatkowych zwężeń pasa montażowego w pobliżu zinwentaryzowanych cennych przyrodniczo siedlisk i odpowiednie ich zabezpieczenie przed przypadkowym zniszczeniem przez pracujące maszyny.

Trasa gazociągu będzie przechodziła m.in. przez siedliska 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*) i 6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylin alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*). Zbiorowiska te po upływie czasu (maksymalnie 3 sezonów) powinny się odtworzyć, jednak należy zwrócić uwagę na to, aby nie pozostawiać niszy ekologicznych (w wypadku usunięcia całej roślinności), które mogą być szybko zasiedlane przez gatunki inwazyjne. W związku z tym odtworzone zostaną dawne warunki siedliskowe, w tym wysiew gatunków właściwych dla danego typu siedliska (dla siedliska 6510: kupkówka pospolita, kostrzewa łąkowa, życica trwała, życica wielokwiatowa, perz właściwy; dla siedliska 6430: miłosańska górska, modrzyk górski, omieg górski, tojad mocny, wietlica alpejska, lepieźnik wyłysiały, lepieźnik biały), co pomoże zapobiec wkraczaniu gatunków obcych. W przypadku siedlisk *Calthion palustris* po zakończeniu robót, teren łąki zostanie obsiany gatunkami charakterystycznymi dla siedliska, tj.: kłosówka wełnista, kostrzewa czerwona, wiechlina łąkowa, rdest wężownik, knieć błotna, pępawa błotna, firletka poszarpana, tojeść pospolita, wiaźówka błotna, jaskier ostry, szczaw zwyczajny, kuklik zwisły, ostrożeń warzywny, sit rozpięchły oraz rzeżucha łąkowa.

Z gatunków flory podlegających ochronie gatunkowej na tym obszarze (obejmującym strefę I i II) stwierdzono występowanie łącznie 27 gatunków chronionych roślin i 5 gatunków mszaków. Najczęściej zśród występujących tu roślin chronionych odnotowywano podkolan biały (66 stanowisk) i kukulkę szerokolistną (37 stanowisk), występowanie pozostałych gatunków nie przekraczało 13 stanowisk. Wśród mszaków najczęściej spotykany był płonnik pospolity (50 stanowisk), natomiast występowanie pozostałych gatunków nie przekraczało 4 stanowisk. Bezpośrednio w pasie montażowym (strefa I) w wariantcie preferowanym stwierdzono 6 gatunków chronionych roślin naczyniowych i 1 gatunek mszaka. Ogółem stwierdzono zajęcie całkowite lub najczęściej częściowe 22 stanowisk objętych ochroną gatunkową.

W przypadku części stwierdzonych gatunków roślin chronionych, kolidujących z przebiegiem gazociągu (w przypadku występowania pojedynczych okazów), wskazano na ich przeniesienie w siedliska zastępcze pod nadzorem przyrodniczym (np. dzwonek szerokolistny, podkolan biały, centuria pospolita, cebulica dwulistna). W przypadku ciemżycy zaleca się przeniesienie jej okazów poza pas montażowy, jednak mając na uwadze, że jest to gatunek pospolity, zniszczenie jego okazów nie doprowadzi do istotnych zmian w populacji.

W przypadku występowania chronionych gatunków roślin w płatach, przewiduje się zawężenie pasa montażowego od strony siedliska, celem ograniczenia ingerencji w te płaty. Ponadto, pozostała część siedliska zostanie oznaczona taśmą ostrzegawczą na skraju pasa montażowego na czas trwania prac ziemnych.

Dodatkowo narażone na przypadkowe zniszczenie są rośliny zlokalizowane w odległości do ok. 30 m od pasa montażowego. W wariantcie I w odległości takiej znajduje się 20 stanowisk 8 gatunków roślin i 4 stanowiska 2 gatunków mszaków. Dla wszystkich stanowisk roślin chronionych występujących poza pasem montażowym, przewidziano zakaz lokowania baz materiałowych i zapleczy budowy. Dodatkowo, stanowiska zlokalizowane w bezpośredniej bliskości (do 10 m), zostaną oznakowane taśmą ostrzegawczą na granicy pasa montażowego na czas trwania prac ziemnych.

Po zastosowaniu zaproponowanych zabiegów i czynności minimalizujących stwierdza się, że nie nastąpi wyraźny, istotny i negatywny wpływ oraz oddziaływanie na rośliny z gatunków chronionych. Stwierdzone gatunki należą do grupy pospolitych, powszechnie występujących, nie wymagających zabiegów z zakresu czynnej ochrony.

W obszarze obserwacji, obejmującym strefę I i II, stwierdzono występowanie łącznie 3 gatunków chronionych grzybów makroowocnikowych. Nie stwierdzono występowania chronionych porostów. Bezpośrednio w pasie montażowym w wariantcie preferowanym (strefa I) nie stwierdzono chronionych gatunków grzybów – wszystkie stanowiska zlokalizowane były poza pasem montażowym.

W wyniku przeprowadzonych badań faunistycznych, w buforze obserwacji przyrodniczych, obejmującym strefę I i II zidentyfikowano 13 chronionych gatunków bezkręgowców (12 owadów i 1 mięczak (ślimak winniczek)). Zwierzęta te obserwowano na 60 stanowiskach. Najczęściej występujące, to mrówka rudnica (odnotowano 16 mrówek)

i trzmiele (łącznie 15 obserwacji osobników z 2 gatunków), z czego w obszarze pasa montażowego (strefa I) w wariantie preferowanym stwierdzono występowanie 12 gatunków chronionych bezkręgowców (11 owadów i 1 ślimaka). Dodatkowo w zakresie pasa montażowego znalazły się płaty roślin żywicielskich motyli z gatunku krasopani hera (sadziec konopiasty) i czerwoczyk nieparek (szczaw kędzierzawy). W wariantie I są to dwa płaty (po jednym z każdego rodzaju).

W ocenie Autorów Raportu ooś nie przewiduje się znaczącego oddziaływania realizacji gazociągu na bezkręgowce. Wpływ planowanych prac na ich populacje będzie miał charakter miejscowy i tymczasowy, ograniczony tylko do czasu prowadzenia robót. Wpływ ten może polegać na chwilowej utracie lub fragmentacji siedlisk w obrębie pasa montażowego, ingerencji w glebę, przypadkowe zabijanie bezkręgowców w trakcie prowadzenia prac.

Ze względu na przebieg inwestycji przez zróżnicowane ciek wodne istnieje możliwość wpływu prac montażowych na występującą w nich ichtiofaunę. Chroniony gatunek ryb, tj. śliz pospolity, odnotowany został w ciekach Mlecza, Stara Rzeką (Świnka), Niebocki Potok i Stobnica.

Wszystkie ww. ciek gazociąg będzie przekraczał metodą bezwykopową, jednak w celu zapewnienia ciągłości prac (możliwości przejazdu pojazdów i sprzętu budowy), przewidziano przejazd przez ciek Stara Rzeką, Mlecza i Niebocki Potok, poprzez zarurowanie cieku (urządzenia tymczasowe na czas wykonywania prac budowlanych). Z tego względu potencjalnie minimalny wpływ inwestycji na chronione gatunki ryb, stwierdzone w tych ciekach może dotyczyć w głównej mierze: czasowej utraty lokalnego siedliska oraz stanowiskowego ograniczenia. Zagrożenia lokalnych populacji chronionych gatunków ryb (i ich siedlisk) zidentyfikowanych w trakcie wizji terenowej dotyczyć mogą jedynie etapu realizacji inwestycji.

Z przedstawicieli herpetofauny stwierdzono 13 gatunków płazów (najczęściej obserwowane gatunki płazów to kumak górski, żaba brunatna i ropucha szara), a także 4 gatunki gadów (wśród gadów do najczęściej stwierdzanych należy jaszczurka zwinka). Wszystkie rodzime gatunki herpetofauny objęte są w Polsce ochroną gatunkową.

Najbardziej kolizyjnym i obciążającym dla płazów okresem jest etap realizacji przedsięwzięcia. Może wówczas, w przypadku braku stosowania rozwiązań minimalizujących, dojść do szeregu niebezpiecznych oddziaływań, takich jak: bezpośrednia śmiertelność zwierząt wyniku kolizji z pracującym sprzętem, kolizyjność w wyniku przerywania tras wędrówkowych i kolizji z drogami dojazdowymi do placu budowy, zanieczyszczenie wód powierzchniowych i gruntowych substancjami ropopochodnymi, płynami eksploatacyjnymi, uwięzienie i utkwienie płazów/ gadów w wykopach, bezpośrednie zniszczenie, zasypanie, przekształcenie siedlisk rozrodu herpetofauny, składowania materiałów, organizacji parku maszyn, zaplecza budowy na stanowiskach rozrodczych głównie gadów, w bezpośredniej bliskości stanowisk płazów.

W celu zminimalizowania oddziaływania przedsięwzięcia, podczas realizacji gazociągu na płazy (minimalizacja ma zastosowanie również w stosunku do gadów, drobnych ssaków i większych bezkręgowców) w miejscach ich występowania, jak i pozostałych m.in. zapewniony będzie nadzór przyrodniczy herpetologiczny, a w miejscach nasilonego występowania płazów rozstawione zostaną płotki, aby zapobiegać wpadaniu zwierząt do wykopów.

Po wyeliminowaniu powyższych możliwych i potencjalnych oddziaływań poprzez wdrożone działania zapobiegawcze, w opinii autora Raportu budowa gazociągu nie będzie znaczącym i istotnym obciążeniem dla stanu zachowania lokalnych populacji płazów i gadów.

Wśród przedstawicieli awifauny w całym badanym obszarze ogółem zaobserwowano ok. 90 gatunków ptaków, w tym 17 gatunków wymienionych w załączniku I Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, tzw. Dyrektywy Ptasiej.

Trasa projektowanego gazociągu przebiega również częściowo przez strefę ochrony ostoi, miejsc rozrodu i regularnego przebywania bociana czarnego, ustanowioną decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 28 maja 2019 r., znak: WPN.6442.16.2019, położonej w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Nad Husowem 180025 (ze względu na zidentyfikowane na tym obszarze tereny osuwiskowe

oraz głębokie, strome jary uniemożliwiające zupełne jej ominięcia). Ponadto, trasa projektowanego gazociągu przebiega również częściowo przez strefę ochrony ostoi, miejsc rozrodu i regularnego przebywania orlika krzykliwego, ustanowioną decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 24 września 2024 r., znak: WPN.6442.9.2024 oraz częściowo przez strefę ochrony ostoi, miejsc rozrodu i regularnego przebywania orlika krzykliwego, ustanowioną decyzją z dnia 24 września 2024 r. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie, znak: WPN.6442.12.2024.

Zagrożenia względem awifauny, związane z realizacją planowanej inwestycji liniowej, dotyczyć będą w głównej mierze stanowisk, terytoriów lęgowych i negatywnie wpływać na etapie realizacji poprzez: zajęcie fragmentu lub całości siedliska (pas budowlano-montażowy), przypadkowe nieumyślne niszczenie lęgów (pas budowlano-montażowy) oraz możliwość okresowego płoszenia (pas budowlano-montażowy i obszar oddziaływania poza pasem budowlanym).

Prace budowlane przedmiotowego zamierzenia wiążą się z zajęciem gruntów i koniecznością wycinki drzew i krzewów w pasie montażowym dla potrzeb realizacji przedsięwzięcia. Gazociąg w wariantcie I (preferowanym) będzie przebiegał przez tereny leśne, zadrzewione i zakrzewione na odcinku o długości ok. 27,3 km (ok. 34,6% długości przedsięwzięcia). Ponadto wycinka drzew i krzewów będzie dotyczyła także obszarów, na których drzewa i krzewy występują w mniej zwartej postaci. Ogólnie wskazano, że na potrzeby realizacji przedsięwzięcia w wariantcie preferowanym wycięte zostanie na terenach nieleśnych ok. 25 120 drzew i ok. 8,33 ha zakrzewień, natomiast na terenach leśnych wycinką będzie objęty obszar ok. 77,72 ha gruntów pokrytych drzewostanem.

W obrębie planowanej trasy oraz infrastruktury towarzyszącej (strefa I – strefa oddziaływania bezpośredniego, pas montażowy) w wyniku wykonanej inwentaryzacji stwierdzono występowanie stanowisk (terytoriów) lęgowych 8 gatunków ptaków, w tym 6 gatunków wymienianych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej (derkacz, gąsiorek, jarzębatka, muchołówka białoszyja, puszczyk uralski, żuraw). W żadnym z tych przypadków, miejsce obserwacji gatunku, nie było związane z obecnością gniazd. Zdecydowana większość stanowisk awifauny lęgowej zlokalizowana była poza pasem montażowym. Stanowiska te będą podlegały oddziaływaniom pośrednim od placu budowy, przy czym głównym skutkiem oddziaływania będzie czasowe płoszenie. Możliwość płoszenia może wystąpić w różnych sezonach aktywności ptaków, i dotyczyć nie tylko pasa obejmującego prace budowlano-montażowe, ale w niewielkim zakresie także terenów przyległych (w zależności od stopnia wrażliwości poszczególnych gatunków).

Nasilenie płoszenia spodziewane jest w okresie lęgowym, kiedy może dojść do fizycznego nieumyślnego niszczenia gniazd, dziupli i lęgów. W związku z tym jako jedno z działań minimalizujących oddziaływanie przedsięwzięcia na tę grupę zwierząt, zaplanowano prowadzenie prac związanych zarówno z wycinką części drzew i krzewów, jak i zdjęciem wierzchniej warstwy gleby oraz wykopami, w okresie pomiędzy połową października – a końcem lutego lub pod ścisłym nadzorem ornitologicznym. Wyjątkiem jest stanowisko gatunku puszczyka uralskiego stwierdzonego na terenie tego obszaru w pasie montażowym (strefa I), gdzie dopuszcza się wycinkę dopiero po 31 sierpnia pod nadzorem ornitologicznym. Natomiast na terenie obszaru sieci Natura 2000 Nad Husowem, m.in. ze względu na zlokalizowaną tu strefę ochronną bociana czarnego, prowadzenie wszelkich prac dopuszczonych jest jedynie poza sezonem lęgowym ptaków, przypadającym na okres od 01 marca do 15 października (dopuszcza się wykonywanie prac na tym terenie w terminie od 01 września do 15 października, jednak po wcześniejszym dopuszczeniu przez ornitologa z nadzoru przyrodniczego). Możliwe zniszczenie potencjalnych siedlisk będzie miało charakter tymczasowy. Sytuacja ta nie dotyczy wyciętych drzew i krzewów, dlatego zakres wycinki powinien być jak najmniejszy.

Mając na uwadze skalę wycinki drzew mogących stanowić schronienie dla wielu gatunków (np. drzew dziuplastych), Inwestor zaproponował wprowadzenie w ramach działań kompensujących wykonanie budek lęgowych dla ptaków. W granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Nad Husowem PLH180025, na każdy hektar wylesionego terenu, zamontowane zostaną trzy budki lęgowe dla ptaków (w tym jedna budka typ A1 oraz dwie

budki typ B). Na pozostałych terenach leśnych, wykonane zostaną trzy budki lęgowe typu B dla ptaków, na każdy hektar wylesionego terenu.

Przy zastosowaniu zaproponowanych działań minimalizujących i zapobiegawczych, budowa gazociągu na przedmiotowym terenie nie wpłynie istotnie negatywnie na lokalną i regionalną populację awifauny. W kwestii wpływu realizacji planowanego przedsięwzięcia (w tym planowanej wycinki) na bociana czarnego oraz orlika krzykliwego, w przedłożonej dokumentacji załączono opinię ornitologa, zgodnie z którą wpływ na te gatunki nie będzie znacząco negatywny i nie doprowadzi do porzucenia gniazd przez te ptaki. Niemniej w niniejszej decyzji wskazano, aby zaplanowany i przeprowadzony został monitoring porealizacyjny w 1, 3 i 5 roku od zakończenia prac związanych z budową gazociągu na odcinku, służący ocenie wykorzystania terenu będącego w zasięgu możliwego oddziaływania inwestycji przez ww. ptaki objęte ochroną strefową, ze szczególnym uwzględnieniem oceny wykorzystania gniazd, objętych ochroną strefową przez te gatunki ptaków. Wskazano również, że w przypadku opuszczenia gniazd objętych ochroną strefową przez te gatunki ptaków, Inwestor na własny koszt, po zasięgnięciu opinii ornitologa, przygotuje zastępcze siedliska lęgowe.

W przypadku ssaków, w buforze obserwacji, obejmującym strefę I i II, stwierdzono obecność 22 gatunków chronionych, w tym 11 gatunków nietoperzy. Najczęściej obserwowane gatunki ssaków lądowych to wilk szary, bóbr europejski, wiewiórka pospolita i kret europejski. Wśród nietoperzy do najczęściej stwierdzanych należy borowiec wielki.

Do kluczowych oddziaływań, rzeczywistych i potencjalnych, jakie planowana inwestycja będzie wywierać na ssaki, w tym nietoperze należą: zajęcie fragmentu siedliska ssaków (strefa I – teren pasa montażowego), zajęcie fragmentu siedliska żerowania nietoperzy (głównie terenów leśnych oraz liniowych elementów krajobrazu – strefa I – pas montażowy), przypadkowe, nieumyślne zabijanie zwierząt (strefa I i bliska odległość do pasa montażowego), przypadkowe niszczenie schronień letnich nietoperzy (np. kryjówki przejściowe, dzienne, rozrodcze, które mogą znajdować się w przeznaczonych do wycinki drzewach – strefa I), możliwość płoszenia powodowana przez podwyższony hałas i drgania, związane z pracą maszyn i urządzeń budowlanych oraz obecnością ludzi (strefa I i II – obszar oddziaływania położony poza pasem montażowym).

Jako działania minimalizujące oddziaływanie przedsięwzięcia na nietoperze, zaplanowano prowadzenie prac związanych z wycinką części drzew i krzewów, poza okresem ich aktywności, pod ścisłym nadzorem przyrodniczym, ograniczenie czasowe prac (do pory dziennej) lub stosowanie odpowiedniego oświetlenia placu budowy (w przypadku konieczności ich kontynuowania po zmierzchu). Ponadto, w obszarze Natura 2000 Nad Husowem na każdy hektar wylesionego terenu przewiduje się montaż dwóch schronów dla nietoperzy „walcowych” (okrągłe w przekroju) z trocinobetonu, natomiast na pozostałych terenach leśnych montaż jednego schronu dla nietoperzy na każdy hektar wylesionego terenu.

Skala oddziaływania na ssaki będzie niewielka, nie przewiduje się istotnego negatywnego wpływu inwestycji na teriofaunę. Aby zapobiec przypadkowemu zniszczeniu miejsc schronienia lub rozrodu teriofauny prace prowadzone będą pod nadzorem teriologicznym. W odniesieniu do lokalizacji żerowisk poszczególnych gatunków ssaków zajęcie siedlisk będzie miało jedynie charakter czasowy, odwracalny, w minimalnym stopniu wpływający na mikro- lub populacje lokalne, bez znaczących oddziaływań w skali regionalnej.

Przedmiotowe przedsięwzięcie, w wariancie I, planowane jest do zrealizowania częściowo w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Nad Husowem PLH180025, funkcjonującego na mocy Rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 13 lipca 2022 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Nad Husowem PLH180025 (Dz. U. z 2024 r., poz. 1067) – km gazociągu ok. 14+695 – 19+710 oraz 20+070 – 21+970.

Dodatkowo, teren realizacji przedsięwzięcia w wariancie preferowanym, zlokalizowany jest w pobliżu (ok. 300 m) granic specjalnego obszaru ochrony siedlisk Kościół w Dydni PLH180034 oraz w odległości: ok. 4,5 km od granic specjalnego obszaru ochrony siedlisk Rzeka San PLH1800007, ok. 3,5 km od granic obszaru specjalnej ochrony ptaków Pogórze Przemyskie PLB180001, ok. 4,6 km od granic specjalnego obszaru ochrony siedlisk Dorzecze Górnego Sanu PLH180021 i ponad 5 km od granic obszaru specjalnej ochrony ptaków Góry

Słonne PLB100003 i specjalnego obszaru ochrony siedlisk Ostoja Góry Słonne PLH180013. Inne obszary wchodzące w skład sieci obszarów Natura 2000 znajdują się w większych odległościach.

Dla obszaru Natura 2000 Nad Husowem ustanowiono Plan Zadań Ochronnych Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 24 maja 2023 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Nad Husowem PLH180025 (Dz. Urz. Woj. Podka. z 2023 r., poz. 2882).

Specjalny obszar ochrony siedlisk Nad Husowem PLH180025 to leżący na Pogórzu Dynowskim, dobrze zachowany kompleks leśny żyznej buczyny karpackiej *Dentario glandulosae-Fagetum* – siedliska przyrodniczego z załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej flory i fauny, tzw. Dyrektywa Siedliskowa. Z uwagi na niewielkie wysokości bezwzględne wykształciła się ona w formie podgórskiej, typowej dla piętra pogórza, wykazującej silne powiązania florystyczne z grądami. W niższych położeniach przechodzi ona w drugie wyróżnione tu siedlisko przyrodnicze – grąd subkontynentalny *Tilio-Carpinetum*. Rozległy kompleks leśny włączony w granice obszaru to ostoja wielu cennych zwierząt. Szczególnie bogata jest fauna chrząszczy, wśród których wiele gatunków objętych jest ochroną prawną, m.in.: liszkarz mniejszy *Calosoma inquisitor* oraz liczni przedstawiciele rodzaju biegaczy *Carabus*: granulowany *C. granulatus*, polny *C. arvensis*, Ulrichiego *C. ulrichii*, obsoletus *C. obsoletus*, Scheidlera *C. scheidleri preysleri*, wręgaty *C. cancellatus*, gładki *C. glabratus*, Linneusza *C. linnei*, pomarszczony *C. intricatus*, fioletowy *C. violaceus* i skórzasty *C. coriaceus*. Za najcenniejsze uznać należy zgniotka cynobrowego *Cucujus cinnaberinus* i biegacza urozmaiconego *Carabus variolosus*, które wymienione są w załączniku II Dyrektywy Siedliskowej. Z cennych gatunków występują tu ponadto: bóbr europejski *Castor fiber*, wydra *Lutra lutra*, żaby: wodna *Pelophylax kl. esculentus*, jeziorkowa *P. lessonae* i trawna *Rana temporaria*, rzekotka drzewna *Hyla arborea*, salamandra plamista *Salamandra*, traszka grzebieniasta *Triturus cristatus*, traszka karpacka *Lissotriton montandoni*, kumak górski *Bombina variegata*, ważka – trzepla zielona *Ophiogomphus cecylia*. motyle: modraszek nausitous *Phengaris nausithous*, modraszek telejus *Ph. teleius*, czerwóńczyk nieparek *Lycaena dispar* i krasopani hera *Euplagia quadripunctaria*. Liczna jest grupa chronionych roślin, obejmująca ponad 20 gatunków. Do najcenniejszych przedstawicieli należą storczyki: buławnik wielkokwiatowy *Cephalanthera damasonium*, buławnik mieczolistny *C. longifolia*, kruszczyk szerokolistny *Epipactis helleborine* i podkolan biały *Platanthera bifolia*, a także lilia złotogłów *Lilium martagon* oraz ciemiężca zielona *Veratrum lobelianum*.

Przedmiotami ochrony w specjalnym obszarze ochrony siedlisk Nad Husowem PLH180025 są 3 typy siedlisk przyrodniczych z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej, tj. 9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagetum*), 9130 Żyzne buczyny *Dentario glandulosae-Fagenion*, *Galio odorati-Fagenion* oraz 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny *Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*. Ponadto, przedmiotami ochrony tego obszaru jest 8 gatunków zwierząt z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej, tj.: kumak górski *Bombina variegata*; biegacz urozmaicony *Carabus variolosus*; zgniotek cynobrowy *Cucujus cinnaberinus*; krasopani hera *Euplagia quadripunctaria*; czerwóńczyk nieparek *Lycaena dispar*; modraszek nausitous *Phengaris nausithous*; modraszek telejus *Phengaris teleius*; traszka karpacka *Triturus montandoni*.

W trakcie prac budowlanych w wariantcie preferowanym, w granicach obszaru Natura 2000 Nad Husowem nastąpi ingerencja w chronione siedliska leśne, w tym: 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*) (14 płątów siedliska, w tym jeden płąt o stanie zachowania FV, 11 płątów o stanie U1 i dwa o stanie U2) oraz 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae Fagenion*, *Galio odorati-Fagenion*) (9 płątów siedliska w tym, trzy płąty o stanie zachowania FV, trzy płąty o stanie U1 i trzy o stanie U2).

W przypadku siedlisk leśnych występujących w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Nad Husowem PLH180025 i będących jego przedmiotami ochrony, przewiduje się wykonanie nasadzeń odtworzeniowych gatunkami właściwymi dla tych siedlisk w lokalizacjach wskazanych w jednym z warunków niniejszej decyzji. Przykładowe planowane do wykorzystania gatunki grądowe to: dąb szypułkowy, grab, lipa drobnolistna, klon jawor,

leszczyna, jarząb pospolity, natomiast przykładowe gatunki żyźnych buczyn: buk, jodła pospolita, sosna zwyczajna, modrzew europejski, świerk pospolity, dąb szypułkowy, grab pospolity, klon jawor. Dokładny skład odnowienia, termin nasadzeń oraz źródło sadzonek uzgodnione zostanie z właściwym terenowo Nadleśnictwem.

Łącznie w obrębie całego obszaru Natura 2000 Nad Husowem PLH180025 powierzchnia siedliska grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*) wynosi 1040,98 ha tego typu siedliska. Na czas budowy, zajęcie tego typu siedliska w ramach jego łącznej powierzchni w obszarze Natura 2000 będzie stanowiło ok. 0,6 %, a w związku z utrzymaniem strefy bezdrzewnej trwały ubytek powierzchni całkowitej siedlisk wyniesie ok. 0,08 %.

W przypadku siedliska 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae Fagenion*, *Galio odorati-Fagenion*), łącznie w obrębie całego obszaru Natura 2000 Nad Husowem PLH180025 powierzchnia tego siedliska wynosi 1965,98 ha. Na czas budowy, zajęcie tego typu siedliska w ramach jego łącznej powierzchni w obszarze Natura 2000 będzie stanowiło ok. 0,5 %, a w związku z utrzymaniem strefy bezdrzewnej trwały ubytek powierzchni całkowitej siedlisk wyniesie ok. 0,03 %.

Autorzy Raportu oś na podstawie przeprowadzonych analiz stwierdzili, iż powyższe ingerencje nie będą miały znaczącego wpływu na lokalne zasoby ww. siedlisk – stanowisko to wynika przede wszystkim z bardzo małych ubytków tych siedlisk w skali całego obszaru Natura 2000 Nad Husowem oraz stanu ich zachowania.

W buforze obserwacji przyrodniczych, obejmującym strefę I i II, na terenie obszaru Natura 2000 Nad Husowem, odnotowano pięć gatunków będących przedmiotami ochrony tego obszaru, tj. biegacza urozmaconego (1 stanowisko), krasopani hera (1 stanowisko) i roślinę żywicielską tego motyla, tj. sadziec konopiasty (6 stanowisk), modraszek telejus (1 stanowisko), kumak górski (10 stanowisk) i traszka karpacka (1 stanowisko). Z powyższych, w obrębie pasa montażowego stwierdzono kumaka górskiego (4 stanowiska) i jedno stanowisko rośliny żywicielskiej gatunku Krasopani hera – sadziec konopiasty.

W przypadku kumaka górskiego (w sytuacji jego stwierdzenia w granicach pasa montażowego) przewiduje się odłowienie i przeniesienie przez członków nadzoru przyrodniczego jego osobników poza pas montażowy przed rozpoczęciem prac. W związku z koniecznością zniszczenia stanowiska rośliny żywicielskiej gatunku Krasopani hera – sadzka konopiastego, zdejmowanie humusu wraz z roślinnością prowadzone będzie po zakończeniu sezonu wegetacyjnego lub materiał roślinny zostanie zabezpieczony do wykorzystania po zakończeniu robót. Ponadto, Inwestor dążył będzie do zabezpieczenia tego terenu przed zasiedleniem go przez gatunki inwazyjne.

Nie przewiduje się natomiast oddziaływań na pozostałe gatunki, stanowiące przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Nad Husowem.

Biorąc pod uwagę zakres, rodzaj i lokalizację przedsięwzięcia, skalę generowanych oddziaływań na środowisko przyrodnicze oraz zaproponowane środki ograniczające ewentualne negatywne oddziaływania z nim związane, należy stwierdzić, że planowane zamierzenie nie będzie się wiązać ze znaczącym oddziaływaniem na przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Nad Husowem, jego integralność oraz spójność.

Przedmiotowe przedsięwzięcie, w wariantcie I, planowane jest również do zrealizowania:

- w granicach Hyżnieńsko-Gwoźnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, funkcjonującego na mocy uchwały Nr XXXIX/781/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013 r. w sprawie Hyżnieńsko-Gwoźnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Podka. z 2013 r., poz. 3584, ze zm.) – odcinek ok. 17,1 km gazociągu (ok. 12+690 – 20+220, ok. 21+880 – 28+215, ok. 35+400 – 38+405, ok. 38+940 – 39+300);
- w granicach Przemysko-Dynowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, funkcjonującego na mocy uchwały Nr XLVIII/999/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie Przemysko-Dynowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Podka. z 2014 r., poz. 1959, ze zm.) – odcinek ok. 14,9 km gazociągu (ok. 20+220 – 21+880, ok. 28+215 – 35+400, ok. 39+300 – 44+850, ok. 38+405 – 38+940);

- w granicach Wschodniobeskidzkiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, funkcjonującego na mocy uchwały Nr XLVIII/998/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie Wschodniobeskidzkiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Podka. z 2014 r., poz. 1951, ze zm.) – odcinek ok. 8,6 km gazociągu (ok. 54+970 – 63+330, ok. 67+775 – 68+020);

W przypadku realizacji inwestycji w wariantcie I i odcinkach równoważnych, długość trasy na terenie poszczególnego obszaru chronionego nie ulegnie znaczącej zmianie:

Odcinek równoważny	Wariant preferowany	Wariant równoważny
Hyżneńsko-Gwoźnicki Obszar Chronionego Krajobrazu		
Odcinek równoważny wariantu preferowanego 1 (ok. km 11+887 – 13+225)	0,5 km	1,2 km
Odcinek równoważny wariantu preferowanego 2 (ok. km 24+863 – 25+473)	0,6 km	0,7 km
Odcinek równoważny wariantu preferowanego 3 (ok. km 25+733 – 26+856)	1 km	0,8 km
Wschodniobeskidzki Obszar Chronionego Krajobrazu		
Odcinek równoważny wariantu preferowanego 5 (ok. km 54+998 – 55+972)	1 km	1,3 km
Odcinek równoważny wariantu preferowanego 6 (ok. km 62+118 – 64+306)	1,2 km	0,9 km

Ponieważ zamierzenie inwestycyjne dotyczy głównie wykonania podziemnego odcinka gazociągu, przedmiotowe przedsięwzięcie w tej części nie będzie znacząco wpływać na lokalny krajobraz. Oddziaływanie przedmiotowego zamierzenia na krajobraz będzie związane głównie z czasowym zajęciem terenu oraz pracami budowlanymi związanymi z budową gazociągu DN1000 wraz z światłowodem oraz urządzeniami technologicznymi. Wiążą się z tym następujące negatywne aspekty polegające na czasowym zajęciu pasa montażowego, przekształceniu szaty roślinnej i usunięciu drzew i krzewów oraz poruszaniu się pojazdów i maszyn budowlanych. W przypadku części liniowej inwestycji, zmiany w krajobrazie będą miały charakter czasowy, ze względu na fakt, iż po zakończeniu montażu gazociąg zostanie przykryty gruntem, plac budowy uporządkowany, a teren zrekultywowany. W przypadku terenów leśnych okres regeneracji środowiska, obejmujący proces odtworzenia drzewostanu na utworzonym na czas realizacji inwestycji pasie montażowym będzie dłuższy.

Należy mieć jednak na uwadze, że realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia związana będzie również ze stałym wpływem na lokalny krajobraz – na trasie gazociągu pozostanie pas po 3 m od osi gazociągu pozbawiony drzew (nie dotyczy to odcinków układanych przy zastosowaniu przewiertów sterowanych poniżej systemu korzeniowego drzew) oraz pozostaną słupki znacznikowe. Elementami wpływającymi trwale na krajobraz będą obiekty ZSU i węzłów gazowych – w wyniku ich realizacji w krajobraz rolniczy wprowadzone zostaną nowe elementy przemysłowe, związane z przesyłem gazu. Nie będą to jednak znaczące oddziaływania na lokalny krajobraz. Ponadto, w celu zminimalizowania oddziaływania przedsięwzięcia na krajobraz i poprawienia estetyki ogrodzonych tych obiektów, dopuszcza się możliwość wprowadzenia na ich teren lub przy ogrodzeniu roślinności niskiej, średniej lub roślin pnących, które częściowo zamaskują obiekty (w zależności od uwarunkowań lokalizacyjnych i warunków ochrony przeciwpożarowej).

Odnosząc się do położenia części terenu przedsięwzięcia w granicach ww. Obszarów Chronionego Krajobrazu, należy mieć na uwadze, że zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r., poz. 1478, ze zm.) obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych.

Zgodnie z § 3 ust. 1 ww. uchwał, na terenie ww. Obszarów Chronionego Krajobrazu zakazuje się, m.in. realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, z wyłączeniem przedsięwzięć, o których mowa w art. 24 ust. 3 ww. ustawy o ochronie przyrody, tj. realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu (§ 3 ust. 1 pkt 1) oraz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych (§ 3 ust. 1 pkt 3). Jednak, zgodnie z art. 24 ust. 2 pkt. 3 ww. ustawy o ochronie przyrody ww. zakazy nie dotyczą realizacji inwestycji celu publicznego.

Jednak, zgodnie z art. 24 ust. 2 pkt 3 ww. ustawy o ochronie przyrody zakazy obowiązujące na terenie obszarze chronionego krajobrazu nie dotyczą realizacji inwestycji celu publicznego.

Zgodnie z art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130, ze zm.) przez inwestycje celu publicznego należy rozumieć działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), a także krajowym (obejmującym również inwestycje międzynarodowe i ponadregionalne), oraz metropolitalnym (obejmującym obszar metropolitalny) bez względu na status podmiotu podejmującego te działania oraz źródła ich finansowania, stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r., poz. 1145, ze zm.).

Przepisy art. 6 pkt 2 ww. ustawy o gospodarce nieruchomościami definiują budowę i utrzymywanie, m.in. przewodów i urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji gazów, a także innych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń, jako inwestycje celu publicznego. Ponadto, w myśl art. 4 ww. ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, inwestycje w zakresie terminalu oraz inwestycje towarzyszące są celami publicznymi w rozumieniu przepisów ww. ustawy o gospodarce nieruchomościami.

W związku z powyższym, w przedmiotowej sprawie znajduje zastosowanie odstępstwo od zakazów obowiązujących w granicach ww. Obszarów Chronionego Krajobrazu, w tym zakazów, o których mowa powyżej. Przedmiotowa inwestycja, z uwagi na swój charakter i zakres, nie wpłynie w sposób negatywny na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu ww. Obszarów Chronionego Krajobrazu.

Planowany gazociąg (wariant preferowany) przebiega przez 2 korytarze ekologiczne, wyznaczone w „*Projekcie korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce*” (Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R. W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J. M., Zalewska H., Pilot M., 2005, zaktualizowanym w latach 2010 – 2012 przez Instytut Biologii Ssaków PAN w Białowieży), celem zapewnienia łączności ekologicznej, zarówno w skali całego kraju, jak i w skali europejskiej. Trasa planowanego gazociągu przecina korytarze ekologiczne na odcinkach:

1. Pogórze Dynowskie – północny (GKPd-3B):

- wariant preferowany przechodzi przez korytarz ok. 26+140 – 31+965 km,
- odcinek równoważny wariantu preferowanego 3 (km 25+733 – 26+781) przechodzi przez korytarz w km ok. 0+320 – 0+818 km;

2. Pogórze Dynowskie – południowy (GKPd-3A):

- wariant preferowany przechodzi przez korytarz ok. km 51+680 – 55+595, ok. 55+825 – 61+510, ok. 67+340 – 69+380 oraz ok. 69+650 – 74+290,
- odcinek równoważny wariantu preferowanego 5 (km 54+998 – 55+972) przechodzi przez korytarz w km ok. 0+000 – 1+262 km,
- odcinek równoważny wariantu preferowanego 7 (km 68+675 – 69+256) przechodzi przez korytarz w km ok. 0+000 – 0+815 km,

- odcinek równoważny wariantu preferowanego 8 (km 70+614 – 71+509) przechodzi przez korytarz w km ok. 0+000- 1+217 km.

W związku z faktem, iż realizacja zamierzenia na tych odcinkach dotyczy wykonania infrastruktury podziemnej (obiekty ZSU i węzłów gazowych położone są poza tymi korytarzami ekologicznymi), wpływ realizacji przedsięwzięcia na korytarze ekologiczne, ograniczony będzie tylko do etapu realizacji, kiedy to może nastąpić zakłócenie tras migracyjnych zwierząt. Po zakończeniu planowanych prac funkcja korytarzy ekologicznych zostanie przywrócona.

Podsumowując przeprowadzona analiza możliwego wpływu planowanego przedsięwzięcia na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego, w tym na gatunki chronione, powierzchniowe formy ochrony przyrody, korytarze ekologiczne, krajobraz, wskazuje, iż przedmiotowa inwestycja, z uwagi na swój charakter oraz zaproponowane w Raporcie ośrodku minimalizujące i przedstawione powyżej warunki jej realizacji, nie będzie w sposób znaczący oddziaływać na środowisko przyrodnicze, w tym na przedmioty ochrony ww. obszarów Natura 2000, ich integralność oraz spójność sieci Natura 2000.

Ponadto informuję, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie zezwala na przeprowadzenie czynności zakazanych w stosunku do gatunków chronionych, decyzje te wydawane są w odrębnych postępowaniach i mają inny charakter, dlatego też w przypadku, gdy realizacja przedsięwzięcia będzie wiązać się z łamaniem zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową, konieczne będzie uzyskanie stosownych zezwoleń, o których mowa w art. 56 ww. ustawy o ochronie przyrody.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2023 r., poz. 300, ze zm.) (PGW), planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest w obrębie Jednolitych Części Wód Podziemnych (dalej „JCWPd”): nr 153 (kod: GW2000153), nr 152 (kod: GW2000152), nr 154 (kod: GW2000154), nr 168 (kod: GW2000168). Są to monitorowane części wód, których stan oceniono jako dobry (w tym stan ilościowy – dobry, stan chemiczny – dobry). Są one wskazane jako niezagrożone ryzykiem nieosiągnięciem celów środowiskowych, którymi są zachowanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego, bez ustanowionych odstępstw. Ww. JCWPd zostały zaliczone do obszarów chronionych, przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi.

W świetle zapisów art. 59 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r., poz. 1087, ze zm.), celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest: zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń, zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu, ich ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem, a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Teren przedsięwzięcia zlokalizowany jest poza granicami głównych zbiorników wód podziemnych.

Planowana inwestycja realizowana będzie częściowo w obrębie terenu ochrony pośredniej, wchodzącego w skład strefy ochronnej ujęcia wody podziemnej zlokalizowanego w miejscowości Głuchów, ustanowionej rozporządzeniem Nr 16/2014 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie z dnia 4 września 2014 r. (Dz. Urz. Woj. Podkarpackiego z 2014 r., poz. 2406, ze zm.) oraz w obrębie terenu ochrony pośredniej wchodzącego w skład strefy ochronnej ujęcia wody podziemnej zlokalizowanego w miejscowości Albigowa, ustanowionej rozporządzeniem Nr 2/2016 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie z dnia 13 stycznia 2016 r. (Dz. Urz. Woj. Podkarpackiego z 2016 r., poz. 193 wraz z obwieszczeniem Wojewody Podkarpackiego z dnia 29 kwietnia 2016 r. o sprostowaniu błędów: Dz. Urz. Woj. Podkarpackiego z 2016 r., poz. 1497).

Strefa ochronna ujęcia wody podziemnej w Głuchowie zlokalizowana jest bezpośrednio przy początku trasy projektowanego odcinka gazociągu (ok. km 0+000 – 0+200), przy czym sam projektowany gazociąg nie będzie zlokalizowany w ww. strefie. Na terenie ww. strefy

wyznaczono pas montażowy zlokalizowany na istniejącej drodze gminnej nr 109885R. Wzdłuż tej drogi nie będą wykonywane prace związane z budową gazociągu, a jedynie przyłącze elektroenergetyczne prowadzone do Węzła Gazowego w Głuchowie, którego posadowienie nie wymaga tak głębokich wykopów jak gazociąg (głębokość posadowienia przyłącza ok. 0,8 – 1 m p.p.t.). W związku z realizacją przedsięwzięcia nie zostaną naruszone zakazy i ograniczenia zawarte w ww. rozporządzeniu.

Przez strefę ochronną ujęcia wody podziemnej w Albigowej (przy jej granicy) przebiegać będzie jedynie niewielki odcinek projektowanego gazociągu, o długości ok. 335 m. Z przeprowadzonej analizy zgodności przedmiotowego przedsięwzięcia z obowiązującymi w ww. strefie zakazami wynika, że zakazy te nie będą łamane. Zgodnie z przywołanym wyżej rozporządzeniem w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wody podziemnej w miejscowości Albigowa, na terenie ochrony pośredniej zabrania się m.in. magazynowania odpadów z wyłączeniem wstępnego magazynowania odpadów przez ich wytwórcę, tymczasowego magazynowania odpadów przez prowadzącego zbieranie odpadów (§ 3 ust. 1 pkt 11), lokalizowania magazynów ropy naftowej i produktów ropopochodnych, a także rurociągów do ich transportu, z wyłączeniem magazynów gazu płynnego i rurociągów do ich transportu (§ 3 ust. 1 pkt 12), lokalizowania przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko określonych w przepisach odrębnych, z wyłączeniem przedsięwzięć związanych z zaopatrzeniem w energię, przedsięwzięć służących bezpieczeństwu publicznemu (§ 3 ust. 1 pkt 13 lit. a i d), wykonywania trwałych wykopów ziemnych o głębokości powyżej 1,5 m (§ 3 ust. 1 pkt 16), długotrwałego obniżania poziomu zwierciadła wód podziemnych (§ 3 ust. 1 pkt 18). Jak wyjaśniono w dokumentacji, odpady wytwarzane w trakcie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia będą gromadzone i magazynowane wstępnie w sposób selektywny, w wyznaczonych uszczelnionych miejscach lub szczelnych kontenerach poza granicami strefy. Projektowany gazociąg będzie przesyłał gaz ziemny, który nie jest ropą naftową, ani produktem ropopochodnym, co wynika m.in. z definicji gazu ziemnego zamieszczonej w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013 r., poz. 640), zgodnie z którą gaz ziemny to gaz palny wydobywany ze złóż podziemnych, którego głównym składnikiem palnym jest metan. Przedmiotowe przedsięwzięcie jest związane z zaopatrzeniem w energię (gaz ziemny jest źródłem energii elektrycznej i ciepła) oraz służy bezpieczeństwu publicznemu zapewniając bezpieczeństwo energetyczne poprzez gwarancję dostaw energii. Gazociąg będzie realizowany metodą wykopu otwartego, który po zakończeniu budowy zostanie zasypany (nie będą pozostawiane trwałe wykopy). Nie dojdzie również do długotrwałego obniżenia poziomu zwierciadła wód podziemnych, co potwierdzają przeprowadzone badania geologiczne (na odcinku realizowanym w obrębie strefy ochronnej brak stwierdzonego zwierciadła wody do głębokości planowanych prac).

Warunki hydrogeologiczne na trasie projektowanego odcinka gazociągu kształtują się następująco:

- w km ok.: 0+000 – 9+560 gazociągu, ciągłą pokrywą występują lessy i pyły lessopodobne; warstwa wodonośna PPW (pierwsza od powierzchni terenu warstwa wodonośna) charakteryzuje się znacznym zróżnicowaniem własności hydrogeologicznych, a także zmiennym charakterem zwierciadła wód (zależnym od warunków lokalnych) i głębokością do zwierciadła wody (generalnie w przedziale od 5 do 20 m p.p.t.), możliwe są sączenia w strefie wykopu otwartego;
- w km ok.: 9+560 – 79+000 gazociągu, pod warstwą gleby i nieciągłą pokrywą utworów zwietrzelinowych, a w dolinach w podłożu osadów rzecznych występują utwory fliszowe serii skolskiej i serii śląskiej; pokrywa zwietrzelinowa o zmiennej miąższości (od poniżej 2 m do kilku m p.p.t.) charakteryzuje się znacznym zróżnicowaniem wykształcenia i własności hydrogeologicznych, a także zmiennym charakterem i głębokością do zwierciadła wody; lokalnie strefa zawodnienia pokrywy zwietrzelinowej może występować w przedziale głębokości od 2 do 5 m p.p.t., w strefie głębokościowej wykopu mogą występować sączenia lub lokalnie zawodnienie dna wykopu.

W dolinach rzek i potoków występują rzeczne utwory czwartorzędowe o zmiennej miąższości. Zwierciadło wód pierwszego poziomu wodonośnego o charakterze swobodnym lokalnie napiętym występuje na głębokości od 1 do 3 m p.p.t.

Zgodnie z PGW, teren przedsięwzięcia zlokalizowany jest w obrębie 12 jednolitych części wód powierzchniowych (dalej „JCWP”):

- „Kosinka” o kodzie PLRW200009226789, typ PN – potok lub strumień nizinny, będącej monitorowaną, naturalną częścią wód, w złym stanie i zagrożoną ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego, którym jest umiarkowany stan ekologiczny, zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D oraz dobry stan chemiczny. Dla omawianej JCWP zostało ustanowione odstępstwo mniej rygorystycznego celu środowiskowego w trybie art. 4 ust. 5 Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U. UE. L. z 2000 r. Nr 327, str. 1 ze zm.) (dalej „Ramowa Dyrektywa Wodna”) w zakresie wskaźnika: IO. Zlewnia ww. JCWP nie została zaliczona do obszarów chronionych przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie;
- „Sawa” o kodzie PLRW200009226769, typ PN – potok lub strumień nizinny, będącej monitorowaną, silnie zmienioną częścią wód, w złym stanie i zagrożoną ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego, którym jest umiarkowany potencjał ekologiczny oraz stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren (występowanie w wodzie), związki tributyllocyny(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników – stan dobry. Dla omawianej JCWP zostało ustanowione odstępstwo mniej rygorystycznego celu środowiskowego w trybie art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy Wodnej w zakresie wskaźników: MMI, benzo(a)piren (występowanie w wodzie), związki tributyllocyny (występowanie w wodzie). Zlewnia ww. JCWP została zaliczona do obszarów chronionych przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, tj. Hyżnieńsko-Gwoźnicki Obszar Chronionego Krajobrazu oraz obszar Natura 2000 Nad Husowem;
- „Mlecza do Łopuszki” o kodzie PLRW200004226855, typ RWf_krz – potok lub mała rzeka fliszowa o charakterze krzemianowym, będącej monitorowaną, naturalną częścią wód, w złym stanie i zagrożoną ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego, którym jest umiarkowany stan ekologiczny, zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny, o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D oraz stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren (występowanie w wodzie)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników – stan dobry. Dla omawianej JCWP zostało ustanowione odstępstwo od osiągnięcia celów środowiskowych: przedłużony do roku 2027 termin osiągnięcia celu środowiskowego w trybie art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz odstępstwo mniej rygorystycznego celu środowiskowego w trybie art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy Wodnej w zakresie wskaźników: przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C; IO, MIR, MMI, EFI+PL/ IBI_PL; benzo(a)piren (występowanie w wodzie). Zlewnia ww. JCWP została zaliczona do obszarów chronionych przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, tj. Przemysko-Dynowski Obszar Chronionego Krajobrazu, Hyżnieńsko-Gwoźnicki Obszar Chronionego Krajobrazu oraz obszar Natura 2000 Nad Husowem;
- „Strug do Chmielnickiej Rzeki” o kodzie PLRW2000042265747, typ RWf_krz – potok lub mała rzeka fliszowa o charakterze krzemianowym, będącej monitorowaną, naturalną częścią wód, w złym stanie i zagrożoną ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego, którym jest umiarkowany stan ekologiczny, zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny, o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D oraz stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren (występowanie w wodzie),

benzo(b)fluoranten (występowanie w wodzie), benzo(g,h,i)perylen (występowanie w wodzie)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników – stan dobry. Dla omawianej JCWP zostało ustanowione odstępstwo od osiągnięcia celów środowiskowych: przedłużony do roku 2027 termin osiągnięcia celu środowiskowego w trybie art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz odstępstwo mniej rygorystycznego celu środowiskowego w trybie art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy Wodnej w zakresie wskaźników: azot amonowy, przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C; IO, MIR, MMI, EFI+PL/ IBI_PL; benzo(a)piren (występowanie w wodzie), benzo(b)fluoranten (występowanie w wodzie), benzo(g,h,i)perylen (występowanie w wodzie). Zlewnia ww. JCWP została zaliczona do obszarów chronionych przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, tj. rezerwat przyrody Mójka, Przemysko-Dynowski Obszar Chronionego Krajobrazu, Hyżnieńsko-Gwoźnicki Obszar Chronionego Krajobrazu oraz obszar Natura 2000 Nad Husowem;

- „Harta” o kodzie PLRW200004223549, typ RWf_krz – potok lub mała rzeka fliszowa o charakterze krzemianowym, będącej monitorowaną, naturalną częścią wód, w złym stanie i zagrożoną ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego, którym jest umiarkowany stan ekologiczny, zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny, o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D oraz stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników – stan dobry. Dla omawianej JCWP zostało ustanowione odstępstwo mniej rygorystycznego celu środowiskowego w trybie art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy Wodnej w zakresie wskaźników: IO, MIR, MMI, benzo(a)piren (występowanie w wodzie). Zlewnia ww. JCWP została zaliczona do obszarów chronionych przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, tj. Park Krajobrazowy Pogórza Przemyskiego, Przemysko-Dynowski Obszar Chronionego Krajobrazu, Hyżnieńsko-Gwoźnicki Obszar Chronionego Krajobrazu oraz obszary Natura 2000: Pogórze Przemyskie i Rzeka San;
- „San od Tyrawki do Olszanki” o kodzie PLRW20000822379, typ RsW_wap – średnia rzeka na podłożu węglanowym, będącej monitorowaną, naturalną częścią wód, w złym stanie i zagrożoną ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego, którym jest dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny na odcinku cieku istotnego San w obrębie JCWP (dla łososia); zapewnienie drożności cieku według wymagań gatunków chronionych; zapewnienie drożności cieku dla migracji gatunków o znaczeniu gospodarczym na odcinku cieku głównego San w obrębie JCWP (dla troci wędrowniej) oraz stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren (występowanie w wodzie), związki tributyllocyny (występowanie w wodzie)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników – stan dobry. Dla omawianej JCWP zostało ustanowione odstępstwo od osiągnięcia celów środowiskowych: przedłużony do roku 2027 termin osiągnięcia celu środowiskowego w trybie art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz odstępstwo mniej rygorystycznego celu środowiskowego w trybie art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy Wodnej w zakresie wskaźników: benzo(a)piren (występowanie w wodzie), związki tributyllocyny (występowanie w wodzie). Zlewnia ww. JCWP została zaliczona do obszarów chronionych przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, tj. Park Krajobrazowy Gór Słonnych, Park Krajobrazowy Pogórza Przemyskiego, Przemysko-Dynowski Obszar Chronionego Krajobrazu, Wschodniobeskidzki Obszar Chronionego Krajobrazu, Hyżnieńsko-Gwoźnicki Obszar Chronionego Krajobrazu oraz obszary Natura 2000: Pogórze Przemyskie, Góry Słonne, Rzeka San, Ostoja Góry Słonne, Ostoja Przemyska, a także stanowisko dokumentacyjne Skalka z rybami;
- „Baryczka” o kodzie PLRW20000422349, typ RWf_krz – potok lub mała rzeka fliszowa o charakterze krzemianowym, będącej i monitorowaną, naturalną częścią wód, w złym

stanie zagrożoną ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego, którym jest dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny, o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D oraz dobry stan chemiczny, bez derogacji. Zlewnia ww. JCWP została zaliczona do obszarów chronionych przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, tj. rezerwat przyrody Mójka, Przemysko-Dynowski Obszar Chronionego Krajobrazu, Wschodniobeskidzki Obszar Chronionego Krajobrazu, Hyżnieńsko-Gwoźnicki Obszar Chronionego Krajobrazu oraz obszar Natura 2000 Rzeka San;

- „Magierka” o kodzie PLRW200004223389, typ RWf_krz – potok lub mała rzeka fliszowa o charakterze krzemianowym, będącej monitorowaną, naturalną częścią wód, brak danych odnośnie stanu jcwp, i zagrożoną ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego, którym jest dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D oraz dobry stan chemiczny, bez derogacji. Zlewnia ww. JCWP została zaliczona do obszarów chronionych przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, tj. Wschodniobeskidzki Obszar Chronionego Krajobrazu oraz obszar Natura 2000 Rzeka San;
- „Stara Rzeka” o kodzie PLRW200004223349, typ RWf_krz – potok lub mała rzeka fliszowa o charakterze krzemianowym, będącej monitorowaną, naturalną częścią wód, w złym stanie, i zagrożoną ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego, którym jest umiarkowany stan ekologiczny, zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny, o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D oraz dobry stan chemiczny. Dla omawianej JCWP zostało ustanowione odstępstwo mniej rygorystycznego celu środowiskowego w trybie art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy Wodnej w zakresie wskaźnika: IO. Zlewnia ww. JCWP została zaliczona do obszarów chronionych przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, tj. Wschodniobeskidzki Obszar Chronionego Krajobrazu;
- „Stobnica” o kodzie PLRW200007226499, typ RWf_wap – potok lub mała rzeka fliszowa o charakterze węglanowym, będącej monitorowaną, silnie zmienioną częścią wód, w złym stanie i zagrożoną ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego, którym jest dobry potencjał ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny na odcinku cieku istotnego Stobnica od ujścia do ujścia Krościenki (dla łososia); zapewnienie drożności cieku według wymagań gatunków chronionych oraz dobry stan chemiczny. Dla omawianej JCWP zostało ustanowione odstępstwo od osiągnięcia celów środowiskowych: przedłużony do roku 2027 termin osiągnięcia celu środowiskowego (substancje priorytetowe wprowadzone dyrektywą 2013/39/UE – do 2039 r.) w trybie art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Zlewnia ww. JCWP została zaliczona do obszarów chronionych przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, tj. Czarnorzecko-Strzyżowski Park Krajobrazowy, Wschodniobeskidzki Obszar Chronionego Krajobrazu, Hyżnieńsko-Gwoźnicki Obszar Chronionego Krajobrazu, Czarnorzecki Obszar Chronionego Krajobrazu oraz obszary Natura 2000: Wisłok Środkowy z Dopływami, Ostoja Czarnorzecka oraz pomniki przyrody: Wodospad trzy wody, Bartłomiej i Mieczysław;
- „Sanoczek” o kodzie PLRW20000722329, typ RWf_wap – potok lub mała rzeka fliszowa o charakterze węglanowym, będącej monitorowaną, naturalną częścią wód, w złym stanie i zagrożoną ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego, którym jest dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny na odcinku cieku istotnego Sanoczek od ujścia do ujścia Niebieszczanki (dla łososia); zapewnienie drożności cieku według wymagań gatunków chronionych oraz dobry stan chemiczny.

Dla omawianej JCWP zostało ustanowione odstępstwo od osiągnięcia celów środowiskowych: przedłużony do roku 2027 termin osiągnięcia celu środowiskowego w trybie art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Zlewnia ww. JCWP została zaliczona do obszarów chronionych przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, tj. Park Krajobrazowy Gór Słonnych, Wschodniobeskidzki Obszar Chronionego Krajobrazu, Obszar Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego, obszary Natura 2000: Beskid Niski, Dorzecze Górnego Sanu, Rzeki San;

- „Markówka” o kodzie PLRW200009226869, typ PN – potok lub strumień nizinny, będącej monitorowaną, naturalną częścią wód, w złym stanie i zagrożoną ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego, którym jest umiarkowany stan ekologiczny oraz zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny, o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D oraz dobry stan chemiczny. Dla omawianej JCWP zostało ustanowione odstępstwo od osiągnięcia celów środowiskowych: przedłużony do roku 2027 termin osiągnięcia celu środowiskowego w trybie art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz odstępstwo mniej rygorystycznego celu środowiskowego w trybie art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy Wodnej w zakresie wskaźników: azot ogólny, azot amonowy, fosfor ogólny, fosforany, BZT₅, przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C; IO. Zlewnia ww. JCWP została zaliczona do obszarów chronionych przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, tj. Hyżnieńsko-Gwoźnicki Obszar Chronionego Krajobrazu oraz obszar Natura 2000 Nad Husowem.

JCWP Sanoczek i Stobnica zostały wskazane w PGW jako jednolite części wód przeznaczone do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi. Zgodnie z dokumentacją ujęcia wód powierzchniowych w obrębie ww. JCWP, zlokalizowane są na ciekach, które nie będą przekraczane (ani te cieki, ani ich dopływy) projektowanym odcinkiem gazociągu.

Wszystkie wskazane JCWP zaliczono do obszarów wyznaczonych jako tereny wrażliwe na mocy dyrektywy 91/271/EWG – obszary wrażliwe na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych rozumianą jako wzbogacanie wód biogenami, w szczególności związkami azotu lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów oraz wyższych form życia roślinnego, w wyniku którego następują niepożądane zakłócenia biologicznych stosunków w środowisku wodnym oraz pogorszenie jakości tych wód.

Zgodnie z art. 56 ustawy Prawo wodne, celem środowiskowym dla jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione jest ochrona oraz poprawa ich stanu ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć co najmniej dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich stanu ekologicznego i stanu chemicznego.

Zgodnie z art. 57 ustawy Prawo wodne celem środowiskowym dla sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych jest ochrona tych wód oraz poprawa ich potencjału ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć co najmniej dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego.

Natomiast, zgodnie z art. 61 ustawy Prawo wodne, celem środowiskowym dla obszarów chronionych jest osiągnięcie norm i celów wynikających z przepisów, na podstawie których te obszary chronione zostały utworzone, przepisów ustanawiających te obszary lub dotyczących tych obszarów, o ile nie zawierają one w tym zakresie odmiennych uregulowań.

Przedmiotowy gazociąg zaprojektowano na odcinku (łącznie wykopowo oraz bezwykopowo), o długości ok. 6,9 km w granicach obszaru Natura 2000 Nad Husowem, na odcinku o długości ok. 14,9 km w granicach Przemysko-Dynowskiego OChK, na odcinku o długości ok. 8,6 w granicach Wschodniobeskidzkiego OChK oraz na odcinku o długości

ok. 17,1 km na terenie Hyżnieńsko-Gwoźnickiego OChK.

Celem środowiskowym dla Wschodniobeskidzkiego OCHK jest zachowanie wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach, jego potencjału dla turystyki i wypoczynku oraz funkcji korytarzy ekologicznych. Celem środowiskowym dla Przemysko-Dynowskiego OChK oraz Hyżnieńsko-Gwoźnickiego OChK jest oprócz ww. celów, również zachowanie różnorodności biologicznej siedlisk przyrodniczych.

Celem środowiskowym dla obszaru Natura 2000 Nad Husowem jest utrzymanie lub przywrócenie właściwego stanu ochrony przedmiotów ochrony – gatunków: kumak góry *Bombina variegata*, traszka karpacka *Triturus montandoni*, biegacz urozmaicony *Carabus variolosus*, czerwонецzyk nieparek *Lycaena dispar*, modraszek nausitous *Phengaris nausithous*, modraszek telejus *Phengaris teleius*.

Z przeprowadzonej inwentaryzacji przyrodniczej i waloryzacji przyrodniczej przedmiotowego obszaru, przez który przebiegać będzie gazociąg oraz informacji zamieszczonych w Raporcie oś, w buforze obserwacji, obejmującym strefę I i strefę II, na terenie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Nad Husowem PLH180025, odnotowano cztery gatunki będące przedmiotem ochrony tego obszaru, które są zależne od wód, tj. czerwонецzyk nieparek (1 stanowisko), biegacz urozmaicony (1 stanowisko), kumak górski (10 stanowisk), traszka karpacka (1 stanowisko). W zakresie pasa montażowego na terenie obszaru Natura 2000 Nad Husowem, stwierdzono występowanie 4 siedlisk gatunku płaza będącego przedmiotem ochrony – kumaka górskiego, natomiast pozostałe siedliska znajdowały się poza zakresem przedsięwzięcia.

W celu zminimalizowania oddziaływania przedsięwzięcia na płazy w miejscach ich występowania zaplanowano, m.in. lokalizowanie baz materiałowych i transportowych (zaplecza technicznego budowy) w miarę możliwości poza obszarem o dużych walorach przyrodniczych, w miejscu wcześniej sprawdzonym i zaakceptowanym przez nadzór przyrodniczy, nie wykraczanie poza ustalony pas montażowy, nadzór przyrodniczy, w miarę możliwości skrócenie czasu wykonywania prac, żeby nie doprowadzać do dłuższego obniżenia poziomu wód. Ponadto, przed przystąpieniem do robót w dolinach rzek i w rejonie cieków wodnych nadzór przyrodniczy przeprowadzi kontrolę brzegów objętych pracami i ewentualne przeniesienie zwierząt, tak aby prace rozpoczęły się bezpośrednio po wykonaniu tej kontroli.

Chroniony gatunek ryb – ślíz pospolity, odnotowany został w ciekach: Mleczka, Stara Rzeka (Świnka), Niebocki Potok i Stobnica przekraczanych metodą bezwykopową. W ciekach pokonywanych metodą wykopu otwartego Tarnawka, Łęg, Magiera oraz Dolański, nie odnotowano występowania chronionych gatunków ryb.

Zdefiniowane oddziaływania będą przede wszystkim związane z przekroczeniem rzek wykopem otwartym, wykonaniem urządzeń zapewniających przejazd przez cieki pojazdów i sprzętu budowy, poborem i zrzutem wody z/ do cieków, zmianą charakteru brzegów, z możliwym lokalnym umocnieniem fragmentów brzegu w miejscu posadowienia gazociągu (w przypadku metody wykopowej) lub wykonania brodu/ zarurowania i okresową zmianą stosunków wodnych. Skala i zakres zmian w przypadku cieków kolidujących z trasą gazociągu będzie ograniczona do miejsc kolizji i bezpośredniego sąsiedztwa. Realizacja przedsięwzięcia będzie skutkowała chwilowym i lokalnym pogorszeniem warunków bytowania biologicznych elementów jakości wód (utrudnione warunki migracji, zaburzenie naturalnego przepływu wód – zmiana wielkości i dynamiki przepływu wód, zmiana podłoża i struktury strefy nadbrzeżnej, wzrost zawartości zawiesiny, zmiana warunków tlenowych), nie powodując stałej zmiany składu i liczebności flory i fauny wodnej.

Projektowany odcinek gazociągu w części swojej trasy będzie zlokalizowany w obszarach szczególnego zagrożenia powodzią. Obszary te rozciągają się wzdłuż dolin cieków Harta, Baryczka, Magierka i Stara Rzeka. Wszystkie obiekty nadziemne niezbędne do obsługi gazociągu będą znajdowały się poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią.

Przekroczenie cieków Baryczka, Stara Rzeka i Magierka zaprojektowano jako przejście bezwykopowe pod dnem cieku, bez naruszenia stateczności jego koryta. Tymczasowe komory

przewiertowe oraz place maszynowe niezbędne do wykonania przekroczeń tych cieków zostaną zlokalizowane poza granicami obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.

Na potrzeby komunikacji przewiduje się wykonanie przepustu/ brodu na ciekach Stara Rzeki i Magierka, w granicach obszarów szczególnego zagrożenia powodzią tych cieków. Dodatkowo, przewiduje się, że w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią cieku Magierka, wykonane zostaną prace ziemne związane m.in. z ułożeniem gazociągu w wykopie otwartym.

Przekroczenie cieku Harta zaprojektowano jako przejście bezwykopowe pod dnem cieku, bez naruszenia stateczności jego koryta. Tymczasowe komory przewiertowe oraz plac maszynowy niezbędny do wykonania przekroczenia zostaną zlokalizowane w granicy obszaru szczególnego zagrożenia powodzią. Dodatkowo, przewiduje się, że w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, wykonane zostaną prace ziemne związane m.in. z ułożeniem gazociągu w wykopie otwartym. Jak wskazano w Raplocie ooś metoda przekroczenia cieku Harta została zdefiniowana w warunkach otrzymanych od Zarządcy (PGW Wody Polskie). Ze względu na ukształtowanie terenu (wysoka skarpa na północ od granicy obszaru), istniejącą zabudowę oraz uwarunkowania techniczne związane z wykonaniem przewiertu, brak jest możliwości przesunięcia tymczasowych komór przewiertowych poza obszar szczególnego zagrożenia powodzią. W Raplocie ooś wskazano, iż tymczasowe komory przewiertowe nie stanowią zagrożenia dla jakości wód w przypadku powodzi. Przewidziany zakres prac umożliwi wykonanie przekroczenia bez konieczności rozkopywania cieku, naruszenia stosunków wodnych oraz ograniczy do minimum zakres robót ziemnych w jego rejonie.

Realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia będzie się odbywać w podziale na odcinki, o długości zależnej m.in. od występujących obiektów gazowych, ukształtowania i zagospodarowania terenu, przekroczeń bezwykopowych. W pierwszej kolejności na danym odcinku wykonywane będą przekroczenia bezwykopowe, a następnie odcinki realizowane wykopem otwartym.

Faza realizacji przedsięwzięcia wymagać będzie przygotowania pasa montażowego, placu budowy, ewentualnych dróg dojazdowych, itp. Czynności te wiążą się z czasowym zajęciem terenu – tylko na czas trwania etapu budowy.

Zakłada się, że standardowy pas montażowy będzie miał szerokość 58 m dla terenów poza lasami, a na terenach leśnych około 38 m (szerokość całkowita, mierzona w linii prostopadłej do osi gazociągu). W zależności od potrzeb, pas montażowy będzie lokalnie zawężony (maksymalnie do 30 m), np. w terenie, gdzie występuje zagęszczenie infrastruktury technicznej lub zabudowy, w miejscach zidentyfikowanych geozagrożeń oraz lokalizacjach przyrodniczo cennych lub poszerzony, np.: o drogi dojazdowe, place maszynowe i montażowe przy zastosowaniu metod bezwykopowych czy w miejscach magazynowania urobku z odcinków, gdzie występują ograniczenia terenowe. Największe poszerzenia pasa montażowego występują w rejonie istniejących obiektów gazowych przewidzianych do rozbudowy, gdzie ze względu na powierzchnię zajmowaną przez istniejącą część obiektu, szerokość pasa montażowego wynosi odpowiednio ok. 200 m (Węzeł Strachocina, km ok. 79+000) oraz ok. 140 m (Węzeł Głuchów, km 0+000).

Rozmieszczenie pasa montażowego będzie uzależnione od zagospodarowania terenu, a także zidentyfikowanych geozagrożeń (tereny osuwiskowe, tereny zagrożone ruchami masowymi, skarpy, jary). W zależności od powyższego, podział pasa montażowego w stosunku do osi gazociągu będzie dwustronny lub jednostronny.

Ruch pojazdów, w tym dostawy materiałów, będzie następował wzdłuż wytyczonego pasa montażowego. Jedynie na odcinkach, gdzie nie będzie możliwości dostępu bezpośrednio z istniejących dróg (w tym dróg dojazdowych do obiektów), planuje się wytyczenie tymczasowych dróg dojazdowych.

Jako drogi dojazdowe w miarę możliwości zostaną wykorzystane istniejące drogi ogólnodostępne. Drogi tymczasowe jednokierunkowe będą miały szerokość ok. 3 m, a drogi dwukierunkowe ok. 6 m i zostaną utwardzone płytami betonowymi lub pełnymi balami drewnianymi (drogi leżniowe) lub nawierzchnią tłuczniovą. Po zakończeniu prac na danym odcinku gazociągu drogi tymczasowe zostaną rozebrane, a teren przywrócony do stanu wyjściowego.

Drogi technologiczne zlokalizowane w pasie montażowym będą utwardzane w przypadku występowania gruntów nienośnych, bądź w przypadku występowania wysokiego stanu wód gruntowych. W przypadku gruntów nienośnych będą stosowane płyty żelbetowe lub stalowe, a w przypadku lokalnie występujących terenów podmokłych (w wyniku utrzymujących się w dłuższym okresie obfitych opadów deszczu) – materace faszynowe, bądź drewniane lub drogi leżniowe.

W miejscu skrzyżowania pasa montażowego z istniejącymi gazociągami, siecią wodociągową lub kanalizacyjną, jako zabezpieczenie, zostaną ułożone płyty drogowe nad istniejącą infrastrukturą. W miejscach zjazdów tymczasowych z dróg publicznych na rowach przydrożnych zostaną wykonane przepusty w postaci rur przepustowych przykrytych kruszywem, na którym zostaną położone płyty drogowe. Materiał na wykonanie dróg montażowych może zostać wielokrotnie wykorzystany w miarę posuwania się robót budowlanych.

Zaplecza budowy i bazy materiałowo-sprzętowej będą zlokalizowane możliwie najbliżej placu budowy.

W celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego, przewiduje się, iż zaplecza budowy i bazy materiałowo-sprzętowej lokalizowane będą w odległości minimum: 50 m od ujęć wód podziemnych (licząc od granicy strefy ochrony pośredniej), 50 m od cieków wodnych – Dopływ z Kolonii Albigowa, Tarnawka, Ryjak, Mlecza, Łęg, Szklarka, Harta, ciek bez nazwy w gminie Dynów, Łubienka, Baryczka, Magierka, Magiera, Stara Rzeka (Świnka), Niebocki Potok, Stobnica, Różowy, Dolański, 100 m od terenów zabagnionych lub zawodnionych oraz od zbiorników wodnych (naturalnych i sztucznych).

Ponadto, nie przewiduje się lokalizacji zaplecza budowy lub baz materiałowo-sprzętowych, rozumianych jako miejsca, gdzie zlokalizowane będą pomieszczenia administracyjne, główny park maszyn wykonawcy robót budowlanych czy miejsca, gdzie pracowała będzie np. giętarka, na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią.

Natomiast w granicy obszaru szczególnego zagrożenia powodzią dopuszcza się możliwość lokalizacji przez wykonawcę robót budowlanych parku maszynowego niezbędnego do wykonania przekroczenia bezwykopowego (cieku Harta) i/ lub ułożenia gazociągu w wykopie otwartym po przekroczeniu cieków (Magierka i Harta).

Tankowanie samochodów ciężarowych lub dostawczych będzie odbywać się na stacjach paliw, natomiast tankowanie innego sprzętu budowlanego (np. koparki, spycharki) odbywać się będzie na terenie baz materiałowo-sprzętowych lub zapleczy budowy, wyznaczonych poza obrębem pasa montażowego. Teren w obrębie zaplecza budowy, w punktach tankowania pojazdów oraz w miejscach lokalizacji kontenerów na odpady niebezpieczne, zostanie utwardzony i/ lub uszczelniony, np. poprzez zastosowanie płyt betonowych, folii geoizolacyjnej przykrytej warstwą piasku. Wymiana płynów eksploatacyjnych w maszynach realizowana będzie jedynie w punktach serwisowych. Stosowany sprzęt budowlany będzie w dobrym stanie technicznym.

Dodatkowo wykonawca robót budowlanych zarówno na terenie zaplecza budowy i baz materiałowo-sprzętowych, jak i pasa montażowego aktualnie realizowanego odcinka będzie posiadał odpowiednie zapasy sorbentów.

Zaplecze techniczne budowy gazociągu będzie zaopatrywane w wodę pitną oraz do celów socjalno-bytowych (sanitarnych) z sieci wodociągowej (w przypadku wynajęcia budynku podłączonego do sieci wodociągowej) lub zakupiona woda zostanie dostarczona na teren zaplecza w zbiornikach, o pojemności ok. 1 m³. Na teren prac budowlanych woda pitna dostarczana będzie w opakowaniach jednostkowych (butelki o pojemności 1,5 lub 5 l). Przewiduje się wykorzystanie wody do celów socjalnych w ilości 1 – 10 m³/d.

W obrębie każdego z odcinków roboczych, na terenie pasa montażowego zostaną wyznaczone miejsca, w których znajdować się będą przenośne urządzenia sanitarne ze szczelnymi zbiornikami bezodpływowymi. Będą one systematycznie opróżniane przez firmy zajmujące się wynajmem i obsługą tych urządzeń. Zawartość toalet będzie wywożona do oczyszczalni ścieków. W przypadku głównego zaplecza budowy (tzw. biuro budowy z siedzibami wykonawcy robót oraz inspektorów nadzoru) może ono zostać podłączone

tymczasowo (w zależności od lokalnej infrastruktury) do sieci kanalizacji sanitarnej. Ilość powstających ścieków szacuje się na ok. 85 – 90% ilości zużywanej wody.

W trakcie budowy, woda wykorzystywana będzie również do celów technologicznych (płuczka wiertnicza) oraz czyszczenia gazociągu po jego zmontowaniu i do prób hydraulicznych. Do wymienionych celów przewiduje się pobór wody z istniejących cieków oraz lokalnych zbiorników wodnych, a w przypadku niskich stanów wód, woda będzie kupowana od przedsiębiorstwa wodociągowego. Wybór przedsiębiorstwa, będzie uzależniony od lokalizacji odcinka poddawanego próbom, jak i od możliwości technologicznych wodociągów.

Na etapie budowy nie przewiduje się stosowania żadnych urządzeń i systemów ujmujących i zagospodarowujących wody opadowe lub roztopowe z terenu pasa montażowego.

Projektowany odcinek gazociągu w większości będzie budowany metodą wykopu otwartego, jedynie w miejscach skrzyżowań gazociągu z drogami, wybranymi ciekami wodnymi, istniejącą infrastrukturą techniczną oraz w niektórych miejscach przyrodniczo cennych, zostanie wykonany metodą bezwykopową.

Planowana głębokość wykopu wynosić będzie od ok. 2,2 do 8,0 m p.p.t. (przykrycie gazociągu minimum 1,2 m), w obrębie przekroczeń bezwykopowych maksymalne głębokości w komorach przewiertowych wyniosą ok. 10 m p.p.t. Szerokość wykopu w dnie będzie wynosić ok. 1,5 m, natomiast szerokość wykopu w koronie uzależniona będzie od przyjętych technologii robót i rodzaju gruntu (sypki/ spoisty). Dla wykopu obustronnie zabezpieczonego ściankami szczelnymi szerokość wykopu będzie wynosiła ok. 4 m. Na odcinkach przebiegających przez tereny zdrenowane głębokość dna wykopu będzie zwiększona o ok. 0,4 m, dla umożliwienia, w ramach porządkowania terenu po budowie, odbudowy urządzeń drenarskich.

Urobek z wykopu składany będzie w obrębie wyznaczonego pasa montażowego (na odcinkach o zawężonym pasie montażowym będzie odwożony na odkład). Masy ziemne będą magazynowane w odległości co najmniej ok. 10 m od koryt rzek/ cieków. Jeżeli z uwagi na ukształtowanie terenu, zaistnieje ryzyko spłynięcia mas ziemnych do cieków podczas deszczy, przyzmy usypanej w danym miejscu ziemi, zostaną zabezpieczone od strony cieku (np. geotkaniną). Po zakończeniu prac budowlanych grunty rodzime posłużą zasypaniu gazociągu oraz zostaną rozplantowane na terenie inwestycji.

Rurociąg układany będzie na dnie wykopu odpowiednio wyprofilowanym gruntem rodzimym (na niektórych odcinkach konieczne będzie zastosowanie podsypki i obsypki piaskowej). Na terenach nawodnionych i podmokłych, przed przystąpieniem do zasypywania wykopów, przewidziano zastosowanie rozwiązań technicznych zapobiegających wypieraniu gazociągu przez wody gruntowe (np. dociążenie gazociągu betonowymi obciążnikami siodłowymi, pierścieniowymi). Przewidziano także wykonanie odpowiednich elementów i konstrukcji zabezpieczających gazociąg oraz skarpę w miejscach występowania ruchów masowych – rozwiązania techniczne zostaną określone w dokumentacji projektowej, po otrzymaniu pełnych danych geologicznych oraz sprawdzeniu warunków stateczności zbocza.

W przypadku przechodzenia gazociągu przez tereny o płytkim zaleganiu zwierciadła wód gruntowych niezbędne będzie przeprowadzenie wyprzedzających tymczasowych odwodnień wykopów. Zakłada się, że maksymalna długość odwadnianego w danym momencie odcinka wyniesie od kilkudziesięciu do kilkuset metrów. Przewiduje się, że łączna, szacunkowa długość wykopów podlegających odwodnieniu wyniesie ok. 5,5 km, co stanowi ok. 7 % długości projektowanego odcinka gazociągu.

Odwodnienia prowadzone będą odcinkami, od momentu wykonania wykopu do momentu ułożenia i przykrycia gazociągu. Średni czas trwania prac odwadniających dla poszczególnych odcinków gazociągu, wynosić będzie do 2 – 4 tygodni.

Dobór metody odwodnienia wykopów dostosowany będzie do rodzaju gruntu, jego przepuszczalności i zagłębienia dna wykopu w stosunku do ustabilizowanego poziomu wody gruntowej. W przypadku wykopów wykonywanych w gruntach nieprzepuszczalnych lub słabo przepuszczalnych o umiarkowanym napływie wody gruntowej, przewiduje się prowadzenie pompowania wody wprost z wykopu – w najniższych punktach wykopu wykonane zostaną

studzienki z kręgów betonowych, a w dnie wykopu rowki odwadniające lub tymczasowe sączki drenarskie w obsypce żwirowej.

Dla wykopów wykonywanych w gruntach przepuszczalnych lub półprzepuszczalnych o dużym napływie wody gruntowej, przewiduje się zastosowanie odwodnienia z użyciem zestawów igłofiltrów, studni depresyjnych lub drenaży poziomych.

Nie przewiduje się konieczności oczyszczania wód z odwodnienia wykopów wykonywanego z zastosowaniem igłofiltrów, studni drenażowych lub drenażu poziomego. W przypadku, gdy wykop będzie odwadniany powierzchniowo (przez wypompowanie wody), w celu zmniejszenia ilości zawiesiny, zostaną zastosowane mobilne odstojniki (osadniki).

Wody z odwodnienia wykopów będą okresowo lub stale odprowadzane do najbliższego cieków lub rowu, bądź do ziemi, poprzez deszczowanie na terenach leśnych i rolnych lub do istniejących sieci kanalizacji deszczowej. Zgodnie z dokumentacją, w przypadku odwadniania wykopów w sąsiedztwie terenów podmokłych cennych przyrodniczo, uwzględnione zostanie powtórne odprowadzenie wody do ziemi poza pasem montażowym gazociągu w tym samym przekroju, w sposób zabezpieczający te tereny przed czasowym osuszeniem (np. przez rozdeszczowanie).

W miejscu wprowadzania wody z wykonywanego odwodnienia do odbiorników, jeśli będzie taka konieczność wynikająca z uzgodnień z zarządcą odbiornika, skarpy cieków zostaną odpowiednio zabezpieczone przed ich erozją wywołaną odprowadzaną wodą. Przewiduje się, że ewentualne zabezpieczenie skarpy wykonane zostanie punktowo, w miejscu lokalizacji rurociągu wylotowego wody. Dodatkowo, przewiduje się ułożenie rur bezpośrednio wprowadzających wodę do odbiorników pod kątem. Po zakończeniu prac odwadniających, wykonane zabezpieczenia poszczególnych odbiorników w miejscu ułożenia rur wprowadzających wodę zostaną zdemontowane, a teren przywrócony do stanu sprzed rozpoczęcia robót.

Odwodnienie wykopów będzie miało charakter krótkotrwały, przemijający.

Jak podają Autorzy Raportu o oś, w przypadku ewentualnego obniżenia poziomu wód w przydomowych studniach (będzie ono krótkotrwałe i ustąpi natychmiast po zakończeniu prac odwodnieniowych), mieszkańcom nieruchomości zlokalizowanych w sąsiedztwie pasa budowlano-montażowego, zaopatrujących się w wodę z własnych ujęć, woda będzie dowożona beczkowozami.

Przekroczenie rzek: Dopływ z Kolonii Albigowa, Ryjak, Mlecza, Szklarka, Harta, dwóch cieków bez nazwy w gminie Dynów, Łubienka, Baryczka, Magierka, Stara Rzeka, Niebocki Potok, Stobnica i Różowy wykonane zostanie przy wykorzystaniu metod bezwykopowych, natomiast przekroczenie rowów i pozostałych małych cieków powierzchniowych (Tarnawka, Łęg, Magiera oraz Dolański), wykonane będzie metodą wykopu otwartego.

W przypadku przejścia gazociągu przez cieki zostanie on ułożony na głębokości minimum 1 m pod stabilnym dnem.

W przypadku wykonywania przekroczenia metodą wykopu otwartego przepływ w cieku zostanie zachowany poprzez tymczasowe (na czas budowy), lokalne zarurowanie cieków (swobodne wprowadzenie wody do rurociągu ułożonego w korycie cieków lub poza nim – „by pass”) albo przepompowywanie wody gromadzącej się za tymczasową przegrodą. Biorąc pod uwagę wielkość niektórych rowów i cieków przewiduje się, że ich przekroczenie będzie miało zastosowanie przy minimalnych przepływach wody, jak również przy okresowo wyschniętym korycie.

Przekroczenie cieków metodą wykopu otwartego realizowane będzie w trzech etapach: ETAP I – obejmie przygotowanie odcinka gazociągu, który zostanie ułożony w wykopie, tzw. liry (spawanie rur i izolacja połączeń), długość liry zostanie dobrana tak, by była większa od szerokości cieków – wszystkie te operacje prowadzone będą poza terenem cieków oraz przed rozpoczęciem prac ziemnych; ETAP II – obejmie prace ziemne, które będą prowadzone przy niezahamowanym przepływie wody – przewidziano wykonanie przegród (grodz) powyżej przekroczenia, zbierająca się woda przerzucana będzie poniżej przekroczenia (w zależności od ilości napływającej wody jej przerzut realizowany będzie za pomocą pomp i przewodów ułożonych wzdłuż cieków lub poprzez wykonanie kanału obejściowego (bypass koryta) albo

zarurowanie ciek w korycie); ETAP III – obejmie wykonanie odwodnienia terenu, wykonanie wykopu oraz ułożenie liry w wykopie oraz zamontowanie obciążników zabezpieczających gazociąg przed wypieraniem, następnie wykop zostanie zasypany warstwami o miąższości ok. 20 – 30 cm, z jednoczesnym zagęszczaniem (odwadnianie wyłączone jest po zamknięciu wykopów). W przypadku przepompowywania wody zgromadzonej za grodzią zamykającą przepływ, rurociąg ssawny będzie wyposażony w zabezpieczenia przed zassaniem ryb np. specjalne kosze lub sita.

Po zakończeniu prac, koryto ciek zostanie przywrócone do stanu sprzed budowy – dno i skarpy zostaną odbudowane (zgodnie z wymaganiami określonymi przez zarządcę ciek w pozwoleniu wodnoprawnym). Brzegi ciek zostaną umocnione na szerokości wykopu otwartego, przy czym długość umocnienia odcinka brzegu ciek (mierzona z obu stron osi gazociągu) nie powinna być mniejsza niż 3 m. Do odbudowy dna i brzegów cieków przewiduje się zastosowanie materiałów naturalnych, np. ziemia, piasek, kamienie, drewno, maty trawiaste, darń, pędy wikliny (np. do utworzenia narzutu kamiennego, kieszki faszynowej, materaca faszynowego, płotka faszynowego, itp.).

Przekroczenie ciek metodą bezwykopową nie spowoduje niszczenia brzegów i porastającej je roślinności, prace prowadzone będą poza ustabilizowaną linią brzegową, bez zatrzymywania i zakłóceń przepływu wody i naruszenia istniejącego tam życia biologicznego. W przypadku zastosowania technologii bezwykopowej nie przewiduje się umocnień dna i skarp ciek.

Wg dokumentacji, pod komory przewiertowe nadawczą i odbiorczą (metody mikrotunelowania, przecisku hydraulicznego lub poziomego przewiertu sterowanego) przewidziano zajęcie terenu o powierzchni ok. 2000 m², przy czym powierzchnia placu maszynowego uzależniona jest od przyjętej metody bezwykopowej oraz sytuacji terenowej i może ulec zmianie. Place maszynowe zostaną wykorzystane jako zaplecze przewiertu, miejsce magazynowania materiałów oraz pozostałych urządzeń jak np. zbiornik wody do płuczki.

Odległość lokalizowania komór przewiertowych, maszyn, urządzeń, a także materiałów używanych do wykonywania prac powinna wynosić min. 5 m od brzegu koryta ciek. Jak wynika z dokumentacji wykonawca robót w celu możliwości wykonania komór może poruszać się między brzegiem ciek, a komorą (nie będzie to związane z poborem wody, ani z wjeżdżaniem sprzętem budowlanym do ciek).

Zgodnie z dokumentacją, mikrotunelowanie wymaga zastosowania płuczki wiertniczej. W celu ograniczenia ilości wykorzystywanej wody, materiałów płuczkowych oraz zużytej płuczki wiertniczej, zastosowany zostanie częściowy obieg płuczki. Płuczka w ramach operacji pojedynczego przewiertu będzie poddawana odzyskowi. W zależności wielkości zwiercin wyniesionej z odwiertu będą zastosowane odpowiednie urządzenia zajmujące się regeneracją i separacją płuczki.

Szacuje się wykorzystanie od ok. 30 m³ do ok. 250 m³ płuczki do wykonania jednego przewiertu. Płuczka w ramach operacji pojedynczego przewiertu będzie odzyskiwana w procesie separacji w zamkniętych mobilnych sitach wibracyjnych (mechaniczne odseparowanie zwiercin od płynnej płuczki, brak stosowania jakichkolwiek substancji chemicznych). Dla planowanych przekroczeń mikrotunelowych, zakłada się, że oczyszczanie będzie następowało w zamkniętym urządzeniu mobilnym, z którego odseparowane zwierciny będą odprowadzane taśmociągami na pryzmę na terenie pasa montażowego. Z powodu ograniczonej sprawności układu odzysku płuczki, część płuczki w postaci szlamu wiertniczego (tzw. błoto bentonitowe) będzie wyłączona z obiegu wpompowywania do odwiertu.

Do celów sporządzenia płuczki wiertniczej planuje się wykorzystanie wody pobieranej z cieków (m.in. z rzek: Sawa, Ryjak, Mleczka, Harta, Baryczka, Magierka, Stara Rzeką, Niebocki Potok, Stobnica). Pobór będzie odbywał się przy wysokim i średnim stanie wód, z wydajnością pozwalającą na zachowanie przepływu nienaruszalnego. Woda pobierana będzie etapami, osobno dla każdego przewiertu. W celu przygotowania płuczki jednorazowo pobierane będzie ok. 85 m³ wody/ przewiert.

Woda pobierana z cieków na cele wytworzenia płuczki wiertniczej będzie badana w zakresie: odczynu pH, zawartości wapnia. Próbkę wody pobierana będzie z ciek

bezpośrednio przed przystąpieniem do prac związanych z poborem wody na potrzeby prób hydraulicznych (badania wody nie będą prowadzone w samym cieku). W przypadku stwierdzenia w wyniku badań niezdatności wody pobranej z cieków do wykorzystania w procesie sporządzenia płuczki, woda na ten cel pobierana będzie z lokalnej sieci wodociągowej lub dowożona beczkowozami na plac budowy do zbiorników buforowych. Nie przewiduje się konieczności przeprowadzania oczyszczania lub uzdatniania wody (sporadycznie stosowana jest regulacja odczynu pH).

Główne prace związane z przekroczeniem rowów polegać będą m.in. na przegrodzeniu rowu od strony górnej i dolnej wody, przy pomocy grodzic lub za pomocą innych przegród, w zależności od wielkości rowu i okresu prowadzenia prac; w razie potrzeby ułożeniu przewodu tłocznego na czas realizacji przekroczenia (w celu zachowania ciągłości przepływu wody); wykonaniu wykopu pomiędzy przegradami rowu; ułożeniu w wykonanym wykopie gazociągu oraz linii światłowodowej i zasypaniu wykopów ręcznie lub mechanicznie wraz z rozebraniem przegród, odbudową skarp i dna rowów oraz uporządkowaniem terenu i odtworzeniem stanu pierwotnego.

W przypadku kolizji projektowanego gazociągu z ciągiem drenarskim w obszarach zmeliorowanych, przerwany ciąg drenarski zostanie odbudowany pod nadzorem właściciela sieci drenarskich. Na odcinkach przebiegających przez tereny zdrenowane głębokość ułożenia gazociągu i kabla światłowodowego będzie większa o ok. 0,4 m (w zależności od lokalnej głębokości ułożenia drenów) tak, aby możliwa była odpowiednia odbudowa/przebudowa urządzeń. Odbudowę przerwanych drenów przewiduję się m.in. poprzez zastosowanie sztywnych rur wodociągowych PVC, o średnicach dostosowanych do zniszczonych rurociągów drenarskich.

W celu zapewnienia ciągłości prac, przewidziano przejazd przez wybrane cieki (Dopływ z Kolonii Albigowa, Tarnawka, Mlecza, Łęg, Szklarka, cieki „bez nazwy” w km ok. 32+350, Łubienka, Magierka, Magiera, Stara Rzeka, Niebocki Potok, Różowy, Dolański) pojazdów i sprzętu budowy, poprzez wykonanie brodu lub zarurowanie cieku (urządzenia tymczasowe na czas wykonywania prac budowlanych).

Przejazd przez cieki będzie czynnością krótkotrwałą, wykonywaną tylko okresowo i ograniczoną liczbą pojazdów. Zgodnie z Raportem ooś, zalecane jest wyposażenie pasa montażowego przed i za miejscem przejazdu przez ciek w odpowiednie materiały sorpcyjne (np. bale słomy), które umożliwią zatrzymanie i zebranie ewentualnych wycieków paliw i płynów eksploatacyjnych. Wykonanie brodu (przewidziano wykonanie drogi z płyt betonowych) lub zarurowania cieku (przewidziano ułożenie w dnie cieku rur stalowych, z tworzywa sztucznego lub betonowych, o średnicy ok. 800 – 1200 mm (jednej lub kilku obok siebie), na których zostaną ułożone, np. płyty betonowe, bale drewniane umożliwiające przejazd pojazdów), nie spowoduje zatrzymania przepływu wody.

Po zakończeniu prac budowlano-montażowych na danym odcinku gazociągu, brody lub zarurowanie zostanie rozebrane, a koryto cieku zostanie odtworzone i odpowiednio zabezpieczone przed rozmyciem przez wodę. Do odbudowy dna i brzegów cieków po likwidacji tymczasowego przejazdu przewiduje się zastosowanie materiałów naturalnych, tj. ziemia, piasek, kamienie, drewno, maty trawiaste, darń, pędy wikliny do wytworzenia, np. narzutu kamiennego, kieszki faszynowej, materaca faszynowego, płotka faszynowego. W razie konieczności dla zachowania stabilności dna i skarp cieku jako uzupełnienie dopuszcza się inne materiały (np. geowłóknina, geokrata, geosiatka).

Po likwidacji przejazdu tymczasowego, koryto cieku zostanie umocnione na całej szerokości przejazdu, przy czym zabezpieczenie koryta zostanie wykonane na długości nie większej niż 30 m.

Włączenie do czynnej sieci gazowej odbędzie się metodą tradycyjną, przy rozprężonym gazociągu oraz metodą hermetyczną.

Przed oddaniem gazociągu do użytkowania nastąpi oczyszczenie przewodów z zanieczyszczeń powstałych w okresie budowy oraz przeprowadzone zostaną próby szczelności i wytrzymałości rurociągu. Próby wytrzymałości i szczelności przeprowadzone zostaną po zasypaniu gazociągu. Próba ciśnieniowa, stresowa polegała będzie

na napełnieniu gazociągu wodą pod ciśnieniem, równomiernie i bez przerw, przy równoczesnym jego odpowietrzaniu za pomocą tłoków rozdzielających.

Próby hydrauliczne zostaną poprzedzone czyszczeniem i kalibrowaniem gazociągu. Etap I obejmował będzie czyszczenie gazociągu poprzez jego przedmuchiwanie sprężonym powietrzem z równoczesnym przepuszczeniem piankowych tłoków czyszczących, które ma na celu usunięcie z przewodów zanieczyszczeń pozostałych z prac montażowych (np. drobinki żelaza, pyły, piasek). Etap II – kalibracja, obejmie wtłoczenie do rurociągu wody (w ilości ok. 10 % objętości badanego odcinka) przed tłok tarczowy z tarczą kalibrującą. Kalibracja polega na sprawdzeniu geometrii rurociągu. Woda wtłaczana jest do rurociągu w celu umożliwienia prowadzenia tłoka kalibrującego – proces ten nie powoduje zanieczyszczenia wody.

Wg wyjaśnień Autorów Raportu ooś, przewiduje się, że prace budowlane będą przebiegać przy wysokim reżimie jakości, a czyszczenie będzie na tyle skuteczne, że rurociąg będzie wolny od zanieczyszczeń. Rury od wewnątrz posiadać będą izolację, w związku z czym nie ma niebezpieczeństwa zanieczyszczenia wody produktami korozji stali.

Na potrzeby realizacji przedsięwzięcia, celem przeprowadzenia prób hydraulicznych jednorazowo pobierana ilość wody wyniesie ok. 7500 m³ na każdy pojedynczy odcinek przeznaczony do wykonania prób (przy założeniu przepompowywania wody i uzupełnienia strat (~5 % strat) łączne zapotrzebowanie wyniesie ok. 8000 m³). Maksymalna długość odcinka próbnego gazociągu będzie wynosić ok. 8 km. Dodatkowo próbie hydraulicznej poddane będą również układy technologiczne nowych obiektów gazowych (ZZU oraz rozbudowywane węzły gazowe).

Woda potrzebna do czyszczenia gazociągu oraz prób szczelności i wytrzymałości gazociągu pobierana będzie, w zależności od stanu wód z rzek: Sawa, Ryjak, Mlecza, Harta, Baryczka, Magierka, Niebocki Potok, Stobnica, Stara Rzeka, stawów i zbiorników wodnych zlokalizowanych w pobliżu gazociągu, a w razie potrzeb z lokalnych wodociągów.

Maksymalna ilość wody pobrana z jednego cieku może wynosić do ok. 23 tys. m³.

Po wykonaniu prób hydraulicznych konieczne jest opróżnienie gazociągu. Woda z gazociągu będzie usuwana grawitacyjnie lub za pomocą tłoków rozdzielających. Osuszanie gazociągu może być wykonane poprzez przedmuchiwanie rurociągu strumieniem powietrza lub poprzez przepuszczenie przez rurociąg: tłoków z pianki poliuretanowej lub zespołu dwóch tłoków rozdzielczych, pomiędzy którymi znajdować się będzie określona ilość alkoholu metylowego. Jak wskazano w dokumentacji obecnie najczęściej stosowaną metodą osuszania rurociągu po wykonanej próbie hydraulicznej, jest przedmuchiwanie gazociągu strumieniem powietrza.

W celu potwierdzenia własności fizykochemicznych woda pobrana do celów czyszczenia gazociągu i prób hydraulicznych, będzie badana w zakresie odczynu pH, zawartości soli, zawartości zawiesin, braku substancji działających w roztworach wodnych na materiał rur i armatury. Próbkę wody pobierana będzie z cieku bezpośrednio przed przystąpieniem do prac związanych z poborem wody na potrzeby prób hydraulicznych (badania wody nie będą prowadzone w samym cieku). Nie przewiduje się konieczności przeprowadzania oczyszczania lub uzdatniania wody pobieranej z cieków powierzchniowych. W przypadku braku możliwości poboru wody z cieku naturalnego przewidziano możliwość poboru wody z lokalnych wodociągów (woda zostanie dowieziona beczkowozami na miejsce próby), bądź przepompowania wody z innego odcinka rurociągu po wykonanej próbie szczelności.

Jak wskazano w Raporcie ooś, zrzut wody po wykonaniu czyszczenia gazociągu oraz próby szczelności i wytrzymałości następować będzie, w przypadku poboru wody z rzeki do tego samego cieku, a w przypadku poboru wody z wodociągów do oczyszczalni ścieków lub stacji uzdatniania wody.

Woda, po wykonaniu czyszczenia gazociągu i przeprowadzonych próbach szczelności, przed zrzutem do cieku wodnego, będzie badana w zakresie wskaźnika pH oraz zawartości zawiesiny ogólnej, w celu potwierdzenia jakości wody odprowadzanej do odbiornika. Zgodnie z dokumentacją, odprowadzana woda nie będzie zawierała substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz substancji zanieczyszczających w ilościach

przekraczających najwyższe dopuszczalne wartości dla ścieków przemysłowych, określone w załącznikach do rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz.U. z 2019 r., poz. 1311). Zakłada się, że woda po próbach będzie wodą nie gorszej jakości niż pobrana do prób.

Jeżeli badania wykażą taką potrzebę, woda zostanie poddana oczyszczeniu w mobilnych osadnikach. Będą to urządzenia mobilne wchodzące w skład zespołu/ zestawu do napełniania i opróżniania gazociągu po próbie, o skuteczność oczyszczania wynoszącej 85 – 95%.

Planowany w ramach realizacji przedsięwzięcia pobór wody z cieków zlokalizowanych na trasie projektowanego gazociągu, będzie się odbywał poza okresem niskiego stanu wód, z zachowaniem przepływu nienaruszalnego w danym cieku.

Jak wskazują Autorzy Raportu ooś, analiza wyników obliczeń przepływów charakterystycznych dla cieków pozwala stwierdzić, że planowany pobór wody ze wskazanych cieków jest możliwy. W celu zachowania warunków dla przebiegu procesów życiowych organizmów żywych w rzekach, maksymalny strumień pobieranej jednorazowo i odprowadzanej wody z rzek nie powinien przekraczać 0,05 – 0,1 m³/s (180 – 360 m³/h), a dla małych cieków 0,015 – 0,05 m³/s (ok. 50 – 180 m³/h).

Wielkość przepływu wody w rzece, z której pobierana będzie woda, monitorowana będzie poprzez pomiar głębokości zwierciadła wody (przy użyciu łaty geodezyjnej lub łaty wodowskazowej). Pomiar objętości pobieranej wody wykonywany będzie za pomocą przepływomierza (obrotowego lub elektromagnetycznego). Pobierana woda, będzie wtłaczana bezpośrednio do rurociągu transportującego wodę lub do cystern samochodowych.

Zgodnie z wyjaśnieniami Autorów dokumentacji, przy poborze wody z cieków nie będzie ingerencji w obudowę biologiczną tych cieków, nie będzie konieczna wycinka drzew i krzewów. Pobór wody z rzek nie będzie powodować ingerencji w dno i skarpy, toteż w punktach pobierania wody nie będą wykonywane umocnienia.

Podczas odprowadzania wody do cieków nie przewiduje się konieczności trwałego zabezpieczenia dna i skarpy cieków. Woda może być odprowadzana przez rozdeszczowanie. Ewentualne tymczasowe zabezpieczenie skarpy cieku przed naruszeniem i rozmyciem przy odprowadzaniu wody zostanie wykonane punktowo – w miejscu lokalizacji rurociągu wylotowego wody, poprzez ułożenie na skarpie cieku płyty podkładowej (z tworzywa sztucznego, betonowej, stalowej lub z materiału drewnopochodnego), pod rurociąg wylotowy wody. Ułożenie płyty podkładowej (bez ingerencji w strukturę skarpy), będzie krótkotrwałe, na czas odprowadzania wody. Po zakończeniu odprowadzenia wody do danego cieku, płyty zostaną zdemontowane. Dodatkowo, przewiduje się ułożenie rur bezpośrednio wprowadzających wodę do odbiorników pod kątem, co znacznie zmniejszy agresywność mechaniczną strumienia.

W odniesieniu do elementów hydromorfologicznych jakości wód, opisane powyżej działania skutkujące zachwianiem dynamiki przepływu będą czasowe, nie nastąpi przerwanie połączenia z częściami wód podziemnych, nie ulegnie zatamowaniu ciągłość rzek, ani nie zmienią się znacząco warunki morfologiczne – będą one ograniczone przestrzennie, a po zakończeniu prac dno i skarpy cieku zostaną odbudowane, umocnienia wykonane zostaną jedynie lokalnie z wykorzystaniem materiałów naturalnych.

W przypadku elementów fizykochemicznych i chemicznych jakości wód, spodziewany wzrost zawartości zawiesiny będzie zjawiskiem chwilowym, o niedużej skali, nie wykraczającej poza obszar realizacji przedsięwzięcia, będzie to oddziaływanie lokalne i odwracalne. Do wód nie będą wprowadzane żadne substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, ani nie nastąpi zmiana właściwości chemicznych pobieranej i zrzuconej z powrotem wody.

Spodziewane zmiany w zakresie ww. elementów, ich skala i zasięg, w sytuacji zastosowania określonych działań minimalizujących pozostaną bez istotnego znaczenia dla stanu elementów biologicznych narażonych na oddziaływanie planowanej inwestycji.

Projektowany gazociąg wykonany zostanie jako obiekt podziemny. Nad powierzchnię ziemi wychodzić będą jedynie fragmenty rurociągu (gazociągu) wraz z armaturą i urządzeniami, kolumny wydmuchowe oraz kontenery z ulokowanymi w nich układami technologicznymi. Trwałe zajęcie powierzchni terenu nastąpi jedynie przy budowie śluzy nadawczo-odbiorczej na terenie rozbudowywanego Węzła Gazowego Głuchów (objętej odrębną inwestycją), ZZU i rozbudowie Węzła Gazowego Strachocina.

Budowa każdego z obiektów ZZU (wraz z drogami dojazdowymi do nich) będzie wymagać zajęcia terenu o powierzchni ok. 0,2 – 0,4 ha. Na terenie każdego z projektowanych ZZU zaplanowano wykonanie placów i chodników o nawierzchni trwałej, np. z kostki betonowej. Pozostała, niezagospodarowana nawierzchniami i obiektami powierzchnia w obrębie ogrodzenia wyłożona będzie warstwą kamienia nieiskrzącego na geowłókninie. Odprowadzenie wód opadowych lub roztopowych z dachu kontenera zostanie zrealizowane poprzez rury spustowe na teren obiektu. W celu odwodnienia drogi i terenów utwardzonych zaprojektowane zostaną spadki poprzeczne i podłużne, umożliwiające odprowadzanie wód opadowych lub roztopowych z nawierzchni utwardzonych na tereny przepuszczalne, wysypane kamieniem.

Rozbudowa Węzła Gazowego Strachocina (w km ok. 79+000, na terenie gminy Sanok) będzie realizowana częściowo na terenie istniejącego węzła, a częściowo na nowych sąsiadujących działkach użytkowanych rolniczo.

Na terenie planowanej rozbudowy zaplanowano wykonanie placów i chodników o nawierzchni trwałej, np. z kostki betonowej. Pozostała, niezagospodarowana nawierzchniami i obiektami powierzchnia w obrębie ogrodzenia, wyłożona będzie warstwą kamienia nieiskrzącego na geowłókninie. Projektowane powierzchnie utwardzone, zostaną wykonane z zachowaniem spadków poprzecznych i podłużnych, umożliwiających odprowadzanie wód opadowych lub roztopowych do istniejącej kanalizacji deszczowej, która w razie potrzeby zostanie rozbudowana o nowe elementy. Wody opadowe lub roztopowe z dachów kontenerów będą odprowadzone na przyległy, przepuszczalny teren.

Na terenie Węzła Gazowego Strachocina, podczas dalszej jego eksploatacji, powstawać będzie kondensat z okresowego tłokowania gazociągu (tłokowanie wynikające z planów rozruchowych i eksploatacyjnych) oraz z pracy filtrseparatorów (praca ciągła węzła gazowego). Kondensat będzie dopływał grawitacyjnie rurociągami podziemnymi do istniejącego zbiornika kondensatu wykonanego jako podziemny, stalowy i szczelny.

Odbiór kondensatu odbywać się będzie za pomocą wozów asenizacyjnych, poprzez podłączenie do króćców wyprowadzonych ze zbiornika nad powierzchnię terenu, węży pompy ssawnej samochodu. Sposób napełniania i opróżniania zbiornika nie będzie powodować zagrożenia przedostania się kondensatu do środowiska gruntowo-wodnego. Kondensat jako odpad przekazywany będzie do zagospodarowania uprawnionym podmiotom.

W ramach utrzymywania właściwego stanu technicznego gazociągu Inwestor będzie systematycznie przeprowadzał kontrole okresowe gazociągu, niezbędne pomiary i badania, przeglądy i konserwacje. W przypadku uszkodzenia gazociągu automatycznie odcięty zostanie dopływ gazu na uszkodzonym odcinku (pomiędzy sąsiednimi ZZU), a system monitoringu powiadomi służby eksploatacyjne o konieczności podjęcia działań naprawczych.

Na terenie wszystkich nowoprojektowanych obiektów (ZZU, rozbudowywane węzły gazowe) nie przewiduje się pobytu stałej obsługi obiektów, ani nie przewiduje się pomieszczeń przeznaczonych na stały pobyt ludzi. Wszelkie czynności kontrolne, naprawcze i obsługowe będą wykonywane przez personel dojeżdżający pojazdami służbowymi z zakładu pracy eksploatatora gazociągu, dlatego pobór wody i emisja ścieków nastąpią jedynie w siedzibach Inwestora, pełniących funkcję biurowo-administracyjną oraz zapleczy służb technicznych. W związku z tym w niniejszej decyzji nie wskazano warunków dotyczących poboru wody na cele socjalne i emisji ścieków bytowych na etapie realizacji eksploatacji przedsięwzięcia (warunek 2.j) postanowienia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie).

Przeprowadzona analiza oddziaływania na stan JCWP pozwala stwierdzić, że planowane przedsięwzięcie, nie będzie powodować znaczącego negatywnego oddziaływania na wody powierzchniowe w zakresie parametrów biologicznych,

hydromorfologicznych i fizykochemicznych. Tym samym stwierdza się, że projekt nie stanowi zagrożenia dla osiągnięcia celów środowiskowych, wyznaczonych dla JCWP „Sawa”, „Kosinka”, „Markówka”, „Mleczka do Łopuszki”, „Strug do Chmielnickiej rzeki”, „San od Tyrawki do Olszanki”, „Harta”, „Baryczka”, „Magierka”, „Stobnica”, „Stara Rzeka”, „Sanoczek”. Biorąc powyższe pod uwagę, przedsięwzięcie nie będzie wpływać negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, wyznaczonych dla jednolitych części wód oraz dla obszarów chronionych, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. c Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej.

Analiza przedłożonych dokumentów pozwala na stwierdzenie, że przedmiotowy projekt nie obejmuje działań, które mogą wpłynąć negatywnie na stan JCWPd 152, 153, 154 i 168 lub uniemożliwić osiągnięcie wyznaczonych dla niej celów środowiskowych.

Trasa preferowana przebiega przez czternaście terenów zagrożonych ruchami masowymi oraz zidentyfikowane dwie, niewielkie formy osuwiskowe w km ok. 19+315 – 19+355 oraz 51+145– 51+240 (przy czym nie wyklucza się możliwości identyfikacji innych obszarów osuwiskowych na etapie szczegółowych badań geologicznych jak i podczas budowy gazociągu). Przewidywana powierzchnia poślizgu tych form usytuowana jest na niewielkiej głębokości. W przypadku obu ww. form osuwiskowych zostały zaprojektowane otwory rdzeniowe wraz z montażem kolumny rur inklinometrycznych, celem scharakteryzowania jakości górotworu oraz monitorowania ewentualnego przemieszczenia mas ziemnych przed, jak i w trakcie prac budowlanych. Oprócz montażu inklinometrów, na osuwisku w km ok. 51+145– 51+240 zaprojektowano wykonanie dwóch piezometrów.

Prace budowlane na obszarach osuwiskowych, terenach zagrożonych ruchami masowymi oraz odcinkach ze stromymi skarpami będą prowadzone w okresach bezdeszczowych, ponieważ zawodnienie wykopów i gruntów występujących w podłożu może doprowadzić do powstania lub uaktywnienia procesów osuwiskowych i przemieszczeń mas ziemnych. Wykopy należy wykonywać w kierunku prostopadłym do linii spadku terenu oraz możliwie krótkimi odcinkami z jednoczesnym zasypywaniem i odpowiednim zagęszczeniem, aby nie pozostawały otwarte na dłuższy okres czasu. Przy przejściach osi gazociągu przez formy takie jak wysokie skarpy, osuwiska oraz tereny zagrożone ruchami masowymi prowadzenie prac budowlanych zaleca się pod nadzorem geologa. Ostateczne rozwiązania techniczne zostaną dobrane w dokumentacji projektowej, po otrzymaniu pełnych danych geologicznych oraz sprawdzeniu warunków stateczności zbocza.

Przy zachowaniu wysokiego reżimu prowadzenia prac budowlanych nie przewiduje się zagrożenia dla inwestycji oraz środowiska, związanego z ruchami masowymi ziemi.

Działania związane z realizacją i eksploatacją przedmiotowego przedsięwzięcia skutkować będą powstawaniem odpadów. W celu prowadzenia prawidłowej gospodarki odpadami powstającymi w czasie realizacji przedsięwzięcia, przestrzegane będą ogólne zasady gospodarowania odpadami wynikające z ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r., poz. 1587, ze zm.). Powstające na etapie realizacji odpady magazynowane będą selektywnie z zabezpieczeniem przed przedostaniem się z nich zanieczyszczeń do środowiska (w pojemnikach lub na specjalnych podkładkach (płachtach) z tworzyw sztucznych), bądź w szczelnych, zamykanych przewoźnych kontenerach (na obszarach cennych przyrodniczo lub o wysokim poziomie wód gruntowych); pojemniki na odpady płynne ustawiane będą na tacach ociekowych), a następnie przekazywane będą podmiotom zewnętrznym, posiadającym odpowiednie zezwolenia na transport, odzysk i unieszkodliwianie odpadów. Eksploatacja gazociągu w normalnych warunkach jest technologią praktycznie bezodpadową. Jedynie w trakcie bieżącej obsługi i konserwacji (węzłów, ZZU, słupków oznaczeniowych) przewiduje się wytwarzanie odpadów.

Trasa projektowanego gazociągu przebiegać będzie w większości przez tereny niezabudowane i leśne. Odcinkowo prowadzona jest przez tereny chronione pod względem akustycznym, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112)

lub w ich sąsiedztwie.

Zgodnie z dokumentacją tereny te zakwalifikowano jako:

- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny domów opieki społecznej, dla których dopuszczalne poziomy hałasu wynoszą w porze dnia – 50 dB(A) i porze nocy – 40 dB(A),
- tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, dla których dopuszczalne poziomy hałasu wynoszą w porze dnia – 50 dB(A) i porze nocy – 40 dB(A), przy czym w przypadku niewykorzystywania tych terenów, zgodnie z ich funkcją w porze nocy, nie obowiązuje na nich dopuszczalny poziom hałasu w porze nocy,
- tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, tereny zabudowy zagrodowej, tereny mieszkaniowo-usługowe, dla których dopuszczalne poziomy hałasu wynoszą w porze dnia – 55 dB(A) i porze nocy – 45 dB(A),

zgodnie z ww. rozporządzeniem w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Zgodnie z informacjami podanymi w Raporcie oś, planowana infrastruktura naziemna zlokalizowana będzie względem najbliższej zabudowy w odległości: ok. 110 m Węzeł gazowy Głuchów, ok. 140 m – ZSU Jabłonna, ok. 200 m – ZSU Łubno, ok. 300 m ZSU Husów, ok. 320 m ZSU Dylągówka i ok. 480 m rozbudowywany Węzeł Gazowy Strachocina.

Emisja hałasu podczas prowadzenia prac budowlanych, montażowych oraz rozbiórkowych, która będzie spowodowana pracą maszyn i urządzeń budowlanych (m.in. koparka, spycharko-ładowarka, żuraw, spawalnice, agregat prądotwórczy, agregaty spawalnicze, ciągnik kołowy, wibrator do gruntu, dźwig samochodowy) i pojazdów transportujących wykorzystywane na placu budowy materiały i planowane do zainstalowania urządzenia (m.in. samochody ciężarowe), nie może zostać wyeliminowana, będzie miała charakter okresowy i krótkotrwały. Prace budowlane i montażowe będą prowadzone wyłącznie w porze dziennej (tj. pomiędzy godzinami 06.00 – 22.00). Ograniczenie to nie dotyczy prac, których realizacja z przyczyn technologicznych nie może zostać przerwana, np. na odcinkach wykonywanych metodami bezwykopowymi, odwadniania wykopów.

Szacowany czas wykonywania wykopów otwartych wyniesie do kilku tygodni, uciążliwości będą wykonywane etapowo i przesuwane się wraz z frontem wykonywanych prac. Nie przewiduje się konieczności prowadzenia prac w porze nocnej. Za najbardziej hałaśliwe prace wykonywane podczas budowy uznaje się m.in. wykorzystanie agregatu spawalniczego, giętarki (do gięcia łuków), żurawia bocznego (w celu ułożenia rur w wykopie), opcjonalnie zastosowanie igłofiltrów (w celu odwodnienia wykopu w razie konieczności). Elementy te nie będą pracować równocześnie. Wynika to m.in. z charakteru prowadzonych prac – np. spawanie rur, przejście na kolejny odcinek za ok. 16 m, kolejny spaw, itd. Źródło hałasu nie będzie zatem umiejscowione tylko w jednym miejscu, tylko będzie się przemieszczać. Wyjątkiem będą igłofiltr, których praca jest ciągła, jednak emisja hałasu od tego źródła nie będzie słyszalna poza zakresem pasa montażowego – w przypadku konieczności odwadniania wykopów stosowane pompy będą wyposażone w tłumiki dźwięku.

Celem ochrony najbliższych terenów chronionych pod względem akustycznym, w przypadku stwierdzenia takiej konieczności, wykonawca prac zastosuje przenośne, tymczasowe ekrany akustyczne (np. o wysokości ok. 2 m, długości ok. 1,2 m), o izolacyjności akustycznej 25 dB, jeśli inne działania organizacyjne nie przyniosą poprawy lub zaplanuje wykonywanie uciążliwych akustycznie prac w czasie nieobecności mieszkańców. Zgodnie z uzupełnieniem Raportu oś zasadne jest zastosowanie przenośnych ekranów akustycznych przy zabudowie mieszkaniowej zlokalizowanej w lokalizacji: w km ok. 63+335 – 63+355, strona prawa gazociągu (Niebocko 202), km ok. 67+885 – 67+905, strona prawa gazociągu (w miejscowości Grabówka) i km ok. 71+230 – 71+240, strona lewa gazociągu (Lalin 29) oraz dodatkowo w miejscach, gdzie stwierdzona zostanie taka konieczność w trakcie prowadzenia prac.

W trakcie budowy gazociągu pracować będzie jednocześnie niewielka ilość sprzętu/ maszyn (np. w trakcie prac ziemnych pracować będą 2 koparki i spycharka (na odcinku 200 m), podczas prac spawalniczych ok. 3 spawalnice i 5 szlifierek kątowych, itd.), ograniczana będzie prędkość jazdy pojazdów samochodowych na terenie budowy i drogach dojazdowych, w szczególności w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej. Ponadto, zaplecze

budowy i bazy materiałowo-sprzętowe nie będą lokalizowane przy obiektach użyteczności publicznej (szkoły, przedszkola, szpitale) podlegających ochronie pod względem akustycznym. W trakcie realizacji zadania stosowany będzie sprawny technicznie sprzęt oraz eliminowana będzie praca silników maszyn i pojazdów na biegu jałowym.

Na etapie realizacji zadania wystąpią uciążliwości związane z emisją drgań i wibracji wynikających z pracy maszyn budowlanych. W celu ich minimalizacji prace w pobliżu zabudowy mieszkaniowej będą prowadzone odpowiednio dobranym sprzętem i sprawnymi środkami transportu, prawidłowo eksploatowanym i konserwowanym sprzętem. Zapobiegać będzie się przeciążania i przeładowania maszyn i pojazdów.

Projektowany gazociąg będzie instalacją podziemną. Tłoczenie gazu gazociągiem jest procesem cichym – ułożenie gazociągu pod powierzchnią ziemi nie będą powodować pogorszenia klimatu akustycznego. Na etapie eksploatacji źródła hałasu stanowić będą planowane ZZU oraz elementy instalacji węzłów gazowych.

W przypadku ZZU elementem wyniesionym nad powierzchnię są orurowanie wraz z armaturą zaporowo-upustową oraz kolumna wydmuchowa. Na etapie normalnej eksploatacji emisja hałasu na terenie ZZU praktycznie nie wystąpi.

Istotnym, występującym sporadycznie źródłem hałasu mogą być kontrolowane/ awaryjne upusty gazu z ZZU i węzłów gazowych, które będą oddziaływaniami bardzo krótkimi i które w przypadku planowanych przeglądów/ remontów/ konserwacji prowadzone będą wyłącznie w porze dziennej. Źródłem hałasu ciągłego z terenu Węzła Gazowego Strachocina będzie układ regulacji ciśnienia i strumienia gazu. Dodatkowo na terenie węzła gazowego występują urządzenia już istniejące, stanowiące źródła hałasu (m.in. cztery układy regulacyjne, dwa klimatyzatory).

Przedstawione obliczenia rozprzestrzeniania się hałasu na etapie eksploatacji Węzła Gazowego Strachocina, uwzględniające planowane i istniejące znaczące źródła hałasu, nie wykazały przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu przy najbliższych terenach chronionych akustycznie.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdza się, iż przedsięwzięcie na etapie eksploatacji nie będzie źródłem ponadnormatywnej emisji hałasu i na najbliższych terenach chronionych pod względem akustycznym w jego rejonie, dotrzymane będą wartości dopuszczalne poziomu hałasu określone zgodnie z ww. rozporządzeniem w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

W fazie realizacji przedsięwzięcia występowała będzie jedynie emisja nieorganizowana zanieczyszczeń do powietrza, w wyniku ruchu i pracy maszyn budowlanych i pojazdów dostawczych (spalanie oleju napędowego, pylenie) oraz prowadzenia robót ziemnych (pylenie). Źródłem emisji do powietrza będą również procesy spawania (emisja gazów, pylenie). Uciążliwości związane z etapem realizacji będą miały charakter krótkotrwały, odwracalny i ustaną wraz z chwilą zakończenia prac realizacyjnych. Ponadto, w liniowej części przedsięwzięcia (realizacja gazociągu), będą się przemieszczały wraz z frontem robót.

W celu ograniczenia emisji nieorganizowanej związanej z tym etapem, na placu budowy pracował będzie sprawny technicznie sprzęt, transport materiałów sypkich prowadzony będzie pojazdami wyposażonymi np. w plandeki lub opony ograniczające pylenie oraz dążyło się będzie do eliminacji pracy sprzętu na biegu jałowym (np. podczas załadunku/ rozładunku środków transportu).

Faza eksploatacji gazociągu, nie będzie powodować znaczącej emisji substancji do atmosfery. Tłoczenie gazu gazociągiem jest procesem całkowicie hermetycznym, nie występuje zatem kontakt medium z otoczeniem. Niewielka emisja do powietrza będzie występowała wyłącznie podczas procesu napełniania gazociągu gazem oraz podczas okresowych przeglądów. Na etapie eksploatacji gazociągu może dochodzić do sporadycznych, kontrolowanych upustów gazu do atmosfery w zespołach zaporowo-upustowych oraz węzłach i stacjach gazowych, które mają na celu utrzymanie bezpieczeństwa transportu gazu bądź umożliwienie prowadzenia prac konserwacyjno-remontowych. Operacje „kontrolowanej” emisji gazu dokonywane będą przez odpowiednio przeszkolony zespół pracowników i będą sterowane przy pomocy specjalistycznych urządzeń technicznych.

Na terenie przewidzianego do rozbudowy węzła Strachocina nie będą funkcjonowały źródła emisji zanieczyszczeń do powietrza, znajdujący się na jego terenie zespół rurociągów wydmuchowych, stanowi część systemu zabezpieczeń na wypadek awarii gazociągu. Funkcjonowanie obiektów gazowych nie będzie związane ze stałą emisją gazów i pyłów do powietrza. Jedynym źródłem emisji do powietrza z terenu obiektów będzie praca agregatu prądotwórczego, zasilanego olejem napędowym.

W przypadku zamierzenia inwestycyjnego polegającego na realizacji gazociągu, sytuacje awaryjne dotyczyć mogą jedynie jego rozszczelnienia. Gazociągi transportujące gaz ziemny mogą podlegać rozszczelnieniom z rozmaitych przyczyn fizycznych o podłożu naturalnym (obsunięcia, naprężenia) i wymuszonym (uszkodzenia przez ludzi), a także chemicznym (korozja). W przypadku pęknięcia gazociągu nastąpi wypływ gazu do atmosfery, który trwać będzie aż do momentu zamknięcia zaworów odcinających dopływ gazu do uszkodzonego odcinka gazociągu.

Gazociąg zostanie wykonany z materiałów zapewniających maksymalną niezawodność eksploatacji, z zastosowaniem czynnej (ochrona katodowa) i biernej (izolacja rur) ochrony antykorozyjnej oraz monitoringiem sieci, pozwalającym na szybkie wykrywanie oraz reagowanie w przypadku stanów awaryjnych. Ochrona katodowa projektowanego gazociągu zostanie zapewniona poprzez zastosowanie ochrony prądem z zewnętrznego źródła oraz dodatkowo z zastosowaniem anod galwanicznych (doprowadzenie do chronionej konstrukcji prądu elektrycznego o odpowiednim natężeniu, powodować będzie zahamowanie lub znaczne spowolnienie zachodzących na jej powierzchni procesów korozyjnych). Ponadto, próby hydrauliczne szczelności i wytrzymałości gazociągu przeprowadzane przed jego oddaniem do eksploatacji podnoszą bezpieczeństwo i ograniczają do minimum możliwość wystąpienia pęknięcia gazociągu. Ewentualna emisja gazu ziemnego wysokometanowego związana z awarią – rozszczelnieniem gazociągów, również zlokalizowanych na terenie węzła, będzie bardzo szybko identyfikowana dzięki zaprojektowaniu nowoczesnego systemu monitoringu: sygnalizacja stanu zaworów, monitoring stanu rurociągów, itp.

Przy zaprojektowaniu rozwiązań o możliwie maksymalnej niezawodności systemu, dobrej jakości wykonawstwa z zastosowaniem najlepszych materiałów, przestrzeganiu reżimów eksploatacyjnych i przy prowadzonych terminowo pracach konserwacyjno-remontowych, okresowych kontrolach i przeglądach technicznych oraz wprowadzeniu systemu ciągłego monitorowania, następuje ograniczenie do minimum prawdopodobieństwa wystąpienia zakłóceń i stanów awaryjnych gazociągu i obiektów towarzyszących.

Niekorzystny wpływ przedmiotowego przedsięwzięcia na klimat ograniczy się niemal wyłącznie do bezpośredniej emisji gazów cieplarnianych, generowanych podczas spalania paliw w pojazdach i maszynach wykorzystywanych na etapie realizacji przedsięwzięcia. Podczas eksploatacji przedsięwzięcia niewielka emisja do powietrza, w tym gazów cieplarnianych, będzie występowała wyłącznie podczas procesu napełniania gazociągu gazem oraz podczas sporadycznych, kontrolowanych upustów gazu do atmosfery w zespołach zaporowo-upustowych oraz węzłach i stacjach gazowych. Ze względu na zapotrzebowanie na energię elektryczną na etapie eksploatacji przedsięwzięcia wystąpi pośrednia emisja gazów cieplarnianych, jednak nie będzie to znaczące zapotrzebowanie (energia będzie dostarczana z krajowego systemu, do którego wprowadzana jest również energia wytwarzana z odnawialnych źródeł energii). Na etapie eksploatacji może dojść nawet do zmniejszenia emisji w stosunku do stanu obecnego, z uwagi na możliwość zmiany struktury wykorzystania nieodnawialnych surowców energetycznych na korzyść tych mniej obciążających środowisko. Gaz ziemny jest najbardziej ekologicznym paliwem kopalnym, gdyż jego spalanie wiąże się z niższą emisją zanieczyszczeń, w tym dwutlenku węgla. Ze względu na charakter i skalę przedsięwzięcia, nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na zmiany klimatu lokalnego i globalnego.

Inwestycja została zaprojektowana z uwzględnieniem obecnych warunków klimatycznych, jak również przewidywanych zmian klimatu w nadchodzących latach, a także możliwości wystąpienia skrajnych zjawisk klimatycznych. Ze względu na to, iż gazociąg należy do obiektów infrastruktury podziemnej nie zakłada się wpływu typowych zjawisk pogodowych

na gazociąg w czasie eksploatacji. Jedynie ekstremalne zjawiska pogodowe, tj. długotrwałe powodzie, czy głębokie przemarzanie gruntu może teoretycznie wpłynąć na trwałość inwestycji. Jednak poprzez zastosowanie środków ostrożności ewentualne negatywne następstwa takich zjawisk można wyeliminować niemal w całości. Planowane przedsięwzięcie jest zaprojektowane w sposób gwarantujący odporność na gwałtowne porywy wiatru towarzyszące burzom lub huraganom, głównie poprzez umiejscowienie przeważającej części pod ziemią. Obiekty naziemne kubaturowe (budynki/ kontenery na węzłach) zostaną posadowione w sposób uniemożliwiający ich poderwanie przez wiatr.

Na trasie gazociągu nie znajdują się zabytki nieruchome, jednak w jego sąsiedztwie obecny jest 1 zabytek nieruchomy (Zespół dworski w Jabłonce), objęty ścisłą opieką konserwatorską. Obiekt znajduje się w znacznej odległości od osi gazociągu (ok. 460 m), jednak w zakresie zespołu dworsko-parkowego w Jabłonce wyznaczono pas montażowy, który obejmuje swoim zasięgiem istniejące drogi utwardzone i jego celem jest zapewnienie tymczasowej możliwości dojazdu do obszaru prac budowlanych przy gazociągu. Tak więc wskazany zakres przedsięwzięcia nie będzie ingerował w strukturę, funkcję, ani integralność zabytku, będzie ograniczał się do okresowego ruchu pojazdów na tych drogach, niezbędnego do realizacji niniejszej inwestycji.

Projektowana trasa gazociągu przebiega przez, oraz w pobliżu zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych. Potencjalne oddziaływanie przedsięwzięcia na stanowiska archeologiczne może występować na etapie budowy i może być związane z wykonywaniem wykopów pod gazociąg, dlatego w trakcie prac budowlanych w pobliżu tych stanowisk prowadzony będzie nadzór archeologiczny. Dla zabezpieczenia przed ewentualną ingerencją i zniszczeniem obiektów zabytkowych na etapie budowy gazociągu prowadzona będzie weryfikacja wykazanych stanowisk archeologicznych, a w przypadku natrafienia na takie obiekty, budowa zostanie wstrzymana na czasu prowadzenia badań archeologicznych, które pozwolą zachować dziedzictwo kulturowe dla społeczeństwa.

Ze względu na charakter planowanego przedsięwzięcia (w większości dotyczy ono infrastruktury podziemnej), ewentualne oddziaływania skumulowane z innymi przedsięwzięciami dotyczyć mogą głównie etapu ich realizacji, w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza oraz emisji hałasu, w przypadku, gdy będą one realizowane w tym samym terminie.

Zgodnie z informacjami podanymi w Raporcie oś przedsięwzięcia, dla których wydane zostały decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach, mogące powodować potencjalne kumulacje oddziaływań z przedmiotowym zamierzeniem, to np. budowa farmy wiatrowej na terenie gminy Nozdrzec, budowa farm fotowoltaicznych w gminie Dynów i gminie Sanok (planowana), przebudowa śluzy nadawczej DN700, budowa drogi gminnej na terenie gminy Łańcut, przebudowa drogi wojewódzkiej 877 i rozbudowa drogi powiatowej na terenie gminy Markowa (wymienione inwestycje drogowe krzyżują się z projektowanym gazociągiem).

W stosunku do istniejących i działających przedsięwzięć (trasa planowanego gazociągu przebiega, m.in. w pobliżu terenów zabudowy przemysłowej, przecina drogi, linie kolejowe, elementy infrastruktury technicznej, itp.) planowane zamierzenie będzie powodować oddziaływanie skumulowane jedynie w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza oraz emisji hałasu. Emisje te z terenu budowy, będą kumulowały się z emisjami z istniejących przedsięwzięć. Relatywnie krótki czas prac w zbliżeniu do poszczególnych istniejących przedsięwzięć (dzięki realizacji odcinkowej) nie spowoduje znaczących uciążliwości, a po zakończeniu budowy oddziaływania nie będą się kumulować.

Należy jednak zwrócić uwagę, że równocześnie trwa projektowanie gazociągu DN1000 MOP 8,4MPa relacji Wronów – Rozwadów oraz odcinka gazociągu Rozwadów – Głuchów, których inwestorem jest Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. Przedmiotowy odcinek gazociągu wraz z ww. gazociągami tworzą ostatni odcinek programu Centrum – Wschód. Punktem wspólnym przedmiotowej inwestycji z odcinkiem Rozwadów – Głuchów jest węzeł gazowy Głuchów, w gminie Łańcut. Poza ewentualnymi oddziaływaniami na skumulowanymi na etapie ich realizacji (w miejscach węzłów gazowych ich łączących), w pewnym zakresie będą generowały w sposób skumulowany oddziaływania na środowisko

przyrodnicze i krajobraz, gdyż na całej ich długości (nie dotyczy to odcinków układanych przy zastosowaniu przewiertów sterowanych poniżej systemu korzeniowego drzew) istnieje konieczność pozostawienia sześciometrowej strefy bezdrzewnej (po 3 m od osi gazociągu).

Z uwagi na odległość od najbliższej granicy państwa oraz zasięg oddziaływań przedsięwzięcia wskutek wprowadzanych do środowiska substancji i energii, nie wystąpi oddziaływanie o charakterze transgranicznym w żadnym komponencie środowiska. Wobec powyższego nie określono uwarunkowań w tym zakresie.

Z przeprowadzonego postępowania, w tym analizy całości zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie oraz przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego wynika, że realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia, przy zachowaniu metod prowadzenia prac oraz rozwiązań technologicznych określonych w uzupełnionym raporcie o oddziaływaniu na środowisko i jego uzupełnieniu oraz charakterystyce przedsięwzięcia pozwoli na dotrzymanie obowiązujących standardów jakości środowiska, w tym zdrowia ludzi na obszarze w zasięgu oddziaływania przedmiotowego zamierzenia.

Przychylając się do prośby Inwestora, wyrażonej we wniosku z dnia 01 lipca 2024 r., z uwagi na szczególny interes społeczno-gospodarczy, decyzji nadany został rygor natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 108 § 1 ww. ustawy Kodeks postępowania administracyjnego decyzji, od której służy odwołanie może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, w przypadku gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego, albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami, bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

Przedsięwzięcie polegające na budowie gazociągu wysokiego ciśnienia DN1000 MOP 8,4 relacji Głuchów – Strachocina, należy oceniać w kategorii działań na rzecz istotnego interesu społecznego i jednocześnie ważnego interesu strony, związanego z poprawą bezpieczeństwa powszechnego. Planowana inwestycja ma priorytetowe znaczenie dla bezpieczeństwa energetycznego Polski. Projekt obejmuje budowę gazociągu, stanowiącego fragment inwestycji, która obejmuje budowę gazociągu będącego częścią tzw. Korytarza Centrum-Wschód. Gazociąg wraz z gazociągiem Gustorzyn – Wronów, stanowić będzie główną magistralę przesyłową w centralnej i południowo-wschodniej Polsce, tworzącą dwukierunkowy gazowy szlak transportowy z Litwy, przez Polskę na Słowację, a w przyszłości sięgający również na Ukrainę. Dzięki temu możliwa będzie optymalizacja pracy systemu przesyłowego oraz zapewnienie bezpieczeństwa dostaw.

Realizacja inwestycji jest zgodna z Polityką Energetyczną Państwa, która zakłada zwiększenie zapotrzebowania na gaz ziemny rynków lokalnych oraz konsumpcji tego surowca przez przemysł. Założenia niniejszej inwestycji opierają się na trendach ekonomicznych i mają swe źródło w polityce zastępowania obecnie wykorzystywanych paliw na bezpieczniejsze ekologicznie, jakim jest gaz ziemny.

Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach umożliwi Inwestorowi sprawne ubieganie się o wydanie decyzji lokalizacyjnych i pozwoleń na budowę dla projektowanego gazociągu, co w rezultacie, umożliwi szybką i sprawną realizację projektu, który m.in.:

- zwiększy bezpieczeństwo i ciągłość zasilania paliwem gazowym przyłączonych do sieci operatorów dystrybucyjnych i odbiorców indywidualnych, uwzględniając przy tym rosnące zapotrzebowanie m.in. na cele komunalno-bytowe mieszkańców;
- stworzy warunki prowadzenia racjonalnej polityki, służącej do wytwarzania ciepła dla celów grzewczych i energetycznych (zwłaszcza w układach kogeneracyjnych), zysk ekologiczny z podmiany paliw stałych gazem,
- zapewni wpływy do budżetu gmin z tytułu podatku od nieruchomości – Inwestor co roku będzie odprowadzał do gmin podatek od nieruchomości w wysokości 2 % nakładów inwestycyjnych,
- zwiększy możliwości podłączenia nowych odbiorców gazu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie przepisów przywołanych

w podstawie prawnej, orzeczono jak w osnowie.

POUCZENIE

1. Integralną częścią niniejszej decyzji są charakterystyka przedsięwzięcia, stanowiąca szczegółowy opis przedsięwzięcia oraz mapa pn.: „*Mapa określająca lokalizację przedsięwzięcia*”.
2. Od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie, w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.
3. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję, tj. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Załącznik do decyzji:

1. Charakterystyka przedsięwzięcia
2. „*Mapa określająca lokalizację przedsięwzięcia*” (Arkusze 1 – 7), zgodnie z art. 82 ust.1 pkt 1 lit. a ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

**Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Rzeszowie**

(-)

Sławomir Serafin

(podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym)

Otrzymują:

1. Pani Anna Kulczak – Pełnomocnik Inwestora
2. Strony postępowania za pośrednictwem strony internetowej i Tablicy ogłoszeń RDOŚ w Rzeszowie, Al. Józefa Piłsudskiego 38, 35 – 001 Rzeszów

Do wiadomości:

1. Podkarpacki Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny, ul. Wierzbowa 16, 35 – 959 Rzeszów
2. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, ul. Hanasiewicza 17 b, 35 – 103 Rzeszów
3. Minister Infrastruktury, ul. Chałubińskiego 4/6, 00 – 928 Warszawa
4. Wójt Gminy Łańcut, ul. Adama Mickiewicza 2a, 37 – 100 Łańcut
5. Wójt Gminy Markowa, 37 – 120 Markowa 1399
6. Wójt Gminy Hyżne, 36 – 024 Hyżne 103
7. Burmistrz Miasta i Gminy Jawornik Polski, ul. Rynek 30, 37 – 232 Jawornik Polski
8. Wójt Gminy Dynów, ul. Księdza Ożoga 2, 36 – 065 Dynów
9. Burmistrz Białowej, ul. Jana Pawła II 1, 36 – 030 Białowa
10. Wójt Gminy Nozdrzec, 36 – 245 Nozdrzec 224
11. Wójt Gminy Dydnia, 36 – 204 Dydnia 224
12. Burmistrz Brzozowa, ul. Armii Krajowej 1, 36 – 200 Brzozów
13. Wójt Gminy Sanok, ul. Kościuszki 23, 38 – 500 Sanok
14. WOOŚ ad acta

Rzeszów, dnia 23 czerwca 2025 r.

WOOS.420.1.1.2024.PW.75

Charakterystyka przedsięwzięcia pn.: „Budowa gazociągu DN1000 MOP 8,4 MPa relacji Rozwadów – Strachocina wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi. Odcinek II: Głuchów – Strachocina”, w wariantcie nr I.

Przedmiotowe przedsięwzięcie polega na budowie gazociągu DN1000, MOP 8,4 MPa relacji Rozwadów – Strachocina, na odcinku Głuchów – Strachocina, o długości ok. 79 km wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi m.in.: węzeł gazowy, zespoły zaporowo-upustowe (dalej „ZZU”), drogi dojazdowe, zasilanie energetyczne dla ZZU, instalacje telemetryczne oraz automatyki sterującej, automatyczne stacje ochrony katodowej gazociągu z możliwością monitoringu oraz światłowodów.

Przedmiotowy gazociąg realizowany będzie w granicach: powiatu łańcuckiego w obrębie gmin: Łańcut (ok. 11,8 km) i Markowa (ok. 7,9 km), powiatu przeworskiego w obrębie gminy Jawornik Polski (ok. 1,7 km), powiatu rzeszowskiego w obrębie gmin: Hyżne (ok. 6,8 km), Dynów (ok. 13,3 km) i Błażowa (ok. 3,4 km), powiatu brzozowskiego w obrębie gmin Nozdrzec (ok. 11,5 km), Brzozów (ok. 1,6 km) i Dydnia (ok. 12,4 km) oraz powiatu sanockiego w obrębie gminy Sanok (ok. 8,6 km).

W ramach projektu, projektuje się:

- budowę Komory Śluzy nadawczo-odbiorczej tłoka na obszarze Węzła Gazowego Głuchów, którego rozbudowa realizowana jest zgodnie z odrębnym opracowaniem,
- budowę ZZU Husów,
- budowę ZZU Dylągówka,
- budowę ZZU Łubno,
- budowę ZZU Jabłonka,
- rozbudowę Węzła Gazowego Strachocina.

Ponadto w zakresie inwestycji przewiduje się przebudowę sieci uzbrojenia podziemnego i nadziemnego podmiotów trzecich, które kolidują bezpośrednio z projektowanym gazociągiem i jego strefą kontrolowaną lub mogą ograniczać możliwość prac w pasie montażowym. Wszystkie przebudowy będą odbywały się za zgodą właścicieli i zarządców uzbrojenia, na warunkach przez nich wydanych. Gazociąg będzie przystosowany do tłokowania.

Przedsięwzięcie będzie realizowane etapowo. Przewidywany czas realizacji inwestycji to lata 2025 – 2028.

Przedmiotowe przedsięwzięcie realizowane będzie w podziale na odcinki, o długości zależnej m.in. od występujących obiektów gazowych oraz ukształtowania i zagospodarowania terenu. Na każdym odcinku przewiduje się zamknięty cykl roboczy obejmujący: ETAP I – roboty przygotowawcze (m.in. wytyczenie pasa montażowego, wycinka drzew i krzewów, zdjęcie warstwy urodzajnej gruntu – humusu, przygotowanie tymczasowych dróg dojazdowych, dowieszenie rur i połączenie ich w dłuższe odcinki – sekcje, wykonanie wykopów i zwałowanie ziemi, odwodnienie wykopów); ETAP II – roboty montażowe (m.in. ułożenie w wykopach sekcji zespawanych rur oraz, w miejscach o wysokim poziomie wód gruntowych, obciążników; spawanie sekcji rur w wykopie, badania, izolowanie złączy, wstępny odbiór ułożonego przewodu); ETAP III – zakończenie prac budowlanych (m.in. zasypywanie wykopów, rozbiórka systemu odwodnienia, porządkowanie terenu, rozplantowanie humusu). Na danym odcinku jako pierwsze wykonywane będą przekroczenia bezwykopowe, a następnie odcinki realizowane wykopem otwartym. Końcowy odbiór rurociągu możliwy będzie po przeprowadzeniu prób ciśnieniowych.

Gazociąg w większości będzie budowany metodą wykopu otwartego, jedynie w miejscach skrzyżowań gazociągu z przeszkodami terenowymi, np. z drogami, liniami

kolejowymi, wybranymi ciekami wodnymi, istniejącą infrastrukturą techniczną oraz w niektórych miejscach przyrodniczo cennych, zostanie ułożony metodą bezwykopową.

Przewiduje się, że na trasie przedmiotowego gazociągu mogą zostać zastosowane wymienione poniżej metody bezwykopowe przekraczania przeszkód: przecisk pneumatyczny, przewiert poziomy (hydrauliczny) niesterowany, przewiert poziomy (hydrauliczny) sterowany lub mikrotuneling.

Gazociąg zostanie wykonany z rur przewodowych stalowych ze szwem, o średnicy DN1000, izolowanych zewnętrznie powłoką izolacyjną oraz dodatkową powłoką osłonową z żywic epoksydowych zbrojonych włóknem szklanym (dla metod bezwykopowych). Zmiany kierunku trasy gazociągu będą realizowane za pomocą łuków giętych na zimno (łuki zimnogięte) na placu budowy lub łuków indukcyjnych giętych fabrycznie oraz kształtek (na odgałęzieniach przewidziano kształtki kute lub ciągnięte bez szwu).

Faza realizacji przedsięwzięcia wymagać będzie przygotowania pasa montażowego, placu budowy, ewentualnych dróg dojazdowych, itp. Czynności te wiążą się z czasowym zajęciem terenu – tylko na czas trwania etapu budowy. Jak wyjaśniają Autorzy Raportu ooś, wskazywany pas montażowy jest tożsamy z przewidywanym terenem realizacji przedsięwzięcia.

Pas montażowy wykorzystany zostanie do składowania zdjętego humusu, urobku z wykopów, magazynowania odcinków rur oraz łuków, scalania odcinków rur, składowania piasku do wykonania obsypki układanych gazociągów, a także do komunikacji transportu materiałów i wszelkiego sprzętu wykorzystanego do budowy gazociągu.

Zgodnie z informacjami podanymi w Raporcie ooś, w pierwszym etapie prac projektowych wyznaczono standardowy pas montażowy o szerokości ok. 48 m dla terenów leśnych oraz ok. 58 m dla terenów poza lasami (szerokość całkowita, mierzona w linii prostopadłej do osi gazociągu). W trakcie dalszych analiz, ustalono pas montażowy dla terenów leśnych o szerokości 38 m oraz wprowadzono dodatkowe zróżnicowanie szerokości pasa wynikające z istniejących warunków, m.in. zagospodarowania terenu, zastosowanej metody wykonania gazociągu, lokalizacji terenów cennych przyrodniczo. W zależności od potrzeb, pas montażowy będzie lokalnie zawężony lub poszerzony, np. pod drogi dojazdowe, place maszynowe i montażowe przy zastosowaniu metod bezwykopowych, składowanie urobku z odcinków na których pas montażowy został zawężony. Na trasie projektowanego gazociągu wyznaczono także lokalne poszerzenia pasa montażowego, które w większości przypadków nie przekraczają 90 m. Poszerzenia te powiązane są głównie z ujęciem w zakresie pasa montażowego zjazdów tymczasowych, istniejących zjazdów czy dróg gruntowych przewidywanych do wykorzystania na potrzeby budowy. Poszerzenie wyznaczono także na odcinkach, na których może pojawić się konieczność przebudowy istniejących urządzeń melioracyjnych oraz budowy zabezpieczeń na obszarach osuwiskowych, terenach zagrożonych ruchami masowymi oraz na odcinkach o dużym nachyleniu terenu. Pas montażowy powiększono również na obszarach przewidzianych pod zabudowę mieszkaniową (zapewnienie możliwości prawidłowego wykonania gazociągu i dojazdu do pasa budowy w sposób jak najmniej uciążliwy dla mieszkańców wraz z zapewnieniem ciągłości dojazdu do poszczególnych nieruchomości), w rejonie projektowanych przekroczeń bezwykopowych oraz w bezpośrednim sąsiedztwie odcinków zawężonych celem umożliwienia skutecznego prowadzenia prac, w tym m.in. odkładu urobku z wykopu.

Największe poszerzenia pasa montażowego występują w rejonie istniejących obiektów gazowych przewidzianych do rozbudowy, gdzie ze względu na powierzchnię zajmowaną przez istniejącą część obiektu, szerokość pasa montażowego wynosi odpowiednio ok. 200 m (Węzeł Strachocina, km ok. 79+000) oraz ok. 140 m (Węzeł Głuchów, km 0+000). Pozostałe lokalizacje, gdzie szerokość pasa montażowego lokalnie przekracza 100 m, to miejsca projektowanych zespołów zaporowo-upustowych, poszczególne przekroczenia bezwykopowe, obszary o zróżnicowanym ukształtowaniu terenu (w związku z koniecznością wykonania niwelacji skarpy oraz zabezpieczeń konstrukcyjnych gazociągu) oraz odcinki, gdzie ze względu na występujące na trasie zawężenia pasa montażowego wynikające

z występowania siedlisk, geozagrożeń (zarówno w osi projektowanego gazociągu, jak i w jej pobliżu) i zabudowy mieszkalnej.

Pas montażowy wyznaczony będzie także w miejscach prowadzenia przyłącza elektroenergetycznego do obiektów (ZZU, węzła gazowego), w miejscach realizacji przebudowy lub likwidacji infrastruktury kolidującej z projektowanym gazociągami oraz w miejscach projektowanych tymczasowych i stałych dróg dojazdowych do pasa montażowego i obiektów gazowych.

Generalnie zakłada się, że ruch pojazdów, w tym dostawy materiałów, będzie następował wzdłuż wytyczonego pasa montażowego. Jedynie na odcinkach, gdzie nie będzie możliwości dostępu bezpośrednio z istniejących dróg (w tym dróg dojazdowych do obiektów), planuje się wytyczenie tymczasowych dróg dojazdowych. W celu umożliwienia dojazdu na trasę gazociągu niezbędne będzie wykonanie tymczasowych zjazdów technologicznych z dróg publicznych na drogi montażowe.

Tymczasowe drogi dojazdowe, o szerokości ok. 3 m w przypadku dróg jednokierunkowych i ok. 6 m dla dróg dwukierunkowych, zostaną utwardzone płytami betonowymi lub pełnymi balami drewnianymi (drogi leżniowe) lub nawierzchnią tłuczniową. Z dokumentacji wynika także, iż przy prowadzeniu prac na terenach nienośnych lub słabonośnych przewiduje się wykonanie dróg montażowych z zastosowaniem płyt żelbetonowych lub stalowych, a w przypadku lokalnie występujących terenów podmokłych, materacy faszynowych, bądź drewnianych. Tymczasowe drogi dojazdowe do pasa montażowego będą zlokalizowane poza obszarami przyrodniczo cennymi (miejscami występowania chronionych siedlisk oraz gatunków fauny i flory).

Miejsca skrzyżowania drogi montażowej z istniejącą infrastrukturą (gazociągami, siecią wodociągową lub kanalizacyjną) zostaną zabezpieczone poprzez ułożenie płyt drogowych (umożliwienie przejazdu sprzętu ciężkiego). Na rowach przydrożnych, w miejscach zjazdów tymczasowych z dróg publicznych, zostaną wykonane przepusty (rury przepustowe o średnicy dostosowanej do wielkości i głębokości rowu, które zostaną przykryte kruszywem, na którym zostaną położone płyty drogowe).

Na czas prowadzenia prac montażowych zostaną wyznaczone miejsca, w których będą zlokalizowane tzw. obiekty zaplecza budowy oraz bazy materiałowo-transportowe. Zarówno zaplecza budowy jak i bazy materiałowo-sprzętowe będą zlokalizowane możliwie najbliżej placu budowy, co wynika z faktu, że będą tam znajdować się maszyny budowlane i transportowe, składowiska materiałów budowlanych, zaplecze sanitarne, tymczasowe budynki administracji, urządzenia bezpieczeństwa pracy – czyli wszystkie obiekty niezbędne do wykonania prac budowlanych i montażowych oraz zabezpieczające potrzeby załogi. Dobór miejsca lokalizacji zaplecza budowy i/ lub baz materiałowo-sprzętowych będzie uwzględniał lokalne warunki środowiska przyrodniczego oraz dostępność istniejącej infrastruktury.

Po zakończeniu prac na danym odcinku gazociągu drogi tymczasowe zostaną rozebrane, a grunty przywrócone do stanu wyjściowego. Wykonawca prac obowiązany będzie również do rozebrania przepustów na rowach melioracyjnych, uporządkowania powierzchni pasa montażowego oraz przywrócenia terenu do stanu sprzed budowy.

Cała trasa gazociągu posiadać będzie wyznaczoną tzw. strefę kontrolowaną, w obrębie której operator sieci gazowej uprawniony będzie do kontrolowania wszelkich działań związanych z bezpieczeństwem gazociągu. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013 r., poz. 640), dla gazociągu wysokiego ciśnienia o średnicy DN1000 strefa kontrolowana wynosi 12 m (po 6 m z obu stron od osi gazociągu). W strefach kontrolowanych nie mogą rosnąć drzewa w odległości mniejszej niż 3 m licząc od osi gazociągu do pni drzew. Wymóg pozostawienia strefy wolnej od drzew dotyczy również odcinków pokonywanych metodą bezwykopową. Jedynie budowa na terenach leśnych za pomocą przewiertu sterowanego z ułożeniem gazociągu poniżej systemu korzeniowego drzew, nie wymaga wycinania drzew i krzewów (§ 20 ust. 2 tego rozporządzenia).

Wzdłuż gazociągu zostanie ułożona linia światłowodowa, która będzie wykorzystywana do sterowania pracą gazociągu, monitorowania ochrony katodowej oraz ewentualnie w przyszłości strefy kontrolowanej gazociągu. Linia ta będzie miała początek na terenie

istniejącego węzła gazowego Głuchów, a koniec na terenie istniejącego węzła gazowego Strachocina. Z uwagi na długość na linii światłowodowej zostaną zaprojektowane węzły pośrednie z podziałem na odcinki regeneracyjne – węzły pośrednie będą zlokalizowane na terenie projektowanych ZZU, przewidywanych na trasie gazociągu.

Gazociąg wykonany będzie, jako obiekt podziemny, trwale zajęcie powierzchni terenu nastąpi jedynie w związku z budową ZZU Husów, Dylągówka, Łubno i Jabłonka oraz rozbudową Węzła Gazowego Strachocina. Budowa każdego z obiektów ZZU (wraz z drogami dojazdowymi do nich), w tym ZZU Zdziechowice będzie wymagać zajęcia terenu o powierzchni ok. 0,2 – 0,4 ha, natomiast rozbudowa węzła będzie wymagać zajęcia terenu o powierzchni ok. 0,25 ha, do powierzchni łącznej ok. 1,9 ha. Nad powierzchnią ziemi znajdować się będą fragmenty rurociągów wraz z armaturą i urządzeniami, kolumny wydmuchowe oraz kontenery z ulokowanymi w nich układami technologicznymi.

ZZU Husów (km ok. 8+700) zlokalizowany będzie na terenie gminy Markowa, w powiecie łańcuckim, w województwie podkarpackim. Do ZZU Husów zostanie doprowadzone przyłącze elektroenergetyczne. Dojazd do obiektu zapewniony będzie poprzez wykonanie zjazdu stałego z drogi gminnej asfaltowej (droga publiczna) oraz nową drogę dojazdową, o długości ok. 70 m, wykonaną z kruszywa, zabezpieczonego emulsją asfaltową. Wewnątrz ogrodzenia ZZU, w rejonie projektowanych obiektów technologicznych zaplanowano wykonanie placów i chodników, o nawierzchni np. z kostki betonowej. Pozostała, niezagospodarowana nawierzchnia i obiektami powierzchnia w obrębie ogrodzenia wyłożona będzie warstwą kamienia nieiskrzącego układaną na geowłókninie. Projektowany teren ZZU zostanie wygradzony z wykorzystaniem ogrodzenia systemowego, panelowego, w skład którego wchodzi panele ogrodzeniowe oraz słupki. Powierzchnia terenu ogrodzonego wyniesie ok. 0,07 ha. Na terenie obiektu przewiduje się lokalizację kontenera, w którym zabudowany będzie układ Aparatury Kontrolno-Pomiarowej i Automatyki (AKPiA). Kontener zostanie wykonany z konstrukcji stalowej z płyt stalowych warstwowych z wypełnieniem z wełny mineralnej lub w całości jako betonowy prefabrykowany.

W skład projektowanego ZZU Husów wchodzić będą m.in.:

- podziemny zawór kulowy DN1000 z napędem elektrohydraulicznym,
- obejście wyposażone w armaturę odcinającą DN500 (2 zawory kulowe),
- odejście DN500, pozwalające na podłączenie w przyszłości Podziemnego Magazynu Gazu Husów,
- orurowanie upustowe DN300/DN150 wraz z kolumną wydmuchową DN300,
- króćce umożliwiające podłączenie mobilnej przetłaczarki gazu.

ZZU Dylągówka (km ok. 23+085), zlokalizowany na terenie gminy Hyżne, w powiecie rzeszowskim, w województwie podkarpackim. Do ZZU Dylągówka zostanie doprowadzone przyłącze elektroenergetyczne. Dojazd na teren ZZU będzie realizowany poprzez budowę zjazdu z drogi powiatowej oraz nową drogę dojazdową, o długości ok. 30 m, wykonaną z kruszywa, zabezpieczonego emulsją asfaltową. Wewnątrz ogrodzenia ZZU, w rejonie projektowanych obiektów technologicznych zaplanowano wykonanie placów i chodników, o nawierzchni np. z kostki betonowej. Pozostała, niezagospodarowana nawierzchnia i obiektami powierzchnia w obrębie ogrodzenia wyłożona będzie warstwą kamienia nieiskrzącego układaną na geowłókninie. Projektowany teren ZZU zostanie wygradzony z wykorzystaniem ogrodzenia systemowego, panelowego, w skład którego wchodzi panele ogrodzeniowe oraz słupki. Powierzchnia terenu ogrodzonego wyniesie ok. 0,06 ha. Na terenie obiektu przewiduje się lokalizację kontenera, w którym zabudowany będzie AKPiA. Kontener zostanie wykonany z konstrukcji stalowej z płyt stalowych warstwowych z wypełnieniem z wełny mineralnej lub w całości jako betonowy prefabrykowany.

W skład projektowanego ZZU Dylągówka wchodzić będą m.in.:

- podziemny zawór kulowy DN1000 z napędem elektrohydraulicznym,
- obejście, wyposażone w armaturę odcinającą DN300 (2 zawory kulowe),
- obejście, pozwalające na podłączenie w przyszłości nowego gazociągu DN300,
- orurowanie upustowe DN300/DN150 wraz z kolumną wydmuchową DN300,
- króćce umożliwiające podłączenie mobilnej przetłaczarki gazu.

ZZU Łubno (km ok. 39+545) zlokalizowany na terenie gminy Dynów, w powiecie rzeszowskim, w województwie podkarpackim. Do ZZU Łubno zostanie doprowadzone przyłącze elektroenergetyczne. Dojazd na teren ZZU będzie realizowany poprzez budowę zjazdu z drogi wojewódzkiej, na drogę gruntową, gminną oraz nową drogę dojazdową, o długości ok. 120 m, wykonaną z kruszywa, zabezpieczonego emulsją asfaltową.. Wewnątrz ogrodzenia ZZU, w rejonie projektowanych obiektów technologicznych zaplanowano wykonanie placów i chodników, o nawierzchni np. z kostki betonowej. Pozostała, niezagospodarowana nawierzchnia i obiektami powierzchnia w obrębie ogrodzenia wyłożona będzie warstwą kamienia nieiskrzącego układaną na geowłókninie. Projektowany teren ZZU zostanie wyгородzony z wykorzystaniem ogrodzenia systemowego, panelowego, w skład którego wchodzi panele ogrodzeniowe oraz słupki. Powierzchnia terenu ogrodzonego wyniesie ok. 0,06 ha. Na terenie obiektu przewiduje się lokalizację kontenera, w którym zabudowany będzie AKPiA. Kontener zostanie wykonany z konstrukcji stalowej z płyt stalowych warstwowych z wypełnieniem z wełny mineralnej lub w całości jako betonowy prefabrykowany. Na terenie ZZU Łubno, przewiduje się Stację Ochrony Katodowej (SOK) z uwagi na podział monoblokiem projektowanego gazociągu na dwie sekcje.

W skład projektowanego ZZU Łubno wchodzić będą m.in.:

- podziemny zawór kulowy DN1000 z napędem elektrohydraulicznym,
- obejście wyposażone w armaturę odcinającą DN300 (2 zawory kulowe),
- obejście, pozwalające na podłączenie w przyszłości nowego gazociągu DN300,
- orurowanie upustowe DN300/DN150 wraz z kolumną wydmuchową DN300,
- króćce umożliwiające podłączenie mobilnej przetłaczarki gazu,
- monoblok DN1000 na rurociągu głównym.

ZZU Jabłonka (km ok. 60+975), zlokalizowany na terenie gminy Dydnia, w powiecie brzozowskim, w województwie podkarpackim. Do ZZU Jabłonka zostanie doprowadzone przyłącze elektroenergetyczne. Dojazd na teren ZZU będzie realizowany poprzez budowę zjazdu z drogi powiatowej oraz nową drogę dojazdową, o długości ok. 100 m, wykonaną z kruszywa, zabezpieczonego emulsją asfaltową. Wewnątrz ogrodzenia ZZU, w rejonie projektowanych obiektów technologicznych zaplanowano wykonanie placów i chodników, o nawierzchni np. z kostki betonowej. Pozostała, niezagospodarowana nawierzchnia i obiektami powierzchnia w obrębie ogrodzenia wyłożona będzie warstwą kamienia nieiskrzącego układaną na geowłókninie. Projektowany teren ZZU zostanie wyгородzony z wykorzystaniem ogrodzenia systemowego, panelowego, w skład którego wchodzi panele ogrodzeniowe oraz słupki. Powierzchnia terenu ogrodzonego wyniesie ok. 0,05 ha. Na terenie obiektu przewiduje się lokalizację kontenera, w którym zabudowany będzie AKPiA. Kontener zostanie wykonany z konstrukcji stalowej z płyt stalowych warstwowych z wypełnieniem z wełny mineralnej lub w całości jako betonowy prefabrykowany.

W skład projektowanego ZZU Jabłonka wchodzić będą m.in.:

- podziemny zawór kulowy DN1000 z napędem elektrohydraulicznym,
- obejście, wyposażone w armaturę odcinającą DN300 (2 zawory kulowe),
- obejście, pozwalające na podłączenie w przyszłości nowego gazociągu DN300,
- orurowanie upustowe DN300/DN150 wraz z kolumną wydmuchową DN300,
- króćce umożliwiające podłączenie mobilnej przetłaczarki gazu.

Po wybudowaniu powyżej opisanych obiektów i ich połączeniu wszystkie ZZU będą umożliwiały zamknięcie przepływu gazu i ewentualny, awaryjny upust gazu. Będą mogły pełnić także funkcję przyłączeniową.

Na terenie Węzła Gazowego Głuchów (km ok. 0+000), zlokalizowanego na terenie gminy Łańcut, powiat łańcucki, w ramach niniejszego zadania, planuje się budowę śluzy nadawczo-odbiorczej wraz z armaturą na gazociągu DN1000 (kierunek Strachocina). Pozostałe elementy węzła gazowego projektowane są do realizacji w ramach odrębnego opracowania, dla zadania inwestycyjnego pn.: „*Budowa gazociągu DN1000 relacji Rozwadów – Strachocina wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi, odcinek I: Rozwadów-Głuchów*”. Teren, na którym planuje się budowę nowych elementów sieci gazowej stanowi obszar, który przewidziano pod rozbudowę ww. Węzła Gazowego. Łączna

powierzchnia zajmowana przez projektowany obiekt wynosi ok. 0,9 ha. Od zachodu obiekt graniczyć będzie z istniejącym ZZU Głuchów, a od północy z drogą krajową DK94.

W skład zespołu śluzy nadawczo-odbiorczej DN1000 wchodzić będą następujące elementy:

- komora nadawczo-odbiorcza tłoka na gazociąg DN1000, MOP 8,4 MPa z zamknięciem szybko-rozłącznym;
- podziemny zawór odcinający DN1000 z napędem elektrycznym na gazociąg dolotowym do komory tłoka,
- orurowanie upustowe DN100 i DN50 wraz z niezbędną armaturą zaporową i regulującą przepływ;
- przewód obiegowy z armaturą odcinającą i regulującą DN300,
- punkty pomiaru ciśnienia,
- sygnalizatory przejścia tłoka,
- złącze izolujące typu monoblok DN1000 przed armaturą odcinającą śluzę,
- przewód do odprowadzania kondensatu (z okresowego tłokowania gazociągu – tłokowanie wynikające z planów ruchowy i eksploatacyjnych OGP Gaz-System S.A.) DN150 wraz z armaturą odcinającą.

W ramach przedmiotowego zamierzenia przewiduje się również rozbudowę Węzła Gazowego Strachocina (km ok. 79+000) zlokalizowanego na terenie gminy Sanok, w powiecie sanockim. Rozbudowa obiektu będzie realizowana częściowo na terenie istniejącego Węzła, a częściowo na nowych sąsiadujących z nim działkach, użytkowanych obecnie rolniczo.

W skład projektowanych elementów sieci gazowej na terenie Węzła Gazowego Strachocina wchodzi: zespół śluzy nadawczo-odbiorczej, na projektowanym gazociągu DN1000 MOP 8,4 MPa kierunek Węzeł Gazowy Wronów wraz z rozbudową instalacji kondensatu, rozbudowana instalacja wydmuchowa, zespół filtrseparatorów, zespół regulacyjno-pomiarowy kierunek Węzeł Gazowy Wronów, rozbudowana sieć sprężonego azotu. Ponadto, na terenie węzła zostanie przebudowana istniejąca infrastruktura kolidująca z projektowanymi elementami (np. instalacja elektryczna, kanalizacja teletechniczna, uziom anodowy, odwodnienie terenu, sieć p.poż, układ drogowy).

Projektowany obiekt zasilany będzie z istniejącej wewnętrznej instalacji elektroenergetycznej. Zasilanie rezerwowe obiektu zrealizowane zostanie za pomocą stacjonarnego agregatu prądotwórczego, zlokalizowanego na terenie węzła wraz z możliwością ewentualnego podpięcia mobilnego agregatu prądotwórczego. Nowo projektowane rurociągi na terenie Węzła Gazowego Strachocina będą chronione z istniejącej instalacji ochrony katodowej na obiekcie, która ma odpowiedni zapas prądu do prawidłowego funkcjonowania.

Projektowana rozbudowa węzła nie wymaga realizacji nowego dostępu do drogi publicznej, wewnętrzny układ drogowy istniejącej części obiektu łączy się z rozbudowywaną częścią. Na terenie projektowanego obiektu zaplanowano wykonanie placów i chodników, o nawierzchni np. z kostki betonowej. Pozostała, niezagospodarowana nawierzchnia i obiektami powierzchnia w obrębie ogrodzenia wyłożona będzie warstwą kamienia nieiskrzącego na geowłókninie. Projektowany teren węzła zostanie wygradzony z wykorzystaniem ogrodzenia systemowego, panelowego, w skład którego wchodzi panele ogrodzeniowe oraz słupki, w nawiązaniu do istniejącej części obiektu. W ramach rozbudowy istniejącego węzła zostanie wykonana również droga objazdowa zlokalizowana wzdłuż nowego ogrodzenia węzła, która umożliwi dojazd do nieruchomości powstałych po wydzieleniu pasa zajętego pod rozbudowę obiektu.

Po rozbudowie, Węzeł Gazowy Strachocina zapewni połączenie projektowanego gazociągu DN1000 MOP 8,4MPa relacji Rozwadów – Strachocina z istniejącą siecią gazową oraz będzie pełnił funkcję regulacji ciśnienia oraz pomiaru przepływającego strumienia gazu ziemnego.

Wokół ZZU, stacji gazowej, węzłów i śluzy wyznaczone zostaną strefy zagrożenia wybuchem, klasyfikowane według częstotliwości i czasu występowania gazowej atmosfery wybuchowej. Zalicza się do nich: strefę 0 – przestrzeń, w której gazowa atmosfera wybuchowa

występuje ciągle lub w długich okresach, strefę 1 – przestrzeń, w której pojawienie się gazowej atmosfery wybuchowej jest prawdopodobne w warunkach normalnej pracy, strefę 2 – przestrzeń, w której w warunkach normalnej pracy nie jest prawdopodobne pojawienie się gazowej atmosfery wybuchowej, a jeżeli pojawi się ona rzeczywiście, to może pojawić się rzadko i przez krótki okres.

W przedmiotowym przypadku, występująca okresowo strefa zagrożenia wybuchem pojawiać się będzie wyłącznie w czasie awaryjnego upustu gazu. Upust ten wykonywany i nadzorowany będzie przez przeszkolonych pracowników służb eksploatacyjnych gazociągu.

**Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Rzeszowie**

(-)

Sławomir Serafin

(podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym)